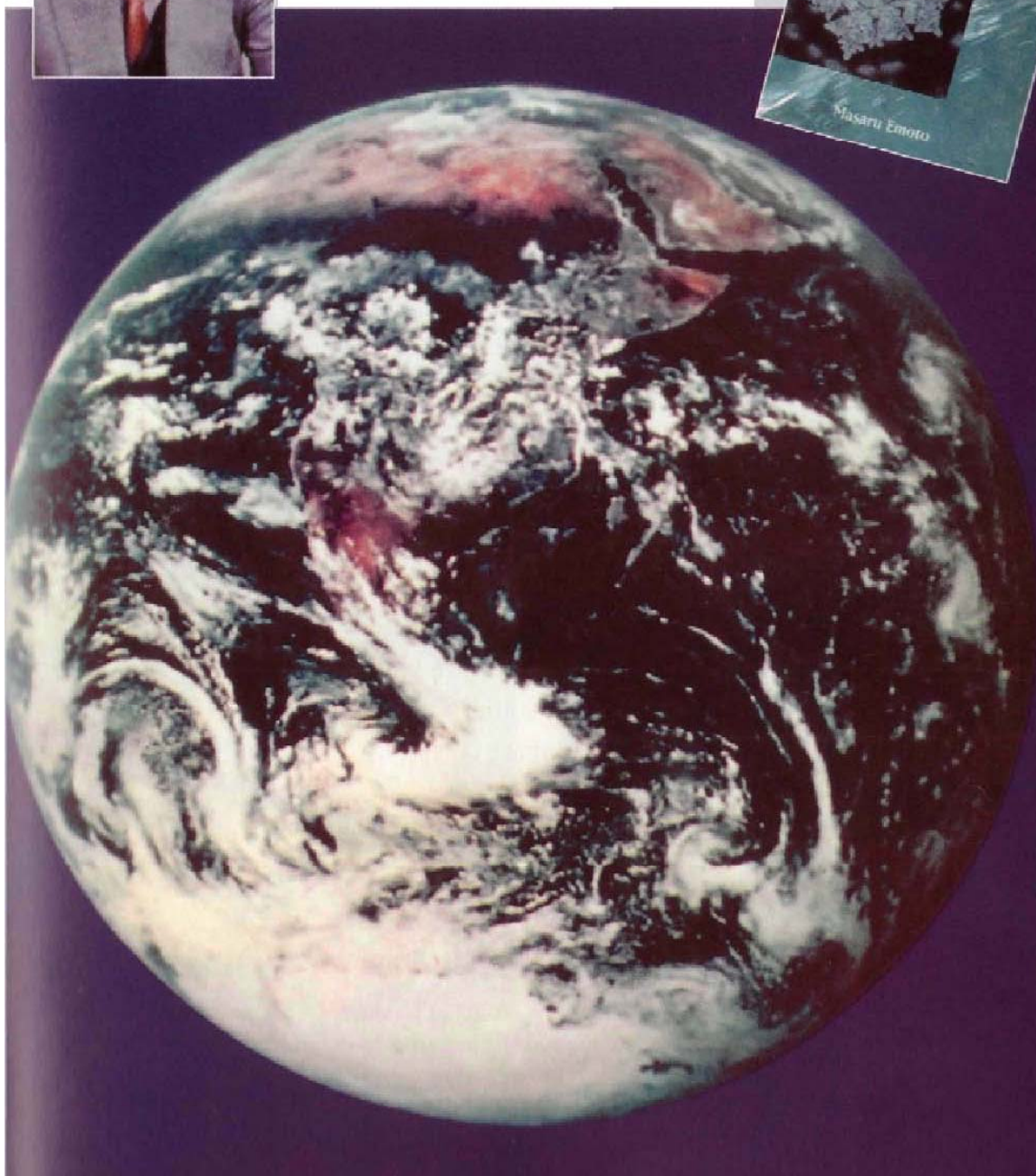
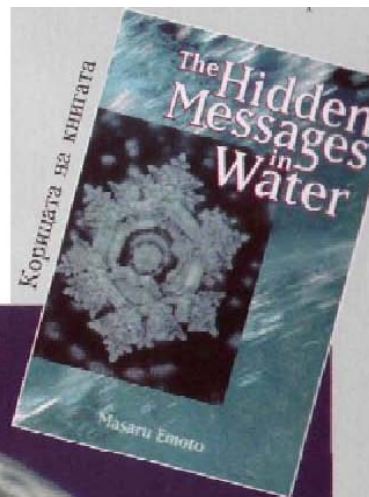

Тайните послания на водата

Колкото повече разбирате водата, толкова по-трудно ще ви бъде да отричате съществуването на Бога.

(В памет на дядо ми и на моите деди и вуйчовци по майчина линия)

Масару Емото

Масару Емото е роден в Йокохама през юли 1943 г. Завършил е хуманитарни науки на Йокохамския общински университет с насоченост към международни отношения. През 1986 г. създава ИМ *Corporation* в Токио. През октомври 1992 г. получава сертификат за доктор по алтернативна медицина от Свободния интернационален университет. Впоследствие в Съединените щати се запознава с идеята за микроскупчването на молекулите във вода и технологията на магнитнорезонансния анализ. Така започва търсенето му за разкриване тайните на водата. Д-р Емото предприема обширни изследвания върху водата на планетата като учен-изследовател, но още повече от перспективата на оригинален мислител. Накрая разбира, че водата разкрива истинската си природа под формата на замръзнал кристал. Той продължава своите изследвания и е написал редица книги на японски, които са добре приети. Женен е за Кацуко Емото, която споделя неговия ентузиазъм и е ръководител на *Киокуша*, издателския отдел на неговата компания. Имат три деца.

Въведение

Изминаха повече от десет години, откакто започнах да правя снимки на замръзнали ледени кристали.

Дълго време преди това ръководех проучване за измерване на вълновата флукуация на водата, но когато започнах да се занимавам с кристали, открих, че водата се разкрива по безброй различни начини.

Разбрах, че в снимките на кристалите се крие много мъдрост. Те ни учат как би трябвало - и трябва - да живеем живота си.

Открих, че някои хора имат трудност с думата или идеята Бог. Лайтмотивът и на книгата е водата. Колкото повече разбирате водата, толкова по-трудно ще ви бъде да отричате съществуването на Бога. Моля ви, помислете по въпроса докато преглеждате приложените тук снимки на кристали.

Искам да ви помоля, когато започнете да четете книгата, да прецените живота си. И точно да се попитате дали сте щастливи.

Естествено дефиницията ви за щастие ще зависи от това кой сте вие -имате ли чувство за мир в сърцето си, чувство на сигурност за бъдещето и усещане на очакване, когато се събудите сутрин? Ако можете да наречете това щастие, то в състояние ли сте да кажете, че в този миг сте щастливи?

Спокойно мога да заявя, че малко хора биха отговорили с твърдо „да“ малко са и които могат да кажат, че животът им е такъв, какъвто са се надявали да бъде. Кое ни причинява толкова мъка? Какво става в света, кое е онова, което ни пречи да бъдем щастливи?

Струва ми се, че живеем в епоха на хаос. Хаосът представлява състояние на обърканост вследствие неорганизираността, съществувала преди създаването на Вселената.

Лутайки се в живота си, ние откриваме, че сме износени и уморени. Вестници и телевизия ни бомбардират с информация, а в работата си сме изправени пред проблеми и недоразумения. Източниците на нашите проблеми сякаш са безбройни и непреодолими.

Нашата малка планета е обгърната от икономически конфликти, вътрешен безпорядък, етнически предразсъдъци, екологични бедствия, религиозни войни и всякакъв вид други невъобразими проблеми. И всичките лоши новини за страдащи хора, за хора, наслаждаващи се на страданието, за хора, ставащи по-богати, за хора, ставащи по-бедни, за потиснатите и потисниците стигат до нас от другия край на света за секунди.

Кой, бихме попитали, е виновен светът да става все по-разделно, отчуждено и трудно място за живот.

Едно нещо е общо - всички търсим изход. Всеки един от нас търси отговор - отговорът е толкова прост и лесен, че досега все ни се е изплъзвал.

Каква е причината за целия този хаос? Какво е в центъра на всичко това? Каквото и да е, то отдалечава светът от хармонията и го тласка към безредие.

Може би е неизбежно явление. Въпреки че всички принадлежим **към** един и същ вид, ако живеем на различни места по различен, трудно променящ се начин, то и мисленето ни ще бъде различно.

И за да бъде всичко още по-лошо, повечето хора трудно приемат нещата, ако се различават от тези, които са около тях. Боксуваме по никога несвършващ път на тревоги и страдания.

Изглежда, че докато хората са хора, каквото и решение да се предложи сигурно ще е неадекватно.

Връщаме се там, откъдето започнахме. Може ли изобщо да има едно-единствено решение, което да се приложи към всички в света, в което всеки да бъде убеден и което е така просто, че всеки да го разбере?

Всъщност аз намерих отговора и той е именно: човешкото тяло средно е 70 процента вода.

Като ембриона (в майчината утроба) започваме живота си с 99 процента вода. При раждането си ние сме 90 процента вода, а когато стигнем средна възраст, слизаме надолу до 70 процента. Ако умрем в дълбока старост, вероятно ще бъдем около 50 процента вода. С други думи, през живота си ние съществуваме главно като вода.

От физическа гледна точка хората са вода. Като разбрах това, започнах да виждам нещата със съвършено нов поглед.

Първо осъзнах, че връзката с водата се отнася за всички. Струва ми се, че започнах да разбирам начина, по който хората трябва да живеят живота си. Как може да се постигне щастлив и пълноценен живот? Отговорът е да се пречисти водата, която съставлява 70 процента от вашето тяло.

Водата в реките остава чиста, защото се движи. Спре ли водата, тя умира. Ето защо водата трябва непрекъснато да циркулира. Водата - или кръвта - в тялото на болните обикновено е в застои. Когато водата спре да тече, тялото започва да линее, а ако кръвта в мозъка ви спре да циркулира, застрашава живота ви.

Може да го схванем и като застои на емоциите. Съвременни изследователи доказват, че състоянието на мозъка оказва директно въздействие върху състоянието на тялото. Живеете ли пълноценно и приятно, физически се чувствате по-добре, а когато животът ви е пълен с борби и със скръб, тялото ви го знае и съответно реагира. Движение, промяна, плавно течение - ето смисълът на живота.

Ако приемем, че преди да станем хора сме съществували като вода, вече ще сме по-близо до отговора на основния въпрос - какво е човешкото същество. А имаме ли ясно разбиране за водата, ще разбираме по-добре човешкото тяло и дори ще разкрием тайната защо сме се родили и защо съществуваме.

Какво всъщност е водата? Може би първият ви отговор ще бъде, че тя е жизнена сила. Ако изгубим 50 процента от водата на своето тяло, ние не можем вече да поддържаме живота си. Водата, носена от кръвта и телесните течности, е средството, чрез което храната циркулира в тялото ни. Водното течение ни дава възможност да живеем активен живот. Водата служи като преносител на енергия в нашето тяло.

Преносът на енергия прилича на товарна кола, която се движи през цялото ни тяло. Ако тялото е задръстено и замърсено, то товарът в колата ще се замърси, ето защо от съществено значение е водата винаги да остане чиста.

Сега много повече, отколкото в миналото, медицинската общност започна да вижда водата като преносител на енергия и това дори се използва при лечението на различни болести. Хомеопатията е една област, в която ценността на водата е призната.

Хомеопатията се заражда в Германия през първата половина на XIX век с работата на Самуел Ханеман (1791-1843), но корените ѝ стигат назад до бащата на медицината Хипократ (около 460-370 г. пр.Хр.), който предписвал много лечения, подобни на препоръчаните от хомеопатията. Накратко, пионерите в медицината ни учат да „лекуваме сходното със сходно, да се борим срещу отровата с отрова“.

Например, ако някой страда от отравяне с олово, симптомите могат да се облекчат, като пие вода с минимално количество олово - количество, вариращо от 1 част в 10^{12} (един трилион) до 1 част в 10^{400} !

На това ниво на практика веществото го няма във водата, но характерните му белези остават - така се създава лекарството за лечение на оловно отравяне.

Хомеопатията твърди, че колкото по-голямо е разреждането, толкова по-голяма е ефективността. Логичното заключение е, че колкото по-масивна е отровата в тялото, толкова по-висок трябва да бъде коефициентът на разреждане.

Друг начин да се изрази тази идея е, че вместо да се използва *ефектът* на веществото, за да се премахнат симптомите, се използва *информацията*, закодирана във водата, за да се унищожи информацията за отровата в симптомите.

И така, водата има способността да *закодира* и *запомня* информация. Може да се каже, че водата на океаните помни съществата, живели в океана. Глетчерите на земята може би обхващат милиони години от историята на планетата.

Водата циркулира около света, като тече през телата ни и се разпространява навсякъде. Ако сме способни да прочетем съдържащата се в паметта на водата информация, ще прочетем една епическа история.

Да се разбира водата, значи да се разбират Космосът, чудесата на природата и самият живот.

В продължение на много години проучвах водата. Осъзнаването, че тя има способността да закодира информация промени живота ми. След като направих откритието в Америка, донесох го с мен в Япония и оттогава използвам информационно кодиращата функция на водата, за да помагам на хората да възстановяват здравето си.

По това време лекарите дори и не подозираха, че водата сама по себе си има лечебни способности. Аз бях и съм напълно убеден, че водата е способна да помни и да предава информация, но теорията ми бе изцяло отхвърлена от медицинската общност.

В 1988 г. френският учен Жак Бенвенист провежда експеримент, за да тества основните принципи на хомеопатията. Той разтваря лекарство във вода до степен, че то да не може да бъде установено с клинични средства. Открива, че разтворът има същия ефект върху пациентите както неразтвореното лекарство.

Една година след като представя резултатите си в английското научно списание Nature, най-накрая те са публикувани заедно с коментара, че резултатите от експеримента му са съмнителни и без всякакви материални доказателства. Оттогава тази хипотеза е погребана и забравена.

Всеки път, когато някой прибръзва с изследвания и експерименти, които в някаква степен объркват научната общност, винаги става едно и също. Дълго време се чудех мога ли да открия материално доказателство за способността на водата да запомня информация - съществува ли начин да се види това с физическото око?

Отворите ли сърцето си за възможностите, започвате да забелязвате дребни неща, които могат да ви отведат до големи открития. Веднъж случайно разтворих една книга и думите сякаш изскочиха от страницата: „Няма два снежни кристала, които да са съвсем еднакви“.

Разбира се, бях го учил още в началното училище. „Лицата“ на всички снежинки, падали милиони години на Земята, са различни. Но сега мисълта доби съвсем различно значение, защото сърцето ми бе разкрито за това послание. Следващия миг си помислих: *ако замразя вода и се вгледам в кристалите, всеки от тях ще изглежда уникален*. И този миг отбеляза първата ми стъпка в рисковано начинание - да навляза в нов и неизследван свят. Планът ми бе да замразявам вода и да снимам кристалите.

По природа не съм склонен дълго да обмислям нова идея. Незабавно поканих в моя екип млад изследовател, за да започне експериментирането, а това бе област, за която никой не знаеше нищо. Нямах как да ни даде увереност, че в края на краищата усилията ни ще бъдат възнаградени. Твърде странно, но аз никога не изпитах съмнение дали ще успеем. Сигурен бях, че хипотезата ми е точна и че експериментите ще са успешни - просто го знаех. Винаги съм страдал от липса на постоянство, но този път не се предадох.

Първото нещо бе да се сдобия с прецизен микроскоп и да наблюдавам замръзналата вода в кухненския хладилник. Но ледът бързо се стопяваше, тъй като снимките бяха правени на стайна температура. Мина доста време, преди да можем да направим някакви снимки на кристали.

Веднъж след изморителен ден заведох младия изследовател на вечеря и се опитах да го окуража. Казах му, че очаквам от него да даде всичко, на което е способен.

След два месеца на експериментиране най-накрая успяхме да направим очакваното. Водата ни подари снимка на прекрасен хексагонал кристал. Дълбоко се развълнувах, когато колегата ми съобщи новината.

Имах вече голям хладилник за експериментите, в който температурата се поддържаше на -5°C (23°F), но всичко започна с първата снимка.

Бе почти чудо, че изобщо успяхме да я направим.

Каквото усещате със сърцето си, че е възможно, наистина е възможно.

Извършихме го с волята си. Това, което си представяхме, стана наш свят.

Снимките на кристали, които започнах да правя, се оказаха невероятно красноречиви в изявата на света. Откривах в тях дълбока философия. Кристалите се появяват само след двадесет или тридесет секунди, щом температурата се повиши и ледът започне да се топи. Истините на Космоса, макар и за няколко мига, се изявяват и стават видими. Този кратък промеждутък от време ни даваше възможност да хвърлим поглед в свят, който наистина бе магически.

Нека обясня как започнах да правя снимки на кристали.

Наливах петдесет различни вида вода в петдесет различни панички - петри. (През първите няколко години използвах сто.) Замразявах ги за три часа във фризера на -20°C (-4°F). В повърхностния пласт на паничките се оформяха капки лед от около 1 мм. Кристалът се появява, като хвърлите светлина върху короната на ледената капка.

Разбира се, резултатът не винаги бе петдесет кристала, понякога не се оформяше дори и един кристал. Когато изобразявахме графически формирането на кристалите, открихме, че различните води образуват различни кристали. Някои от тях бяха определено сходни, други бяха деформирани, а от някои видове вода изобщо не се формираха кристали.

Първо наблюдавах кристали от чешмяна вода, взета от различни места. Водата на Токио бе катастрофа - не се оформи нито един-едничък кристал. В чешмяната вода се слага известно количество хлор за санирането ѝ, а това напълно разрушава структурата на естествената вода.

В естествената вода, независимо откъде идва тя - естествени извори, подземни реки, глетчери и горните пластове на реките, - се формират завършени кристали.

Усилията ми да снимам ледени кристали и да провеждам изследването започна да напредва. Тогава един ден изследователят, който бе обсебен като мен от проекта, каза нещо съвсем неочаквано: „Нека видим какво ще стане, ако оставим водата под въздействието на музика“.

Знаех, че е възможно вибрациите на музиката да окажат въздействие върху водата. Музиката ми доставя огромно удоволствие и някога, като дете, хранех надежди да стана професионален музикант, ето защо напълно подкрепях този невероятен експеримент.

В началото няхаме и идея каква музика да използваме и при какви условия ще провеждаме експеримента. Но след доста лутания и грешки стигнахме до заключението, че вероятно най-добрият метод е най-простият - да се сложи бутилка с вода на масата между две тон колони и да я изложим на звука, при който човек нормално слуша музика. Трябваше да използваме и същата вода като в предишни опити.

Първо опитахме с дестилирана вода от аптека.

Резултатите ни поразиха. *Пасторалната симфония* на Бетовен с нейните светли и ясни тонове създаде прекрасни, добре оформени кристали. 40-та симфония на Моцарт, изящна молитва към красотата, създаде кристали, които бяха нежни и елегантни. А кристалите, оформени от звуците на Шопеновия етюд опус 10, № 3, ни изненадаха с очарователните си детайли.

Въздействието на звуците на класическата музика върху водата доведе до добре оформени кристали с различни характеристики. Контрастен резултат се получи от водата, изложена на силната хевиметал музика, която в най-добрия случай даваше фрагментирани и деформирани кристали.

Но опитите ни не спряха дотук. Следващото нещо, което обмисляхме, бе: какво ще стане, ако напишем думи и фрази като „Благодаря“ и „Глупак“ на парчета хартия и ги залепим на бутилките, обърнати навътре към водата. Не изглеждаше логично водата да „прочете“ написаното, да разбере значението и съответно да промени формата си. Но аз знаех от опитите ни с музиката, че могат да се случат странни неща. Чувствахме се като изследователи, тръгнали без карта за пътуване из джунглата.

Резултатите от опита не ни разочароваха. Водата, подложена на „Благодаря ти“, оформи красиви хексагонални кристали, а водата, изложена на думата „Глупак“, произведе кристали, подобни на сътворените от хевиметал музика - фрагментирани и деформирани.

По-нататъшните ни опити показаха, че вода, подложена на позитивни, изречени с внимание и съучастие изрази, като „Хайде, направи го!“, дава атрактивни, добре оформени кристали, заповедни, по-груби, звучащи негативно изрази, като „Направи го!“, изобщо не оформиха кристали.

Урокът, който трябваше да научим от експеримента, се отнасяше до , силата на думите. Вибрацията на добрите думи оказва позитивно въздействие върху нашия свят, докато вибрацията на негативните думи притежава силата да руши.

Познанието за водата представлява изследване, чрез което да откриваме как действа Космосът, а кристалите, разкрити във водата, са като врата към друго измерение. Като продължавахме нашите опити със снимане на кристали, разбрахме, че сме тръгнали да се изкачваме по стъпалата към разгадаване на дълбоките тайни на Космоса.

Помня специално една снимка. Беше най-красивият и изящен кристал, който бях виждал - оформил се под въздействие на думите „любов и благодарност“. Сякаш водата бе ликувала и бе означавала момента със създаването на разцъфнало цвете. Спокойно мога да кажа, че от този миг нататък животът ми действително се промени.

Водата ме научи за финеса на човешката душа и за въздействието, което „любов и благодарност“ могат да имат върху света.

В Япония съществува предание, че думите на душата живеят в един дух, наречен *котодама*, или *дух на думите*, и че актът на изговаряне на думи има силата да промени света. Всички знаем, че думите оказват огромно влияние върху начина, по който мислим и чувстваме и че

нещата вървят гладко, когато се употребяват позитивни слова. Но никога досега не сме могли да наблюдаваме ефекта от позитивните слова.

Думите са изява на душата. Твърде вероятно е състоянието на душата ни да оказва огромно въздействие върху водата (която съставя около 70 процента от тялото ни), а то засяга не по-малко и тялото ни. Хора, които се радват на добро здраве, общо взето са с висок дух. Наистина здрав дух живее най-добре в здраво тяло.

Колкото повече нещастни хора виждах, толкова повече се убеждавах, че болестта не е само индивидуален проблем, а е следствие от деформацията на обществото като цяло.

Докато не се направи нещо за този деформиран свят, в който живеем, докато не можем да лекуваме наранената душа, броят на страдащите от соматични болести хора няма да намалее.

Какви са деформациите в света? Това са деформациите на душата, а те оказват влияние на самия Космос. Както само една-едничка капка в басейна предизвиква разпростиращи се безкрай вълни, деформациите, дори в една душа, се разпространяват по света и водят до глобална деформация.

Но не всичко е загубено - има надежда. Има спасение, и то се казва „любов и благодарност“.

Земята се мъчи. Тя иска да бъде красива. Иска да бъде толкова красива, колкото е възможно да бъде. Вече казах, че може да определим човека като вода. Сигурен съм, че водата в хората, които разглеждат снимките на кристали, претърпява някакъв вид промяна.

Аз открих най-красивия от всички кристали - кристала, създаден от „любов и благодарност“. По общо мнение всички религии в света са основани на тези чувства. „Любов и благодарност“ са думите, които трябва да служат като ръководно начало на света.

Водата показва по много ясен начин как трябва да живеем живота си. Историята на водата се предава от всяка отделна клетка, за да обгърне целия Космос. Надявам се и вие да почувствате същото очакване и вълнение, което изживях аз, когато открих разгръщането на тази драма.

От какво е направена Вселената?

Осъзнаването на факта, че сме направени основно от вода, е ключът за разкриване тайните на Вселената. Ако от тази перспектива проучите отново света около вас, ще започнете да виждате неща, които никога преди това не сте виждали.

Различните събития, които стават през живота на човека, са събития, отразени във вода. Индивидът и обществото съставят огромен океан; като добавяме индивидуалните си капки в океана, ние участваме във формирането на обществото.

Исках колкото е възможно повече хора да чуят посланието, което водата има за нас, и реших да публикувам снимките на ледените кристали. Този акт бе само една малка капка, но тя предизвика леко вълнение, което се превърна в непрестанно уголемяваща се вълна, оказваща огромно въздействие в живота ми и в живота на много други хора.

За първи път през 1999 г. публикувах снимките си, шест дълги години след като започнах своята необикновена работа. През първите шест години се натрупа планина от снимки в офиса ми.

Когато започнах да подреждам снимките за публикация, постепенно осъзнах, че пред очите ми се разкрива величествена и изумителна история, която всеки отделен кристал се опитваше да ми разкаже.

Споделих идеята за публикуване на снимките с няколко издатели, но никой не прояви

интерес. Отказът им не промени непоколебимостта ми и реших да ги издам сам. Скоро разбрах, че макар и да можех да си позволя отпечатване на снимките и оформянето им в книга, ограничаващата система за разпространение в Япония не би позволила книгата да се продава по книжарниците.

Това изглеждаше страшна пречка, но реших просто да не ѝ обръщам внимание. Когато получихме готовите книги, приготвихме пакети за няколкокостотин приятели и познати и им ги изпратихме по предварителна уговорка. Скоро след като изпратихме първите екземпляри, започна да се случва нещо странно. Получавахме допълнителни поръчки от същите хора. Те бяха казали за книгата на свои приятели и познати, които от своя страна споделяха впечатленията си с други. Някои читатели си купуваха по пет, дори по десет екземпляра, за да ги раздават.

Надеждите ми бързо нараснаха. Следващото нещо, което поисках, бе по целия свят да узнаят за книгата и тя бе преведена на английски. Сизуко Оуханд, която по-късно ми стана преводач, изпрати книгата на приятелите си в Европа и в Америка. Започнах да получавам писма от хората, които бяха видели снимките, както и покани да посетя страните им, за да изнасям лекции. През годините бях благословен, че имах възможността да посетя Швейцария, Германия, Австралия, Холандия, Италия, Англия, Съединените щати, Канада и много други страни, за да представя кристалите.

Всичко сякаш ставаше точно в подходящото време. Хората търсеха начин да осмислят хаотичния свят, в който се намирахме.

Тук ще представя само малка част от снимките, които съм направил. Някои от тях са включени в работата ми *Посланията на водата*, а други са от втората колекция, наречена *Посланията на водата II*, има и снимки, направени специално за тази книга. Ще можете съвсем ясно сами да видите ефекта, който думите, снимките и музиката имат върху водата.

Докато някои води оформят величествени кристали, сякаш да изобразят цялата красота на този свят, кристалите от друга вода са деформирани или изобщо не съществуват - те ни казват нещо за уединените тъмни места, спящи в земята.

По време на лекциите си използвах диапозитиви, за да покажа снимките си на ледените кристали. Реакциите бяха доста различни. Често чувах хората да ахват от изненада, а понякога виждах дори да се просълзят. Открил бях, че една-едничка капка вода може да причини различен ефект на вълнение у човека.

Мануела Ким, дамата, която първа ме покани да изнасям лекции в Швейцария, изрази чувствата си така:

"Можем да видим чудото на сниманите водни кристали със собствените си очи. И в резултат от това съзнанието ни прави внезапен скок. Пробуждането на съзнанието става почти мигновено. Фактът, че неща, за които сме мислили и чувствали, сега ги виждаме, ускорява промяната".

Друг слушател даде следния отговор:

"Това е първият и единствен начин, по който неуловимата енергия на съзнанието и думите ни е възможно да бъде видяна. Ледените кристал ни показват всичко - вече въпросът не е дали вярваме, или не вярваме, като се използва съответният метод всеки сам би могъл да проведе свой опит и лично да провери."

Читател от Япония ми писа:

"Водата не е само друго вещество — тя е жизнената сила на величествената природа. Това ме накара отново да разбера тайнствената способност на водата да пречиства и да дава живот на всичко живо. Мога да видя, че душата, чувствата и вибрациите имат влияние върху формирането на ледените кристали и да почувствам значението на душата и думите. Информацията е удивителна и безкрайно впечатляваща".

Изглежда, че ледените кристали са тясно и неизменно свързани с човешката душа. Като си помисля защо ледените кристали говореха на толкова много хора, знам, че е защото държат ключа към тайните на Вселената. А той може да отвори така съзнанието, че да се разбере истинския ред във Вселената и нашата роля в нея.

Водата е огледало на душата. Тя има много лица, очертали се при изравняването ѝ със съзнанието на хората. Какво прави водата способна ДЕ изразява онова, което е в душите на хората? За да се отговори на въпрос; искам първо да се уверя, че разбирате следния факт:

Съществуването е вибрация.

Цялата вселена е в състояние на вибрация и всяко нещо произвежда своя честота, която е уникална. Всичко, което имам да кажа в книгата, се основава на този единствен факт. Годишите, през които изследвах водата ме научиха, че това е основният закон на Вселената.

Може би си мислите: *Нима съществуването е вибрация? Дори масата? Столът? Тялото ми? Как може всяко нещо, което може да се вид, и да се пипне, да е вибрация?* Наистина е трудно да повярваме, че неща, които може да вземете с ръце и да изследвате - като дърво, скала или друг всички те вибрират.

Но науката на квантовата механика вече потвърди, че материята не е нищо повече от вибрация. Разделим ли нещо на най-малките му части, навлизаме в странен свят, където всичко, което съществува, е частици и вълни

Всичко е съставено само от атоми, всеки атом е ядро с обикалящи около него електрони. Числото и видът на тези електрони и техните орбити дават на всяко вещество специфичен комплект на вибрационна честота. Каквато и да е материята, нищо не е твърдо. Вместо това има само ядро, заобиколено от безспирно редуващи се вълни.

Всичко е вечно движещо се и вибриращо - насам и натам с невероятна скорост.

Според Ханиашино, будистката Мъдрост и Сърце сутра, „това, което може да бъде видяно, няма форма, и това, което не може да бъде видяно, има форма". Сега вече бихме могли да кажем, че странното противоречие, изречено преди много години от Буда, бе доказано, че е вярно от съвременната наука.

Очите ни могат да виждат предметите, но не могат да виждат вибрациите. Искам да ви попитам дали не сте имали подобно преживяване: например говорите си с някого в стаята и настроението е топло, приятелско и непринудено. Но влиза друг човек. В момента, когато отваря вратата, усещате как атмосферата се променя и в стаята вече настъпва мрачно и хладно настроение. Хвърляте поглед към новодошлия и виждате измъчения израз на лицето му, отпуснатите рамене, човек, просто уморен от живота. Каква ли е причината за тази болка? Може би едно разбито сърце, грешка в работата или изобщо отвращение от живота - оставям го на вас. Искам да помислите - защо настроението в стаята се е променило в момента на отварянето на вратата.

Човешките същества също вибрират, и то с неповторима честота. Всеки от нас има необходимия сетивен усет, за да усети вибрациите на другите.

Човек, преживяващ дълбока скръб, ще излъчва тъжна честота, а някой, който е винаги весел и радващ се на живота, ще ни облъчва с ведрост. Човек, който обича другите, ще изпраща честота на любов, но от друг, който върши зло, ще идва мрачина и злост.

Същият принцип важи и за обекти и места. Например, има места, където често стават злополуки, места, където бизнесът успява, и места, които създават щастие. А може би сте чували за бижу, което причинява трагедии на наследилите го собственици.

Това се отнася не само за материални обекти, но и за различните явления, които стават по света. Те също излъчват характерни честоти. Промяна на енергията в атмосферата води до светкавици и бури. Интензивната енергия ще причини природни бедствия, но трябва да осъзнаем, че това не са лоши събития. Ако вземем предвид огромното количество разпръснатата вредна енергия, може би ще трябва да сме благодарни на светкавиците и бурите.

Съберат ли се хората, облечени в новите си дрехи и в празнично настроение, започнат ли да пеят и танцуват, то инертните и лоши честоти се разсейват и се появяват радостните.

Фактът, че всичко е в състояние на вибрация, означава също, че всичко произвежда звук

Обаче ние не чуваме всеки звук, макар че има някои хора, които изглежда чуват гласовете на дърветата и могат да общуват с растения. Независимо дали чуваме, или не чуваме звука - неповторимата честота на всички обекти може да бъде интерпретирана като звук.

Човешкото ухо е способно да чува честоти от приблизително 15 Hz до 20000 Hz (Hz или Херц) показва броя на циклите на повтарящата се вид вълна за секунда). Всъщност добре е, че ушите ни имат това ограничение - в противен случай сигурно не бихме могли да спим през нощта.

Природният свят наистина е добре замислен - всичко е в равновесие. Като е създаден звукът, то има и *маестро-слушател*, за да го възприема: водата.

Нека ви помоля да помислите защо кристалната формация ще се повлияе от музика и защо се стига до напълно различни резултати в зависимост от казаната или написана дума, на която водата е подложена. Отговорът се разкрива отново чрез факта, че всичко е вибрация. Водата - така чувствителна към уникалните честоти, излъчвани от света - съвършено и експедитивно отразява външния свят.

Музиката и изречените думи са вибрация, те лесно се разбират и тълкуват почти от всеки. Звуци като песента, създадени от човешкия глас по време на будистко погребение, се пресъздават в лекуваща вибрация.

Но как да интерпретираме феномена, че кристалната формация бива повлияна от показаните на водата, написани на хартия, думи? Самите написани думи всъщност излъчват уникална вибрация, която водата е способна да усети. Водата отразява точно всички вибрации, създадени в света, и променя тези вибрации във форма, която може да бъде възприета от човешкото око. Когато на водата се покаже написана дума, тя я възприема като вибрация и изразява посланието в специфична форма. (Може да се сетите, че буквите са като визуален код за изразяване на думи.)

Но какво по същество са думите? В Старият завет се казва : „В началото бе Словото". Това означава, че преди създаването на Вселената е съществувало „Слово". Моето тълкувание на това е, че „Словото" е създадо човешките същества и хората след това са научили думите от природата.

В предисторически времена, когато хората са живели всред природата, те е трябвало да се защитават и са били чувствителни към честотите на звуците, произведени от природата, за да откриват опасността, преди да ги е връхлетяла.

Звукът на веещия вятър, звукът на течащата вода, звукът от ходещото в тревата животно - способността на древните да разбират звуците и да ги предават на други, използвайки гласа си, е била необходима за оцеляването им. Вероятно тези опити в езика са били прости съобщения от няколко думи, но с развитието на културата и с натрупването на опит речникът ни се е обогатявал.

Защо тогава езиците, на които хората говорят, са толкова различни? Лесно може да се разбере, като се има предвид, че езикът е научен от вибрациите на природното обкръжение. Природното обкръжение значително варира според мястото. Променливото време на европейския климат и влажните острови на Азия създават различни вибрации, които се изливат в природата. В Япония има четири отделни сезона и японският език го отразява в прекрасен речник от свързани с времето думи.

Според Библията преди Вавилонската кула всички хора говорели един и същ език. Може би това ни казва, че, макар мястото и природното обкръжение да се различават, основните закони на природата са едни и същи.

Бихме могли да предположим, че когато се оформи завършен геометричен кристал, водата е в съгласие с природата и ние наричаме този феномен живот. Кристали не стават от вода, която е замърсена. При опитите ни да направим снимки на кристали от токийската чешмяна вода резултатът бе плачевен. Защото, както вече казах, водата се пречиства с хлор, а това уврежда естествената ѝ способност да формира кристали.

Когато водата замръзне, частиците ѝ се свързват помежду си, за да оформят ядрото на кристала. Щом ядрото се стабилизира и придобие хексагонална форма, водният кристал се появява; но съществува ли информация, която е в противоречие с природата, то и кристалът ще бъде неоформен.

Думите *благодарност* и *любов* формулират основните принципи на природните закони и феномените на живота. Ето защо водата в естествената си форма трябва да създава хексагоналната форма. За разлика от тях думи като „Ти, глупако!“ не съществуват в природата и са неестествени елементи, създадени от хората. Думи на ругатни, обиди или присмех са в резултат на културата, създадена от хората.

Възможно е в природата да се появяват само вибрациите на любов и благодарност и наблюденията над природата го потвърждават. Дърветата и растенията показват уважение едно към друго и живеят в хармония. Това важи и за животинското царство. Лъвът убива само когато е гладен, а не произволно. Растенията под сянката на дървета не се оплакват и животните не се опитват да вземат повече храна, отколкото им трябва.

В статия от март/април 1989 г. на американското научно списание "*21st Century Science and Technology*", Warren J. Hamerman пише, че органичната материя, която формира човешките същества, произвежда честота, която може да се представи от звук, достигащ горе-долу 570 трилиона Hz. Тъй като Hz означава вибрациите за секунда, това показва, че хората вибрират 570 трилиона пъти в секунда, число, което надминава въображението и сочи за невероятен и прекрасен скрит потенциал. За сравнение съвременният стандарт за нота, близо до средата на клавиатурата на пиано, е приблизително 262 Hz.

Честотата на човека е неизмеримо различна и несравнима. Човек носи в себе си вселена, изпълнена със застъпващи се честоти, и резултатът е симфония с космически размери.

Когато говоря на хората за вибрации и честоти, използвам това, което обичам да наричам „*до-ре-ми-фа-сол-ла-си* теория“. Тази проста теория означава, че честотата на всичко в Космоса може да се обобщи в седем части - *до, ре, ми, фа, сол, ла* и *си*.

Вселената се състои от неизброими неща, които се подреждат от най-ниска до най-висока честота. Може би ще си помогнем, ако си представим подредените клавиши на клавиатурата на пианото, започващи от най-ниския тон. Ако натискате белите клавиши, вие ще ударите до, ре, ми, фа, сол, ла и си. Когато се придвижите с една октава, от едното до до следващото, честотата се удвоява. С други думи, удвояването на честотите, разделено на седем части, е до, ре, ми, фа, сол, ла и си. Ето защо повтарянето на тези седем звука изразяват всеки звук от най-ниския до най-високия.

Но какво значение може да се придобие от приемането на честотата като звук?

Най-важното разкритие е съществуването на резонанс. Звуци с еднаква честота резонират. Това може да се разбере, като се вземе камертон, уред, използван за настройване на инструмента или гласа с основния тон.

Когато камертонът се удари с гумен чук, давайки ла звук, певецът отговаря с ла, камертонът и гласът създават едночестотна звукова вълна. Това се нарича резонанс. Когато един обект създава честота и другият отговаря със същия звук, те резонират. Казано е, че сходните неща се привличат, и изглежда, че вибрациите се привличат и си взаимодействат.

Ако по-внимателно наблюдавате, ще видите, че този феномен непрекъснато е около вас. Куче, което върви по улицата, може да не отговори на други, минаващи край него животни, но да отговори на някое куче от другата страна на улицата. Кучетата често лаят, когато чуят звука на сирена, и това би могло да е някакъв вид резонанс.

Подобно нещо виждаме и в човешките отношения: хора, които създават еднакви фреквенции, се привличат, стават приятели. Други не проявяват взаимен интерес, независимо колко близо могат да бъдат физически. Но ако някой, който не ви харесва, се приближи към вас и вие реагирате, това също значи, че по някакъв начин резонирате с него. Най-голямата тайна на японското бойно изкуство се отнася до „победа без битка“, което по същество означава отбягване на резонанс с врага. Когато честотите по начало са несъвместими, те не могат да резонират.

Интересен факт обаче е, че резонанс е възможно да се осъществи дори когато честотите не са идентични. Това става например, когато честотата е дублирана. Натискайки ла клавиша на пианото с 440 Hz и ла клавиша, една октава по-долу с 220 Hz, създавате приятно резониращ звук и отговорът на камертон със звук, една октава по-долу, също дава приятен резонанс.

Когато честотната разлика е двойна, четворна, осморна и т. н. - половин, четвърт и т. н. - резултатът е резонанс. По принцип взаимоотношението се простира до безкрайност. Независимо колко различни са честотите, резонанс ще се получи, ако един от двата източника е многократен на другия. Може също да кажем, че за всеки звук на дадено ниво има резониращ звук на друго ниво.

Като си помислите, хората са привличани от Христос, Буда и други личности, които излъчват високо ниво на вибрации, но откриваме, че сме привличани и от ниско ниво аутсайдери на обществото (като Бони и Клайд). Изглежда нелогично, но то може да се обясни с факта, че хората резонират с други хора на различни нива. Вероятно това противопоставяне (дихотомия) е естествена част от живота.

Любовта е вид резонанс. Ако например имате честотно ниво на способност 10, вие ще резонирате с други хора на същото ниво, или може би с някой на малко по-високо ниво, да речем 12.

Когато хората резонират и се влюбват, те стигат до най-високото ниво на способността си. Ако човек със способност от 10 е използвал само 5 части от нея и се влюби в някого с ниво

от 12, то естествено той или тя ще използва цялата си способност от ниво 10 и ще покаже увеличение на честотата.

Когато сте влюбени, вършите по-добре работата си, а работата, която вършите (а често и околната ви среда), може да се промени, без да го разберете. Хора, които продължават да заемат до късна възраст висши длъжности, почти неизбежно са влюбени. Разбира се, тази любов не е романтичната любов. В нея може да се включва трогателно уважение и привличане към други хора. Любовта оказва ефект за покачване на честотното ни ниво. и ни кара да блестим. Не би ли било чудесно, ако може да сме влюбени през целия си живот?

Повечето от намиращите се в природата обекти излъчват стабилни честоти. Всяко врабче по начало звучи еднакво (въпреки че врабчетата могат да разпознават леки различия), и произведените от кучета и котки звуци наистина нямат голяма разлика във вибрацията. Обаче човек е способен напълно да използва до, *ре, ми, фа, сол, ла, си* скала, за да създава прекрасни мелодии. Ще се съгласите ли, че имаме наистина удивителни качества?

Хората са единствените същества, които притежават способността да резонират с всички други същества и обекти, намиращи се в природата. Можем да отдаваме и в замяна да получаваме енергия. Но тази способност е нож с две остриета. Когато хората действат, ръководени единствено от алчността си, те излъчват енергия, която руши хармонията в природата.

Замърсяването на земята е в резултат от неутолимия ни глад за удобство и задоволяване на алчността ни, процес започнал от индустриалната революция.

Прекрачихме в новия век, исторически момент, време е да осъществим сериозни промени в мисленето си, така че да сме в състояние да живеем в хармония с природата и да престанем да унищожаваме земята си. Каква вибрация даваме на земята и каква планета ще сътворим, зависи от всеки от нас.

Ако изпълните сърцето си с любов и благодарност, ще се радвате на здрав и щастлив живот. Но какво ще стане, ако изпращате сигнали на омраза, недоволство и мъка? Вероятно ще се озовете в ситуация, която ви прави ненавистни, недоволни и тъжни.

Животът, който живеете, и светът, в който живеете, зависят от вас.

Вратата към един друг свят

Сега ще ви помоля да оставите книгата, да си налеете чаша вода и да я сложите на масата пред вас. (Или ако това не е възможно, то да си представите, че сте го направили.)

Какво виждате в чашата?

Може да видите стаята, в която сте, изгледа от прозореца и атмосферата наоколо ви - всичко закодирано във водата.

Водата е толкова обикновено нещо, че рядко се замисляме за нея - макар че я пием и я използваме всеки ден през живота си. Но надали има нещо по-тайнствено от нея.

Едно от най-тайнствените неща е простият факт, че ледът плава във водата. Когато други вещества минават от течено в твърдо състояние, плътността на молекулите и атомите, които формират твърдото тяло, се увеличава и субстанцията става относително тежка. Водните частици обаче се нареждат по много точен начин с обширни пространства между тях. Когато ледът се превърне във вода, частиците стават стотици хиляди пъти по-активни. Щом частиците

станат по-активни, пространствата се запълват, а това прави течната форма на водата по-плътна и по-тежка от твърдата ѝ форма.

Водата е най-тежка на 4° С (39° F) - температурата, при която активните водни частици изпълват празните пространства на молекулярната структура. Като се повиши температурата, частиците стават по-активни, и се понижава плътността.

Ето защо няма значение колко ниска е температурата над езерото (или друга подобна маса от вода), температурата на дъното остава стабилно на 4° С. И така живите същества в езерото могат да преживеят дълги зими под леда.

Ако водата е като други субстанции и ледът пада на дъното, то тогава какво би станало? На първо място надали щяхме да бъдем тук. На дъното на езерата и океаните щеше да се образува плътен лед и всички живи същества щяха да загинат.

Водата има и уникалната способност да разтваря веществата и да ги отнася. Помислете само колко много неща могат да бъдат разтворени във водата, и колко трудно е да се върне водата в началното си чисто състояние. В химическите фабрики се използват специални пречиствателни ли, за да се осигури съвсем чиста вода, но щом тази вода се налее в направен от пластмаса контейнер (или от повечето други вещества), чистотата започва да изчезва. Извънредно трудно е да се запази водата в напълно чисто състояние. Няма да се изненадате, ако научите, че чешмяната вода и водата от реки, която изглежда съвършено чиста, съдържа много мръсотии и минерали.

Тази способност на водата да разтваря други вещества създава вид „супа на живота“ и снабдява океаните с необходимите храни, които правят възможен живота. Супата става родно място на всички живи същества по земята.

Наистина водата е силата, която създава и дава живот. Без вода частиците не биха се размесвали и циркулирали. Водата създава хаос на Земята, но и дава живот на реда - като създава планета, препълнена с живот.

Съществува древно поверие, че там, където има вода, има живот. В Япония, мястото, където водата извира от земята, е смятано за свято и имащо високи енергийни нива. Това го прави идеално за издигане на светилище. И други места биват определяни като свети поради „пътя на енергията“, която излъчват. Те почти винаги се намират над подземни води.

Водата е майка на живота, макар че е и енергия за живот. Изследванията ми върху тайните на водата ме накараха да мисля, че водата е нещо не от този свят.

Как мислите, защо има толкова много вода на земята? Според повечето тълкувания, когато преди около 4.6 милиарда години Земята се е формирала, водата се превърнала в реки, изпарявала се е и е давала дъжда, който падал на Земята, и така са се създали океаните.

Всичко обаче започнало с раждането на Слънцето. Маса от газ се съединили и започнали да кръжат, формирайки червена топка. Останалите прах и газове се съединили и оформили Земята и другите планети в Слънчевата система. По онова време Земята е била все още топка от горяща магма, съдържаща водород. Когато магмата изстинала, водородът се изпарил в новообразуваната атмосфера.

Не всички учени са съгласни с тази теория и някои предлагат радикално различни алтернативи. Например, Луи Франк от Университета в Айова предполага, че водата е дошла на тази планета под формата на буци лед от дълбокия Космос.

Проф. Франк бил вече започнал изследванията си, когато го озадачил факта, че сателитните снимки показват черни петна; той стигнал до заключението, че черните петна са малки комети,

паднали на Земята.

Тези миникомети всъщност са топки вода и лед, тежащи стотици и повече тона, като за една минута в земната атмосфера падат по около двадесет от тях (или десет милиона за година). Теорията е, че топките лед са бомбардирани Земята отпреди повече от четири милиарда години, създавайки моретата и океаните, това явление продължава до днес.

Когато земната гравитация изтегли ледените комети в атмосферата, топлината на Слънцето ги изпарява и ги превръща в газ. Като се спуснат петдесет и пет километра надолу от Космоса, газовите частици се смесват с въздуха на атмосферата и угасват, падайки на Земята като дъжд и сняг.

Преди няколко години в медиите бе широко публикувано съобщение от ПАСА и Хавайския университет, че теорията на д-р Франк е убедителна, но все още има много учени, които отказват да възприемат новия светоглед.

Ако този подход спечели широка подкрепа, то много от книгите в световните библиотеки ще трябва да бъдат пренаписани. Ще се преразгледат почти всички научни теории, които се отнасят до живота на нашата планета, като например за произхода на човека и Дарвиновата теория за еволюцията.

Защо ледът плува? Защо водата може да разтваря толкова много? Защо пешкирът може да попива вода, което сякаш противоречи на законите на гравитацията? От становището, че водата не е от този свят, тайните, обгръщащи водата, ще изглеждат не толкова трудни за разбиране.

Вода от външно пространство - може би ни се струва твърде пресилено. Но не се ли гъделичка въображението ви? След като водата е завършила дългото си пътуване през Космоса, тя започва следващата фаза на пътуването си на нашата планета.

Ледените буци пристигат на Земята и след това стават облаци и най-накрая падат като дъжд или сняг. После водата мие планините, попива в почвата, обогатява се с минерали и отново се появява на повърхността. От реките и океаните Слънцето изпарява водата и я връща в атмосферата, за да се образуват отново облаци.

Тази вода и минералите, които носи, е онова, което прави живота възможен. Въглеродният двуокис в атмосферата преминава в океаните и осъществява фотосинтезата, като създава съвършено балансирана екологична система.

Океанът е мястото, където преди около 3.8 милиарда години се е появило първото зрънце на живот. Това зрънце се развило в морско водорасло, способно на фотосинтеза, и така се е осъществило първото снабдяване с кислород. Този кислород, взаимодействащ си с ултравиолетовите лъчи на Слънцето, обвил Земята в защитна пелена, наречена озонов слой.

Тогава, преди 420 милиона години, животът направил първа крачка въвн от водата и се освободил от дълбините на океана с помощта на кислорода и озоновия слой.

Смята се, че раждането на човекоподобните ни предци е станало в Африка само преди 20 милиона години. Ако приемем 4.6 милиардната история на Земята за една „година“, човекът се е родил в осем часа вечерта в последния ден - всичко това станало възможно благодарение на кислорода и озоновия слой.

Силата, която сътворила живота и му позволила да еволюира, разбира се, била водата, защото притежава уникалната способност да разтваря необходимите за живот храни и да ги носи от планините и реките в океана.

Следващият въпрос, който ще си зададем, е дали грандиозната драма е просто случайност.

Кацуо Мураками, заслужил професор на университета Тсукуба, привлече световното внимание с тълкуването на окис ДНК кода, наречен *ренин*. Мнението му е, че колкото повече разбирате ДНК, толкова повече сте принудени да приемете, че нещо неназовано играе роля в кодирането на подробна и сложна информация в съвсем малки пространства. Терминът, който използва, за да опише това съществуване, е *нещо велико*. Величествената драма на водата и живота не може да бъде обяснена, ако изключим съществуването на *нещо велико*. Дори и сега историята продължава да се разгръща съгласно сценария, написан от великия замисъл на Космоса.

Каква информация е донесла със себе си древната вода, когато е напуснала Космоса и паднала на Земята? Може да приемем, че е донесла програмата, необходима за развитие на живота. Надявам се, че вече започва да ви се изяснява какво изобщо е животът.

На падналата от небето вода понякога ѝ трябва стотици години, за да проникне в почвата и да стане подпочвена вода. Жоан С. Дейви от Цюрихския технологичен университет в продължение на тридесет години е изследвала речната вода в Швейцария и изразява отношението си към нея с думите *мъдра вода*, за разлика от отношението ѝ към наскоро падналата вода, - *непълнолетна вода*.

В хода на падането ѝ на земята, просмукването ѝ в почвата и появата ѝ след това водата получава информация от различни минерали и става мъдра.

След тридесет години като професор, Жоан се е оттеглила от университета и сега извършва свои проучвания. На симпозиум в Швейцария имах честта да направя представяне заедно с нея. В центъра на нейното изследване бе водното развитие. Сегашната система на снабдяване с вода през дълги тръби прави водата крайно нездравословна за организма. Когато водата е подложена на висок натиск и тече направо през тръбите, водната структура се разрушава и минералите се губят.

Тя насочва вниманието си за откриване на прост начин, за да се снабдяват голям брой хора, включително и бедните, със здравословна вода. Едно от предложенията ѝ е да се използват кристали: когато малки ледени кристали се вкарат във водата, минералите се задържат в нея и това води до зараждане на по-здравословни култури във водата. Тя е провела изследване и за подобрене качеството на водата, като използва магнити и проектира водни кранове, които да предизвикват циркулярно движение на водата. Опитва се да узнае как може естественото движение да се приложи като начин за доставяне на водата.

Жоан казва следното за своите изследвания:

Чух от много хора и проявявам интерес към вашето проучване на ледените кристали. Мисля, че то ще даде на хората някои важни съвети. Един от съветите е да проявяват повече уважение към водата. Друг - да осъзнаят, че водата откликва дори на фина енергия. Искам да уведомя учените и официалните власти, че досега почти няма осигурена защита за водата.

Знам, че моите изследвания могат да бъдат използвани в медицината. Не се проявява голям интерес към значението на физическите качества на водата. Например, казва се, че минералната вода е добра, но малко хора знаят, че минералите в минералната вода могат да причинят втвърдяване на артериите. А газиранията минералната вода е висока киселинност, което я прави вредна за организма. Трябва да избягваме водата в бутилки и да я заместим с естествено течаща вода. Водата иска да е свободна.

Най-важното нещо е, че отново имаме желание да се отнасяме с уважение към

водата. В съвременната ни култура бяхме загубили навика да почитаме водата. В древна Гърция хората са показвали истинско уважение към водата и много гръцки митове се основават на закрилата на водата. Но се появила науката и отхвърлила тези митове, понеже не били научнообосновани. Водата загубва своята мистичност и става просто някакво вещество, което при нужда технологията може да пречисти. Понякога казваме: „Пречистената вода не е чиста“. Вода, предназначена за отглеждане на растения, не е водата, която формира прекрасни кристали. Това, което водата иска, не е пречистване, а уважение.

Тези мъдри думи са в резултат на прекарани много години в наблюдение на водата. За мен бе извънредно окуражаващо, че учен от нейната величина проявява интерес към изследването ми върху кристалите.

И накрая Жоан ми даде следния съвет:

Ако можете да установите материалната основа на вашата теория за ледените кристали, ще може да го съобщите оттук на света, и то ще бъде много убедително, тъй като Швейцария е известна по целия свят с изследванията си на водата.

Това наистина ми даде кураж по време, когато замислях да основа център в Швейцария, за да поощря изследванията си на водата.

Водата кодира информация и докато циркулира по Земята, разпръсква информация. Водата, изпратена от Всемира, е пълна с информация за живота. Един от начините да я дешифрираме е чрез наблюдение на ледените кристали.

Когато гледам оформените от водата красиви кристали, имам чувството, че виждам как пред очите ми се разкрива материалната същност на живота. Кристалите, формирали се, когато на водата са показани позитивни думи, са просто прекрасни. Отговорът на водата на *любов и благодарност* не е нищо друг освен величие. Тези позитивни думи дават дух на водата, който я материализира, за да разкрие живота в неговата цялост.

Имах впечатлението, че актът на гледане на водните кристали е акт на създаване на живот. То е защото, когато гледаме кристалите, водата променя миг след миг вида си. Погледът ви има своя специфична енергия и докато е поглед с добри намерения, ще дава кураж.

Семейство, абонати на нашето списание, проведе интересен експеримент. Сложили ориз в два стъклени буркана и в продължение на месец всеки ден казвали: „Благодаря ти“, на единия буркан и „Ти, глупако!“ - на другия, проследявайки как оризът се променя през това време.

След един месец оризът, на който е казвано „Благодаря ти“, започнал да се съживява, докато оризът, изложен на „Ти, глупако!“, загнил и почернял.

В книгата си писах за експеримент, след което стотици семейства в Япония направиха същия опит. Всички отчетоха същия резултат. Едно семейство опита вариация на опита: като всички останали те казвали: „Благодаря ти“ на първата бутилка с ориз, и „Ти, глупако!“ - на втората, но приготвили и трета бутилка с ориз, която просто игнорирани.

Какво мислите, че станало? Оризът, който бил игнориран, загнил преди ориза, изложен на „Ти, глупако!“ Изглежда, не е толкова увреждащо да ви се присмиват, колкото да бъдете игнорирани.

Да изразявате позитивно или негативно отношение към нещо, е начин да давате енергия. Най-вредната форма на поведение е отказът на внимание.

Научаваме много важен урок. Трябва да се стараем да отдаваме внимание на децата си, да говорим с тях. Казването на думи на доброжелателство и обич трябва да започне още от зачеването.

Отнасяйте се внимателно с растенията си вкъщи - гледайте ги мило и изричайте думи на похвала - ще помогне да растат здрави и пълни с живот. Същото се отнася и за домашните любимци, и дори за насекомите.

Надявам се, че прочитайки тази книга, много повече хора ще започнат да уважават водата и ще гледат на нея по по-мил начин. Водата ще създава по-красиви кристали, а ние ще се включим в създаването на малък, но прекрасен свят.

Не се съмнявам, че Бог с голямо удоволствие върши работата си и иска да ни дари със същата способност - способността на съзидание.

Съзнанието сътворява всичко

Докато все повече се очаровах от удивителните сили на водата, имах щастието да проведя експерименти с много видове вода по света - всяка проба има своите уникални и прекрасни качества.

Можях обаче и да видя със собствените си очи как водата по света се замърсява. Световната търговска организация твърди, че двадесетият век е започнал с война за петрол, но че в двадесет и първия век ще станем свидетели на война за вода.

Споменах вече, че в Япония няма чешмяна вода, способна да оформя цели и завършени кристали поради използването на хлор. Хлорът, въведен в началото на двадесетия век в Лондон, се използва в Япония повече от петдесет години.

За разлика от чешмяната вода водата от извори, горните пластове на реките и други естествени източници създава прекрасни кристали. Голяма част от появяващата се сега от земята вода е паднала от облаците преди повече от петдесет години - горе-долу по времето, когато започва индустриализацията в Япония.

Замърсяването на дъждовната вода е достигнало световен мащаб. Опитвах се да направя снимки на кристали в чешмяна вода, замърсена с диоксин, но не можах да накарам водата да произведе дори сянка на кристал. Индустриалните отпадъци кръжат и разпръскват отрови по света.

Все пак надежда има. Хората от градовете със замърсена от диоксин вода проявяват голям интерес за предпазване на водата си и от година на година става все по-лесно и по-лесно създаването на кристали.

Видяхме чрез снимките на кристалите, че водата е огледало на душите ни. Как изглеждат нашите души и как трябва те да изглеждат? Въпроси, чиито отговори също може да бъдат дадени от водата.

Накъде вървим? Каква е ролята ни за опазване на планетата? Отговорът ще дойде едва когато признаем величието на човека. Може би е време да престанем да го виждаме като зъл гений. Мисля, че подценяваме вродените способности, които има всеки от нас. Ние притежаваме огромна сила.

Учените преценяват, че съществуват между 108 и 111 елемента. (Предполагам, че броят им е 108 - по причини, които ще обясня.) Досега в човешкото тяло са установени 90 елемента - от всички живи същества само човешкият организъм съдържа толкова много елементи. Предполагам

обаче, че все още има останали в нас елементи, които предстои да бъдат открити (или че ще получим останалите елементи като еволюираме и все повече се приближаваме към съвършенството на човека).

По-напреднали в еволюцията си същества съдържат по-голям брой елементи. Сравнени с хората, растенията съдържат далеч по-малко елементи. Можем да заключим, че по-малко елементи означава по-малък емоционален капацитет. И други животни могат да усещат мъка, но най-вероятно само хората (и същества, еволюционно близки до хората) са способни на по-висши емоции - на скръб и страст.

Ако вземем предвид, че човешкото тяло само по себе си е една вселена, естествено е да заключим, че носим в себе си всички елементи. Съгласно будизма човешкото тяло е родено със 108 земни страсти (като обърканост, привързаност, ревност и суета), които ни измъчват през целия ни живот. Логично е да заключим, че 108 страсти съответстват на 108 елемента.

Всъщност първият вибрационно-разкриващ апарат, който въведох в Япония, измина дълъг път, за да докаже моето твърдение. Апаратът можеше да измерва уникалните вибрации, излъчени около нас, и да ги възпроизведе във водата. Можех да измервам вибрации, идващи от много различни хора, и разбрах, че негативните вибрации, които излъчваме, съответстват на вибрациите, излъчени от различни елементи.

Например вибрациите, създадени от яд, са еквивалентни на тези от живак, а от скръб и печал - на алуминий. По същия начин несигурността се отнася към кадмий, отчаянието към желязо, стомана, и напрежението към цинк. В последните години бе открито, че ползването на алуминиеви тигани и готварски прибори може би е съдействащ фактор за болестта на Алцхаймер. Може би е вярно, защото алуминият има същата вибрационна честота като скръбта, така че скръбта и мъката в старческата възраст призовават алуминия, което води до възникването на Алцхаймер. Жоан Дейви разказва следния интересен епизод:

Физик провеждал експеримент, в който изучавал как местоположението на звездите влияе върху водата. Като използва вода, съдържаща различни минерали, той изследвал колко лесно хартията попива вода, когато звездите са в определено положение.

Например, когато Сатурн има голямо влияние върху Земята, оловото отговаря, като бива попито от хартия, докато други елементи -като мед, сребро и стомана, дават малък или никакъв отклик.

Можем да заключим, че има тясна връзка между Сатурн и оловото. Металите отговарят на чувствата и настроенята на хората и следващото логично заключение е, че Сатурн е тясно свързан с чувството на гняв.

Може би отношението между съзвездията и личността, за което астролозите говорят, да има нещо общо към отношението с металите.

Значима теория за мен, най-вече защото имам свои идеи за отношението между 108-те земни страсти и елементите. Броят на планетите в Слънчевата система е 9, число, което, ако се умножи по 12, ни дава 108. Използвайки периодичната таблица, някой ден ще сме в състояние да установим коя планета с кой метал е в съотношение.

Докато пишех черновата на тази книга, гледах телевизионна програма, в която се говореше, че всички елементи на Земята са се създали от високата температура на експлодираща в далечния Космос звезда. Ето още една интересна част от пъзела.

През живота си ще бъдем подвластни на 108-те земни страсти, но как ще се справим с

негативните емоции, които изглежда не можем да избегнем? Как да се справяме с негативни чувства, е онова знание, което ни е нужно, за да се чувстваме добре в живота. Какво трябва да правим, ако се окажем обхванати от гняв, скръб, завист или други негативни мисли?

Първо трябва да разберем, че не е възможно, нито пък е необходимо, да се отървем от емоциите си. Няма човек, който е напълно освободен от негативни мисли. Всички носим в себе си паметта на нашите предци от далечното минало, започнало с пробуждането на първото човешко същество, и сме предопределени да наследим част от тяхната негативност.

Наистина е мъчително да не можем да премахнем постоянните негативни мисли и чувства, които непрестанно разяждат душата ни.

Отговорът, основан на Закона на вибрацията, е съвсем ясен. Всичко, което трябва да направим, е да излъчим емоция, противоположна на негативната. От съчетанието на две противоположни вълни негативната емоция умира.

Преди няколко години в японски университет бе разработен метод за заличаване, на звук със звук. Произвежда се шум, който служи да се анулира нежеланият шум, и така се създава тихо пространство (например около телефон). С установяване дължината на вълната на нежелания шум учените били в състояние да създадат точно обратния шум и да го предадат по високоговорители, напълно ликвидирайки звука в определена област. Методът бил вече използван, за да се анулира шумът от автомобилните двигатели.

За всяко негативно чувство има точно противоположното позитивно чувство. Следващият списък съдържа емоции, които създават противоположни честоти:

<i>омраза</i>	<i>признателност</i>
<i>гняв</i>	<i>доброта</i>
<i>страх</i>	<i>кураж</i>
<i>неспокойство</i>	<i>душевен мир</i>
<i>напрежение</i>	<i>концентрация</i>

Фактът, че две противоположни чувства изпращат същата вълна, е важен по две причини. Първо, като Джекил и Хайд, всички ние сме двулики. Вероятно знаете, че лесно избухливите хора са склонни веднага да се разплачат и не е рядко някой, който е смятан от всички за добър човек, неочаквано да извърши престъпление. Често чуваме истории как някой мъж, който е мил и нежен към любимата си, става яростен и агресивен, щом тя му каже, че го напусна.

Както не съществува човек, който да няма капка зло в себе си, така и няма такъв, който е напълно зъл. Фактът, че някой изпитва противоположни чувства, го прави просто човек.

Ако сте ранени от чувство на омраза, то трябва да потърсите лечение в чувството на признателност.

Все пак ще ви е трудно да изпълните сърцето си с благодарност, ако то вече е наситено с омраза към другите. В такъв момент е по-добре да разчитате на помощта на лекувател. Може би чудотворната вода на Лурд във Франция, за която се говори, че притежава лечебна сила, да е изпълнена с чувствата на благодарност на Майка Мария. Хора, които боледуват от вибрациите на омраза, като пият от тази света вода могат чудотворно да бъдат изцерени.

Същият принцип е включен в хомеопатията. Защо когато отровата е разреждана във вода до точката, където не може повече физически да бъде открита, токсичният по-рано разтвор става лекуващ?

Когато веществото вече го няма и всичко, което е останало, е информацията, отрова и

лекарство стават едно и също.

Мислейки логично, лекарството не е добро за тялото. То може да облекчи симптомите и да премахне болката, но лекарството може да стане силна отрова.

Лекарство, което премахва болката, понякога се случва да има противоположна вибрационна честота на атакуваната болка. От смесването на различни вещества в лабораторията, вие ще може да откриете честотата на онова, което търсите. Когато инжектирате веществото в мишка и получите желанния ефект, може вече да опитате да го дадете и на хората.

Когато лекарството влезе в организма и премахне болката, вибрациите на комбинираните вещества спират и различните вещества се връщат към първоначалното си състояние, в което излъчват своите уникални вибрации. Но когато вибрациите увредят други клетъчни структури, ще възникнат вредни странични ефекти.

Лекарството е полезно при лечението на болестите, но ние всъщност не разбираме защо лекарството действа. Като погледнете на лекарството от гледна точка на вибрациите, получавате съвсем друга картина. Например, по време на операция увредената вибрационна честота се лекува с много по-силна честота. Нека го кажем така - падате от зданието и се удряте в земята. В момента на удара телесната ви честота се покачва стотици пъти, като създава очевидно критична ситуация. Внезапните и драматични промени в телесната честота водят до силна болка и увреждане. В такива случаи лечението, за да бъде ефикасно, трябва да включва еднакви или по-силни честоти - често трябва да се действа със скалпел. Острите инструменти, по принцип, имат висока честота и работата на хирурга е да използва такива инструменти, за да се впива в тялото и да връща честотата на пациента до нормата.

По мое мнение лекар, който лекува човешкото тяло, преди всичко трябва да е философ. В миналото лекарят е бил шаманът на общността или жрец, съветващ хората да следват законите на природата, да живеят правилно и да използват лечебните сили на природата.

Ако лекарят лекува не само болната част на тялото, но и съзнанието на човека, то ще сме свидетели на значително намаление на нуждата от лекари и болници.

Говорил съм с много хора за здравните им проблеми и стигнах до заключението, че болестите са в резултат главно на негативни емоции. Ако може да изкорените причината за такива емоции, вие имате вредна способност да се справите с болестта.

Позитивното мислене ще засили имунната ви система и ще помогне в процеса на оздравяване - факт, за който медицинската общност е започнала да се пробужда. Например има лекар, който лекува болните от рак пациенти с изкачване по планините. Даде ли се на хората смисъл да живеят, това повдига духа им и засилва имунната им система.

Увеличава се и интересът към холистичната медицина - не само лекуване симптомите на болестта, но и наблюдение на начина на живот и психологичната нагласа за благополучие на пациента. Неотдавна лекари направиха организация, наречена Японско холистично медицинско дружество за насърчаване на този вид медицина.

Отмина вече времето да се вярва само на видяното с просто око, започнахме да отваряме сетивата си за значението на душата. Ето ход в правилната посока и съм уверен, че така ще мислят повечето хора през нашия век.

Човешкото тяло в основата си е вода и съзнанието е душата. Методите, които помагат на водата да тече гладко, превъзхождат всички други лечебни методи, с които разполагаме. Така се запазва душата в незамърсено състояние. Можете ли да си представите какво ще бъде да имате течаща през цялото ви тяло вода, способна да създава красиви кристали? Ако му позволите,

това може да стане.

Сред всичките лекарства няма лекарство с целебните сили на любовта. Откакто го разбрах, започнах да казвам на хората, че *имунитетът е любов*: Какво би могло да е по-ефикасно в превъзможване на негативните сили и възвръщане жизнеността на тялото?

Неотдавна усетих, че трябва да променя терминологията си. Сега знам, че не само любовта създава имунитет, а *любов* и *благодарност*. Убеди ме следният експеримент.

Затоплих вода в микровълнова печка и се опитах да разбера въздействието на магнитното поле върху кристалите. Използвах два вида вода -дестилирана и чешмяна, на които бяха показани думите *любов* и *благодарност*. Образувалите се от дестилираната вода кристали бяха деформирани и незавършени, но водата, на която бяха показани думите *любов* и *благодарност*, оформи завършени кристали. С други думи, *любов* и *благодарност* бяха способни да направят водата имунна към вредното въздействие на магнитното поле.

Вече споменах, че вода, на която са показани думите *любов* и *благодарност* формира най-красивите кристали. Разбира се, думата „любов“ и сама има способността да създава прекрасни кристали, но съчетанието на „любов“ и „благодарност“ дава на кристалите дълбочина и изящество, един диамантоподобен блясък.

Открих още, че *любов* и *благодарност-кристалите* повече приличат на *благодарност-кристали*, отколкото на любов-кристали. Това показва, че вибрацията на *благодарност* е по-силна и оказва по-голямо въздействие. Любовта е насочена към по-активна енергия, актът на безусловно себеотдаване. Обратно, благодарността е по-пасивна енергия, в резултат на чувство, че ви е било дадено нещо - и разбирайки, че ви е даден дарът на живота, вие с радост протягате и двете си ръце, за да го получите.

Отношението между любов и благодарност може би е същото като между слънцето и сянката. Ако любовта е Слънцето, благодарността е Луната. Ако любовта е мъжът, благодарността е жената.

А защо тогава се казва, че пасивната енергия на сянката или благодарността е по-силна от любовта? Натъкнах се на интересна идея, която стана важен ключ за отговор на въпроса - как може и трябва да живеем живота си.

Какво е отношението между любов и благодарност? Като отговор можем да използваме за модел водата. Водната молекула се състои от два атома водород и един атом кислород, представени от H₂O. Ако любов и благодарност са свързани помежду си, като кислорода и водорода в отношение 1 към 2, благодарността ще е два пъти по-голяма от любовта.

Смятам, че да имаме двойно повече благодарност, отколкото любов, е балансът, към който трябва да се стремим. На семинар две млади жени дойдоха при мен и ми казаха: „Дълбоко сме впечатлени. Не казвате ли, че хората имат една уста, за да говорят, и две уши за да слушат?“ „Абсолютно е вярно!“ - възкликнах и разбрах, че съм станал малко по-мъдър.

Като наблюдаваме природния свят, може да видим, че пасивната енергия има по-голяма сила. Рибата в морето снася огромен брой яйца, но не всички се излюпват. Само малка част от тях стига до степен на излюпване, докато останалите яйца стават храна на други същества.

Живеят ли хората в съотношение от две части благодарност и една част любов? Подозирам, че е вярно точно обратното.

Разбира се, величието на любовта не може да се отрече и повечето хора добре знаят силата на любовта. Но ние сме израснали в култура, в която цялото ни внимание е било насочвано към енергията на любовта, докато на другата част на формулата е оказвано малко внимание.

Фокусът на човешката раса е бил насочен към биещия на очи материален свят. За да притежаваме колкото се може повече, изсичаме горите и се борим с пустините в усилието да осигурим върховното господство на нашата култура.

Такъв прогрес на човешкото общество може би наистина е резултат на любовта - за нашите семейства и страни, - но колкото повече продължаваме да живеем с подобна стратегия, толкова ще се засилва противоречието. Историята на двадесетия век бе история на битки и войни.

В края на краищата, започваме да разбираме, че посоката, в която вървим, ни води наникъде. Жертвали сме твърде много, за да си осигурим богатствата в живота. Горите са унищожени и чистата вода - загубена, режем и продаваме самата земя.

Това, което е нужно сега на света, е благодарност. Необходимо е да започнем да се учим какво значи да имаш достатъчно. Трябва да изпитваме благодарност, че сме се родили на планета с толкова богата природа, с водата, която прави възможен живота ни. Знаем ли всъщност колко прекрасно е да можеш да поемеш глътка чист въздух?

Ако отворите очите си, ще видите, че светът е пълен с толкова много неща, които заслужават вашата благодарност.

Като станете въплъщение на благодарността, помислете си колко чиста ще бъде водата, която изпълва вашето тяло. Така и вие ще бъдете красив, блестящ от светлина кристал.

Светът ще се промени само за миг

Знаете ли къде може да намерите наистина добра вода?

Може би в подножието на швейцарските Алпи, или може би на Северния или Южния полюс? В днешни дни не е трудно да намерите бутилирана вода с твърдението, че е най-добрата в света, но може ли да бъде купена наистина добра вода?

Водата не е просто H₂O. Няма значение колко естествена и чиста е водата, която пиете, без чиста душа тя няма да ви е вкусна.

Нека ви попитам: колко е чиста душата ви? Претоварени ли сте от проблеми в работата? А що се отнася до семейните проблеми? Обезпокоено ли е съзнанието ви? Ако е така, то може би ще откриете, че водата, която пиете, е безвкусна и неприятна.

Когато сте участвали с удоволствие в някакъв спорт или други упражнения - дори и чешмяната вода има прекрасен и освежаващ вкус. С други думи, най-важното е вътре във вас.

Звучи, като нещо, което го знаете, но се опитвам да кажа, че когато пиете вода с чувство на благодарност, то самата вода е физически различна от същата вода, когато я пиете с помрачени чувства в душата си.

Нашите емоции и чувства оказват всеки миг влияние върху света. Ако изпратите думи и образи на съзидание, вие ще участвате в създаване на прекрасен свят. Но като излъчвате сигнали на разрушение, вие участвате в разрушението на Вселената.

Ако осъзнаете това, няма повече да изричате грозни думи в яда си към своите близки, или да обвинявате другите за вашите грешки и слабости. Вие имате способността да промените живота за миг. Всичко, което трябва да сторите, е да направите един прост избор. *Ще изберете ли свят на любов и благодарност, или измъчен свят, пълен с недоволство и бедност?* Отговорът ще зависи от манталитета ви именно сега.

Според ученията на будизма нещата в света непрестанно менят и никога нищо не се

променя. Или, казано съгласно законите на вибрацията, вибрационната енергия трябва да продължава навеки в неспирно движение.

Разбирането, че всяко нещо съществува именно в момента, ще даде надежда и светлина в живота ви. Не трябва миналото повече да ви тревожи и е важно да знаете, че бъдещето ще бъде такова, каквото *вие* искате да бъде. Вие, какъвто сте в момента, държите ключа към всичко.

Ако искате да видите колко голямо влияние има съзнанието ви върху света, предлагам да направите малък опит, като изиграете играта, която ще наречем „изтриване на облаци“. Искам да опитате да изтриете облаци, като използвате силата на мисълта си.

В не съвсем ясен ден погледнете към небето и се насочете точно към един облак, може би някой по-малък. Важно е да мислите, че облакът ще изчезне, но не трябва да опитвате много упорито. Упоритото насочване на вниманието всъщност ще предотврати изпращането на енергията ви.

Когато сте готови, представете си невидим лъч енергия, изпратен от съзнанието ви към облака, който го разчупва на парчета. Представете си как лазерният лъч е насочен към целия облак, а не само към една част.

След това изречете в минало време: „Облакът изчезна“, и едновременно кажете на енергията (пак в минало време): „Благодаря ти, че направи това“. Сигурен съм, че облакът ще започне да изтънява и ще изчезне за минути.

Човешкото съзнание може да има огромно влияние върху заобикалящия ни свят. Облаците се състоят от вода в газообразно състояние и затова особено бързо откликват на нашата воля.

Ако се погледне традиционно, всеки, който каже, че съзнанието оказва влияние върху физическия свят, рискува да бъде порицан от обществото, че е против науката. Науката обаче е напреднала до точка, до която не е успяла да разбере повече за съзнанието и умствените граници на разбирането ни за света около нас.

Квантовата механика, някои психологични теории (като поточната концепция, обсъждана от Юнг) и генното инженерство ни учат, че има свят, различен от този, който познаваме. Не може да го видите с очите си и не може да го докоснете с пръстите си. Свят, в който времето само по себе си не съществува.

Прочутият квантов теоретик Дейвид Боум нарича света, досегаем за нашите сетива, „обяснимия ред“ и съществуването в обсега му – „необяснимия ред“. Той има предвид, че всичко, което съществува в обяснимия ред, е обхванато в необяснимия ред и всяка част на обяснимия ред включва цялата информация на необяснимия ред.

Това може би е трудно за разбиране, но всъщност той казва, че всяка част на Вселената съдържа информацията за всички части на Вселената. С други думи, във един индивид - и дори в една-единствена клетка - се намира цялата информация на Вселената.

Информацията на Вселената включва *време*. С други думи, фактът, че вие съществувате тук и сега, е включен в информацията на Вселената заедно с цялата настояща, минала и бъдеща информация. Така че промяната на целия свят в един момент не е просто фантазия.

Но нека за миг да помислим за този момент. Как бихме могли да го интерпретираме, използвайки физиката? Дейвид Боум обяснява, че един аспект на Вселената е проектиран във всеки момент на времето, създавайки настоящето. Следващият момент на времето също е проекция на друг аспект и така нататък. С други думи, във всеки момент пред нас се разкрива различен свят. Но моментният свят оказва влияние на следващия моментен свят и така той ни изглежда като непрекъснат свят.

Съгласно горната теория светът се променя всеки миг и се сътворява отново. Нашето съзнание има да играе роля в сътворението. Ако го осъзнаете, смятам, че животът ви никога няма да бъде същият.

Споменах за някои сложни неща и вероятно причиних някакво объркване. Но ако помислим за кристалите, ще си отговорим на много въпроси. Светът се променя всеки миг и водата е първата, която узнава за промяната.

Споменах, че направих уред за измерване на вибрацията и го използвах, за да разбера по-добре водата. Като започна първата война в Залива („Пустинна буря“), в следобедните часове измерих вибрацията на чешмяната вода в Токио и открих необичайно покачване в стойностите на вибрациите, причинени от живак, олово, алуминий и други, вредни за човешкия организъм вещества. Изглежда нямаше ясно обяснение - първо си помислих, че има нещо нередно в уреда, но повторните измервания го опровергаха. Едва на следния ден, когато прочетох вестника, направих връзката. Новините за войната в Залива изпълваха първата страница. Казваше се, че теглото на бомбите, хвърлени в първия ден на войната, се равнява на всичките бомби, изсипани по време на войната във Виетнам.

В Япония, отдалечена на хиляди мили от Средния изток, можах да измеря вибрациите на вредни вещества точно по същото време, когато войната избухна. Ще попитате *възможно ли?*

Разбира се, вредните вторични продукти на бомбите в Средния изток не бяха пренесени веднага до Япония. Но вредните вибрации на бомбите, хвърлени на определено място на Земята, незабавно стигаха до всички нейни ъгълчета. Те се разпространяват отвъд границите на време и пространство.

Подозирам, че вибрации съществуват не в нашия триизмерен свят и не в невидимия свят на друго измерение, а в един среден свят. Когато, независимо в кой свят, се случи нещо на Земята, водата първа го открива и ни препредава информацията.

Нека ви дам още един пример, в който вибрациите оказаха пряко въздействие върху физическия свят. В случая бе използвана силата на молитвата, за да се пречисти вода.

Във Фуджи Дам, в Централна Япония, имахме Шинто жрец на сектата Шингон на име Хоуки Като, който изричаше заклинание с особена сила. Когато го срещнах за първи път, той ми показа две снимки на езеро, които дълбоко впечатляваха; така че поисках сам да видя какво бе заснето на тях. Едната от снимките бе направена преди заклинанието, а другата след него; втората снимка бе коренно различна - водата бе значително по-чиста.

Силата на заклинанието бе дошла от *духа на думите*. Възможно е енергията на *духа на думите* да бе пречистила водата в езерото. За да го проверя, поисках да направя снимки на кристали, формирани от водата преди и след заклинанието.

Жрецьт застана на брега на езерото и извърши акта за около един час. Заснех всичко с видеокамера. Петнадесет минути по-късно хората от екипа ми ме повикаха.

„Невероятно е! Водата става все по-чиста пред очите ни“, каза някой. Като я гледахме, ясно се виждаше как водата става все по-прозрачна и по-прозрачна. Можехме да съзрем дори листата на дъното на езерото, скрити дотогава от размътената вода.

Направихме съответните снимки. Кристалите от водата преди заклинанието, бяха разкривени и изглеждаха като лицето на някой, изпитващ тежка мъка. Но кристалите от водата, взета след заклинанието, бяха завършени и величествени. В хексагонален образ имаше друг по-малък хексагонален образ, целите обградени от светлина като ореол.

Разбира се, необходимо е известно време, за да се избистри водата. Промяната във веществата, която може да се проследи с просто око, става някак постепенно. Няма съмнение обаче, че

вибрациите на молитвата (заклинанието) незабавно се предават до съседните обекти, като повлияват на наблизно разположената вода. Физически феномен, който не може да бъде обяснен, докато не приемем, че съществува и друг свят.

Но историята не свършва дотук. Няколко дни след експеримента в пресата бе съобщено за произшествие. В езерото бе намерено тялото на жена. Веднага си спомних за кристалите, създадени от водата преди заклинанието - те изглеждаха като лице в предсмъртна болка.

Може би чрез кристалите духът на жената се опитваше да ни каже нещо. Иска ми се да мисля, че страданието ѝ отчасти бе облекчено от заклинанието.

Има друг свят освен този, в който живеем. Когато погледнем нашия свят от другия, може да видим неща, които досега не сме били в състояние да съзрем.

Д-р Ръпър Шелдрейк от Англия е изследовател, който е насочил вниманието си към създаване на нов светоглед по отношение на света, който не може да видим. След получаване на докторат по биохимия той остава университетски преподавател в Кеймбридж. Същевременно е член на Кралското британско дружество за естествени науки.

Теорията на д-р Шелдрейк е изложена в книга, написана преди около двадесет години. Научното списание Nature обаче отхвърля книгата, като казва, че тя трябва да бъде изгорена. Обаче теорията му стига до сърцата на много хора и проучванията ѝ продължават. Кое така ярко привлича вниманието?

Често се казва, че ако нещо се случи два пъти, ще се случи пак. Може би намираме за странно, че злополуките и престъпленията имат склонност да стават серийно. Като проследим историята и обществените тенденции, може да видим, че общо взето през дълги периоди от време събитията се повтарят. Д-р Шелдрейк се опитва да намери обяснение, като си служи с научни средства.

Учените обикновено използват редуccionизма, когато пристъпват към обекти, които не могат да видят с очите си, за да изолират някой материален феномен. Но д-р Шелдрейк прилага съвсем различен подход.

Според неговата теория, когато едни и същи неща се повтарят, се формира *морфично поле* и резонансът с него увеличава вероятността събитията отново да се случат. Морфичното поле не е енергийно обоснована информация, а по-скоро прилича на план за строеж на къща.

Може да приемем изложеното по-горе като пример на резонансната теория. Д-р Шелдрейк смята, че събитията могат да резонират също както звуците резонират. Той обозначава мястото, където такива събития се натрупват като *морфично поле*, а феноменът на повтарящите се подобни събития като *морфичен резонанс*.

Въпреки че теорията бързо бе отхвърлена от Nature, оповестяването ѝ бе прието с внимание от по-непредубедените хора и доведе до сериозни дискусии. Няма съмнение, че д-р Шелдрейк е тръгнал по съществуващите пътища, положени от науката. Трябва обаче да приемете, че теорията му извървява дълъг път, за да обясни тайните, с които традиционната наука не може да се справи.

При типичните дискусии по такива въпроси, разискванията обикновено се превръщат в глицеринови кристали. Защото в първите четиридесет години след откриването на глицерина било прието, че той не формира кристали. Но един ден в началото на деветнадесети век барабан с глицерин, на път от Виена за Лондон, внезапно започва да кристализира.

Малко по-късно, на съвсем друго място, друга партида глицерин също кристализира. Тази

кристализация започва да се разпространява и вече всеобщо е прието, че глицеринът образува кристали, когато температурата спадне до 17° С (63° Ф).

Но как да си го обясним?

Когато се оформят кристали (по каквато и да било причина), се създава морфично поле и в края на краищата глицеринът, в съответствие с морфичното поле, започва да образува кристали. Явлението се наблюдава и при много други вещества. Въпреки всички случайности по света, започне ли едно вещество да образува кристали, за него става обичайно да продължи и по-нататък формирането на кристали.

Според д-р Шелдрейк ДНК не е единствената причина хората в едно семейство да споделят едни и същи черти - морфичният резонанс също играе роля. Теорията на д-р Шелдрейк ни помага да разберем и тъй наречените съвпадения (известни като „синхронност“), и феномена „групово съзнание“ (колективна памет) и архетиповете.

Най-важното в теорията на д-р Шелдрейк е, че щом морфичният резонанс се разпростре, той се разпространява в цялото пространство и в цялото време. С други думи, ако е оформено морфично поле, то ще окаже незабавно влияние по всички други места и ще предизвика промени по целия свят.

Когато за първи път чух за теорията на д-р Шелдрейк, не можех да удържа интереса си, тъй като моето изследване на водните кристали не бе нищо друго, освен опит да изразя така резонанса на морфичното поле, че да може да се види с просто око.

В продължение на два месеца при първите си опити да снимам кристали няхах успех, но щом веднъж улових първата снимка, и други изследователи започнаха да успяват. Може би също в резултат на морфичния резонанс.

За първи път научих за теорията на д-р Шелдрейк от бестселър в Япония със заглавие *Защо се случва това?* от Ейчи Ходжиро, но наистина се заинтересувах, когато видях Шелдрейк в документален филм по телевизията, озаглавен *Шест феноменални учени*. Четири години по-късно имах възможност да се срещна с д-р Шелдрейк по време на обиколката ми из Европа, където изнасях лекции. Мой приятел, който посещаваше семинара, случайно познаваше жената на д-р Шелдрейк и стана така, че бях поканен в дома им в Лондон.

С удоволствие научих, че той вече знае за моето изследване на водните кристали, като ми каза: „Най-малко веднъж седмично получавам писмо от някого, известявайки ми за вас“.

Д-р Шелдрейк сподели с мен:

Провеждам проучване на живи организми и тяхното поведение.

Областта, която най-много ме интересува, е въздействието, кое то наблюдението оказва върху наблюдаваното. Има хора, които усещат, знаят, когато някой е зад тях и ги наблюдава. Искам да проведя изследване, за да се опитам да го изразя по статистически достоверен начин.

Съществува риск, че документирането на изследването ще бъде субективно, чудя се дали в експеримента не бихме могли да използваме водата. Ще се опитам да направя снимки на кристали и да видя как се променя водата при различни условия, например когато е игнорирана, когато е наблюдавана от хора със специални таланти, нормални хора и извънредно зли хора.

Това съвсем приличаше на опита, в който оризът в игнорирания съд бе загнил по-бързо от ориза в бутилките, изложени на думите „Благодаря ти“ и „Ти, глупако“. Когато му разказах за този опит, той се интересува още повече и ми намекна, че ако проверявам ефекта само като

наблюдавам водата, по-лесно ще получа резултат, отколкото като използвам ориз (което включва сложния процес на растежа на микроби).

Бих искал да ви предам посланието, което получих от д-р Шелдрейк: *Нашият живот е станал възможен от движението на една невидима енергия. Надявам се, че винаги ще го осъзнаваме, ще се грижим за хората край нас и за нещата, които стават наоколо ни. Това е много, много важно. Самият акт на наблюдението оказва ефект върху наблюдаваното. Сякаш всички го осъзнаваме, но не го прилагаме на практика. В дома родителите трябва да се грижат за децата си — ето същото, за което говорим.*

...Насочване на вниманието ви - към всяко нещо - е израз на любов.

Ако съчетаете уроците, на които водата ни учи, с предложените от д-р Шелдрейк теории, то значи, че сте поели дълъг път за разкриването на много тайни в нашия свят. Всеки от нас има магическа способност да променя света. На всички ни е дадена от Бога силата да творим. Ако максимално я използваме, ще сме способни за миг да променим света.

За хората, които не виждат края на своите тревоги и мъки, тази перспектива трябва да дойде като значителна утеха. Вие - *да*, вие - можете да промените света!

Всичко в света е свързано. Каквото и да правите сега, по същото време то се прави от някой друг. И така - какво да бъде морфичното поле, което трябва да създадем? Ще създаваме ли полета на страдание и злини, или ще създадем свят, изпълнен с любов и благодарност?

Винаги, когато стоите пред водата и изпращате послания на любов и благодарност, някъде по света някой е изпълнен също с любов и благодарност. Водата, която е пред вас, е свързана с водата по света. Водата, която гледате, ще резонира с водата, която е навсякъде и вашето поела ние на любов ще стигне до душите на всички хора по света. Ще се получи едно славно морфично поле, което ще промени света. Независимо от времето и пространството - прекрасни и удивителни неща са възможни сега и тук.

Усмивка, която изпълва света

Докато чаках колкото може повече хора да узнаят за разкритите чрез кристалите удивителни тайни на Вселената, публикувах в Япония колекцията си снимки на водни кристали, но всъщност получих по-голямо разбиране от Европа.

Какво привлече интереса на толкова много хора в различни страни? Мисля, че когато човек гледа снимките на водните кристали, то във водата на човешкото тяло става физическа промяна. Водата има едно послание: светът е взаимосвързан от любов и признателност.

Любовта и признателността са основни закони на природата. В края на дългото си пътуване през Космоса водата пристига на Земята с любов и признателност в себе си. Тази любов и признателност дава първия признак на живот и осигурява необходимата храна за растежа. Гледането на снимки на водните кристали събужда прастарата памет, намираща се дълбоко във водата на всяка наша клетка.

За мен е несъмнено, че водните кристали ще станат общ фокус за хората по света, които се опитват да разберат хаоса.

В началото се чудех какъв ще е интересът към водата в Европа и други страни, но сега знам, че другите страни са поне толкова или повече заинтересувани, отколкото Япония. Спомням си,

че чух за група японци, посетили Цюрихското езеро. Езерото било изключително красиво, а един от участниците попитал швейцареца гид: „Защо няма никакъв боклук наоколо?“ Гидът, който смятал, че е в реда на нещата езерото да е чисто, не знаел как да му отговори и вместо това попитал японеца: „Защо ми задавате такъв въпрос?“

Където и да отида, нося диапозитиви от снимки на водни кристали и показвам на публиката кристали, формирани от местната им вода. Когато чуят посланието ми и видят диапозитивите, европейците видимо са изненадани и впечатлени. Този пряк отговор показва, че те имат развито чувство за водата. Но докато правя кристали в Япония, изследването ми е ограничено и хората ми поставиха задача да създам възможности за изследване в Европа. В отговор започнах да разисквам идея, която от дълго време се въртеше в ума ми.

Идеята е внушителна и уникална - исках да създам изследователски център, който да бъде под формата на хексагонален воден кристал. Лабораторията за изследване на водните кристали ще се намира в средата и други шест лаборатории ще бъдат разположени около нея, за да изучават други субекти и полета на знание: физика и математика, биология и медицина, астрономия и океанография, философия и религия, химия и инженерство. Всяка от лабораториите ще се фокусира върху 18 категории изследвания, или общо върху 108.

От дълго време идеята зрееше у мен - още от времето, когато започнах да се замислям защо състоянието на Земята е толкова лошо, защо хората са така объркани и защо цивилизацията ни е такава, каквато е. Стигнах до заключението, че е резултат от, първо - гордостта и корупцията на научната общност, и второ - на хората във властта, които съзнателно разрешават и окуражават създаване на такава формация в обществото.

Разбира се, има учени със собствена воля, които работят съгласно собственото си съзнание. Но когато обсъждаме състоянието на обществото, откриваме, че много малко са хората, чиято дейност се ръководи от мисълта за запазване на човешката раса и за почистване на планетата, в която живеем.

Разбира се, учените не са единствено отговорни за този проблем. Основите на обществото са станали толкова нестабилни, че вече не е възможно шепа учени да променят пагубната посока, в която вървим.

Как може значително да подобрим тягостното положение в научната общност? Мисля, че трябва да започнем с промяна на средата и на системата в нея.

Няма значение какви са стремежите ви, обявяването им е важна крачка. Уверено мога да го твърдя въз основата на многогодишен опит в бизнеса. Още като дете винаги казвах на хората какво мисля и какво искам да правя и винаги ми бе напомняно, че твърде много говоря. Но просто актът на изричането на нещо е начин да се натрупва енергия към вас. А кажете ли го на други хора, то енергията тече във вашата посока и ви помага да постигнете целите си.

Ако казвате за намеренията си, ще последва и тяхната реализация. Разбира се, не ви предлагам да правите безотговорни изказвания - важно е да казвате това, което наистина чувствате вътре в себе си. Вашата дума е ваше обещание, така че когато кажете нещо, трябва да сте решени да се ангажирате. Като давате възможност на другите хора да узнаят за намеренията ви, може да се появи необходимата помощ от неочаквани източници

Думите имат своите индивидуални и уникални вибрационни честоти. Видяхме вече как те имат енергия, която влияе на Космоса. Може дори да кажем, че думите, които ни учат за природата, са думите на Създателя.

Познавам човек, който доказва силата и ползата на думите, използвайки собственото си тяло. Нобуо Шиойа е човекът, когото съм горд да наричам мой гуру. На 101 години гърбът му е

изправен и всеки, който го види, смята, че е силен и здрав. Той изнася лекции в продължение на 1-2 часа няколко пъти годишно. Играе всеки ден голф. Способността му да поддържа здравето е просто чудотворна.

Мастър Шиоиа казва, че тайната му за здраве е неговият уникален метод на дишане. Този метод включва вдишване до изпълването на целия Дроб с въздух, осигуряващ кислород на цялото тяло, докато си мисли за натрупващата се около него енергия на Вселената, която го снабдява с укрепваща сила. Мастър Шиоиа препоръчва накрая на дихателните упражнения да изречете следното твърдение: „Безкрайната сила на Вселената ще се концентрира и ще донесе истински мир на света“. Твърдението е своеобразна молитва, но най-важното е дълбоката му увереност, изразена от думата „ще“.

Според Шиоиа има духовни частици, които не могат да се видят със средствата на днешната наука, защото те съществуват на границата между третото и четвъртото измерение. Думи, изречени с увереност, притежават голяма сила, която събира тези духовни частици, като прави възможно да се осъществят неща в триизмерния свят.

През септември 1999 г. имах възможността наистина да усетя силата на думите, изречени от мастър Шиоиа. На брега на най-голямото езеро в Япония, езерото Бива, се бяха събрали близо 350 души. Бях извикал група хора, за да се опитаме да почистим езерото. Има стара японска поговорка, че когато водата на езерото Бива е чиста, водата на цяла Япония ще стане чиста. Другата цел на събирането беше да се помолим за мир в целия свят по случай влизането ни в новия век.

Под ръководството на мастер Шиоиа, който по това време беше на 97 години, събралите се обединиха сили в тържествена декларация за мир в света. Гласовете и сърцата ни се съединиха. Песните ни можеха да се чуят по цялото езеро и наоколо ни витаеше някакво особено чувство, което ни караше да усещаме тръпки по гърба си.

Точно месец след това събитие на езерото Бива се случи нещо странно. Вестниците известиха, че гнилото водорасло, което се появява всяка година и причинява непоносима воня, не се е появило през тази година.

Ако не разбирате законите на *духа на думите*, то събитието наистина ще ви се стори странно, но ние знаем, че духът на думите има силата да оказва влияние върху всичко, което съществува, и да променя почти незабавно света. Изобщо не се съмнявах, че *духът на думите*, създаден благодарение на решителните молитви за световен мир, е въздействал за почистване на водата на езерото само за минути. Друг важен момент е фактът, че 350 души се бяха събрали и молили заедно. Обединената воля на толкова много хора действа като сила, която да променя Вселената.

Понякога използвам теорията на относителността на Айнщайн ($E = MC^2$), за да обясня закона. Тази формула има и допълнително важно значение. Общото разбиране е, че $E = MC^2$ значи „енергията се равнява на масата по скоростта на светлината на квадрат“. Но ние може да интерпретираме C като *съзнание*, вместо като скорост на светлината. Тъй като M представлява маса, можем да го интерпретираме като броя на хората, съзнателно насочили вниманието си.

На тази интерпретация ме научи проф. Хоанг Ват Дук, учен по психоимунология, роден във Виетнам. Преди повече от десет години, когато го поканих на семинар в Япония, той спомена в непринуден разговор, че „ C “ от формулата $E = MC^2$ се отнася не за скоростта на светлината, а за съзнанието. Тази перспектива ми направи дълбоко и трайно впечатление. По-късно, когато мислех за вибрациите и как хората трябва да живеят живота си, изведнъж си спомних неговите думи.

Минало е почти столетие, откакто Айнщайн е известил на света своята формула. Няма как да знаем дали самият Айнщайн е смятал за възможно C да представлява съзнание, но тъй като всичко във Вселената е относително, не може да кажем, че е грешка да виждаме формулата по нов начин.

Казва се, че хората използват най-много 30 % от способностите си, но ако можем да ги увеличим само с 1%, тогава този размер, според формулата, ще бъде на квадрат, като ще удвои размера на енергията. Ако в същото време всички хората по света повишат съзнанието си, разликата в енергията ще е огромна.

Ако изпълним живота си с любов и благодарност към всички, съзнанието ще стане чудесна сила, която ще се разнесе по света. *Това е*, което водните кристали се опитват да ни кажат.

Преди няколко години изявих желание да направя още една крачка към установяване на научната основа за моите теории, но не бях сигурен как да започна. Когато случайно преглеждах вестниците, заглавието, което хвана окото ми, говореше за способността на ултразвук да разлага диоксина във водата. Статията съобщаваше за развитието на технология за подлагане вода на 1,100 kHz, създаваща много малки въздушни мехурчета, които при спукването си разлагат диоксина и други смъртоносни отрови.

Като прочетох статията, просто не можех да се владея. Разбрах, че най-после бях открил как да анализирам енергията от духа на думите. Когато 350 души са събрани на брега на езерото Бива, за да пеят и се молят за световния мир, възможно е те и да създават 2,000 kHz ултразвук. Ултразвукът е от обхвата, който не може да бъде доловен от човешкото ухо, така че те не го създават с гласовете си. Но е възможно да действа на Закона на резонанса за хармонизиране на същите звуци в различни октави, така че условията да са подходящи за създаване на ултразвук.

Трябва да се каже, че силата на духа на думите е наистина удивителна, но ако съчетаем ултразвуковата технология за пречистване на водата с технологията на водната вибрация, то ефектът върху водата ще бъде много по-голям.

Например, след като водата, замърсена с индустриални химикали, е третирана с ултразвук, тя би могла да бъде третирана повторно с вибрация. Когато замърсената вода е изложена на 1,100 kHz ултразвук, химикалите се разлагат, щом въздушните мехурчета се пукат; въпреки че токсините са разложени, те още са там. За да се очисти водата от тях, необходимо е тя да бъде подложена на информация с противоположната на токсините вибрационна честота.

Използването само на един от двата метода може би няма да е достатъчно, но със съчетанието им е възможно водата напълно да се очисти от всякакви вредни замърсители. Възможно е да се използва същата комбинирана технология и за да се освободим от вредните вещества в нашите тела.

Какво още крие бъдещето за изследването на водните кристали? За да се отговори на този въпрос, трябва да помислим доколко то ще бъде признато от науката. Когато на лекциите си в чужбина показвах снимките, бях бомбардиран с най-различни въпроси. Например: Какви различия има във формирането на кристалите, когато водата е изложена на дигитална или подобна музика? Какво ще кажете за живата музика? За да отговоря на такива въпроси, трябваше да продължа изследванията си и да проведа повече опити при различни обстоятелства.

Друг важен въпрос е повтаряемостта на теста. Много пъти сме виждали, че формирането на кристалите зависи от съзнанието на наблюдателя. Когато водните проби се слагат в лабораторните панички - обикновено правехме петдесет проби, - получените кристали се

различаваха в зависимост от това - как е работено с водата и от мислите на изследователя. Условията на петдесетте водни проби всеки миг се променяха.

Може би практически е невъзможно да се контролират всички фактори до такава степен, та да можем с точност да твърдим, че условията са еднакви. Все пак подходът ни бе - като използваме точните научни методи, с които разполагаме, да стигнем колкото е възможно по-близо до тези условия.

Усилията ни включваха използването на превръзка, за да бъде премахната възможността на промяна в мислите на изследователя. Правехме го, защото не искахме мисълта, че на водата е казано „Благодаря ти“, да сътвори по-красив кристал от тази, на която е казано „Ти, глупако!“, да окаже влияние върху резултата. Ние набелязвахме водните проби с буквите на азбуката и не разкривахме коя е водата, докато не бяха отчетени резултатите.

За всяка от петдесетте панички правехме диаграма, показваща номера на кристала, отчетен като красив, хексагонал, незавършен и т.н. За всеки образец установявахме коефициент и давахме цифрова оценка на кристалите. Имахме ясна картина за качествата на кристала на всяка отделна проба и можехме да класифицираме пробите в категориите: красив, хексагонал и т. н. След това за снимане избирахме кристала, който най-добре ще представи качествата на съответната проба.

Промяната на водните кристали зависи от мислите и дори от здравето на наблюдателя/Това установиха няколко опитни изследователи, които привлякохме да наблюдават пробите.

Вероятно областта, за която проучването на водните кристали може да бъде най-полезно, е предсказването на земетресенията. Смята се, че водата може по-рано от всяко друго вещество да долавя предстоящо земетресение.

Представям си време, когато ежедневно ще бъдат вземани водни проби и от наблюдението на промените при формиране на кристалите ще се долавят промените на земната кора. Когато стане земетресение, можем да сравняваме снимките на кристали, направени от вода, взета преди и след земетресението. Събирайки данни от кристалите, които се отнасят до земетресение, можем да открием сходствата и да използваме информацията, за да предсказваме бъдещи земетресения.

Загубил съм баба си, дядо си и една от лелите на моята майка при страхотното земетресение през 1923 г., а и като си мисля за страданията и разрухата, причинени от бедствието в Кобе през 1995 г., мога да заявя, че ако би било възможно да се използват водните кристали за предсказване на земетресения, то ще е огромен принос за човечеството.

Не е изключено някой ден подобна технология да бъде приложена и за предсказване на други форми на разрушение - като бури, наводнения, епидемии, и дори подготвянето на вражеско нападение.

Работя и за да открия начин, при който всеки, имащ или не научна екипировка и знания, да прави снимки на кристали. С използване на новите материали това изглежда ще бъде възможно в недалечно бъдеще. Отнася се за супертермопроводими материали, които са двадесет пъти по-добри от обикновените термопроводими материали - водата ще замръзва при стайна температура. Няма да е нужно снимките да се правят в специална охладена до -5°C (23°F) стая. Изследователите разработват, основан на тази технология, механизъм, който ще позволи на всеки да прави снимки на кристали без ограничения.

Смятам, че в бъдеще воднокристалната технология ще е достойна на цялото човечество. Но това може да бъде и нож с две остриета. Ако се използва прецизно водата, има потенциал да донесе безкрайна слава и щастие на човечеството, но технологията би могла

да се използва за печалба или да причини вреда.

Тялото ни се състои предимно от вода, така че животът не може да продължава без нея. Не трябва да забравяме, че водата има потенциал да заличи цивилизацията и да причини разрушения. Всичко зависи от съдържанието на нашите души. Човешката душа има потенциал да носи щастие па света, но също и да предизвика страдание. Факт, който водните кристали ясно разкриват.

И така, как да намерим жизнения си път? Непрекъснато изтъквам значението на любовта и благодарността. Благодарността е създател на сърце, изпълнено с любов. Любовта води чувството на благодарност в правилна та посока. Както ни показват водните кристали, любов и благодарност могат да се разпространят в света.

Ние всички имаме важна мисия: да направим отново водата чиста и да създадем свят, в който се живее лесно и пълноценно. За да изпълним мисия I а си, трябва най-напред да сме сигурни, че сърцата ни са чисти и незамърсени.

През вековете човечеството винаги е ограбвало Земята и винаги я е оставяло по-замърсена - историята на това е закодирана във водата. Сега водата започва да ни говори. Чрез водните кристали тя ни казва какво трябва да знаем.

Още от днес нека започнем да създаваме нашата нова история. Водата внимателно и спокойно наблюдава посоката, в която вървим - посоката, която избираш *ти*, именно в този момент - и наблюдава всички ни.

Моля ви само да слушате и да възприемате това, което водата има да каже - на цялото човечество и на вас.

Епилог

Искрено се надявам, че ще можем да продължим удивителното откриване на водата и на Вселената.

Когато за първи път чух, че водата непрестанно продължава да пристига на Земята от далечните сфери на Космоса, бях учуден. Започнах да мисля, че ако продължава този процес, то скоро Земята ще бъде наводнена.

От древни времена човешката раса винаги е понасяла поражения и унищожения, причинени от водата. Почти всички култури по света имат легенди за Големия потоп, а дори съществува и научно доказателство, което сочи, че Земята веднъж е била потънала във вода. Не можем напълно да игнорираме легендата за Ной и големия потоп, за цивилизацията на Атлантида, и континента, загубен в морето.

В края на краищата крилатата фраза, че историята се повтаря, е вярна. Дори и сега съществува риск, че може да пристигне вода от Космоса и пак да покрие планетата ни. Това събитие все още е след хиляда или десет хиляди години, но може би не е рано да предприемем действия, за да се защитим от идващото бедствие. Все по-често чуваме за наводнения по всички краища на света.

Веднъж, когато бях измъчван от тази евентуална възможност, на ума ми дойде свършено друга мисъл. Всичко, което съществува във Вселената, е аналогично. Микросветът е вярна репродукция на макросвета и Вселената е една огромна мандала („кръг" на санскритски). Стигаме до заключението, че всичко, което участва във Вселената, участва и в нашето тяло.

Човешкото тяло изисква циркулация на водата и можем да заключим, че Вселената го иска. Ако големи потоци вода текат само в една посока, към Земята, циркулацията на водата във Вселената в края на краищата ще спре. Водата пристига на Земята и след това се връща до далечните сфери на Космоса в безкрайно удивително пътуване. Водата на нашата планета някой ден ще се насочи по външния ход на пътуването си в Космоса.

Какво означава за нас фактът, че водата непрестанно пристига на Земята? Може би Земята не е единствената дестинация за потоците вода. Докато вероятно има други спирки, то не знаем за друга планета, която да има необходимите условия за събиране на вода. Ако сравним Слънчевата система с човешкото тяло, предполагам, че Земята изпълнява ролята на черния дроб.

Всеки ден дробът ви филтрира двеста литра вода и праща тази пречистена вода към другите органи в тялото ви. Не е трудно да си представим, че Земята изпълнява жизнено важната роля да пречиства водата, циркулираща в Слънчевата система и след това връщаща се във Вселената.

Кой е отговорен за пречистването на вода, която вече е дошла на Земята? Тя е наша, на човечеството. Защото самите ние сме вода. Родени сме тук и всички ние имаме отговорността да пречистваме водата на Земята.

Като премислях дългото и удивително пътуване, което предприема водата през Вселената, открих, че мисля за произхода и бъдещето на човечеството. Ако приемем, че ние сме вода, то отговорът на много от тайните е ясен. Водата съставя 70% от нашето тяло и почти няма съмнение, че информацията във водата преминава дълъг път при формирането на личността ни.

Често научавам за случаи на хора, ранени при автомобилни или други злополуки, които при кръвна трансфузия виждат образи на места, където то никога не са били, и имат спомени за минало, което не е тяхното. Известно е, че понякога трансфузията може дори да причини промяна на личността.

Вероятно преживяваните през живота ни събития стават спомени, закодирани във водата, която остава в нашето тяло, и може би това е, което наричаме душа.

Има още много въпроси, останали без отговор за душата, преражданията и съществуването на духове, но смятам, че някога ще дойде денят, когато на тях ще бъде отговорено с научни средства - като се използва водата.

Откъде идва душата ни? Видяхме възможността тя да идва от далечния Космос, носена от водата.

Така че питаме по-нататък - какво я чака душата? Тъй като ние сме вода, то някой ден всички наши спомени от преживяванията ни на нашата планета ще бъдат изхвърлени в Космоса. Преди това да се случи, нашата отговорност е да станем чиста вода на тази земя.

За да стане възможно, трябва първо и най-вече да изживеем най-пълноценно живота си. Съзнанието ни ще пречисти водата, и така ние ще пращаме послания за красота и сила на целия живот.

Не би ли било прекрасно, ако можехме да покрием света с най-хубавите водни кристали?

Как да го направим? Отговорът е любов и благодарност. Бих ви помолил още веднъж да обърнете внимание на красотата на кристалите. Ако всички хора по света могат да имат любов и благодарност, древната красота на Земята ще се върне отново.

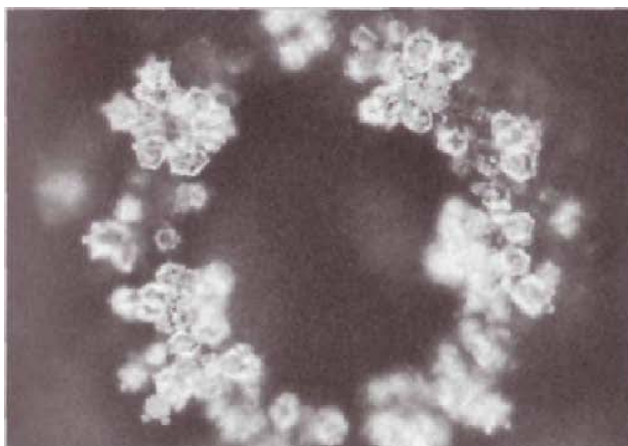
Живеем нашия кратък живот на тази планета и след това потегляме на пътуване във Вселената. Не съм сигурен как се осъществява този процес, но можем да оставим решението на космическите закони. Разбира се, когато правим нашето пътуване, няма да

бъдем в обичайната си физическа форма, а като вода или мъгла.

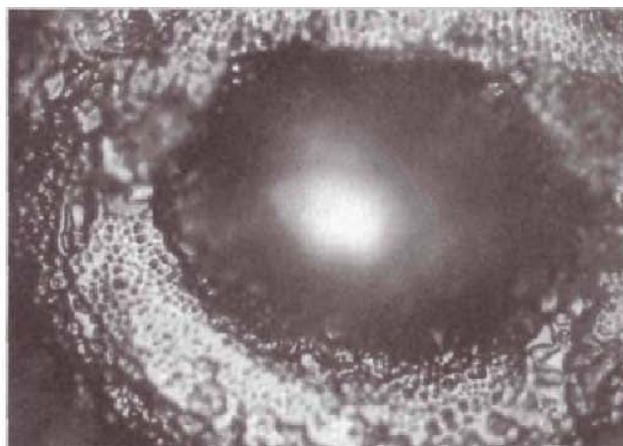
Когато душата ми е готова да започне пътуването си в Космоса, искам да извикам с цяло гърло и да кажа на всеки: „Да тръгваме, за да видим Космоса. Хайде да идем на Марс!"

Превод от английски: Надежда Дашинова

Тайните послания на водата - приложение

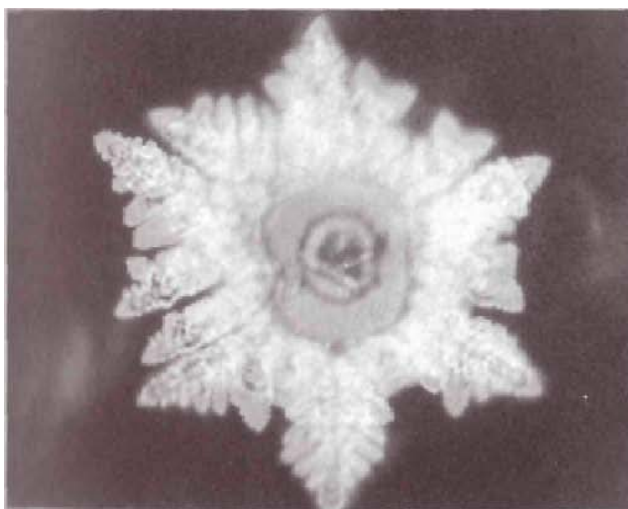

Ангел (на японски)

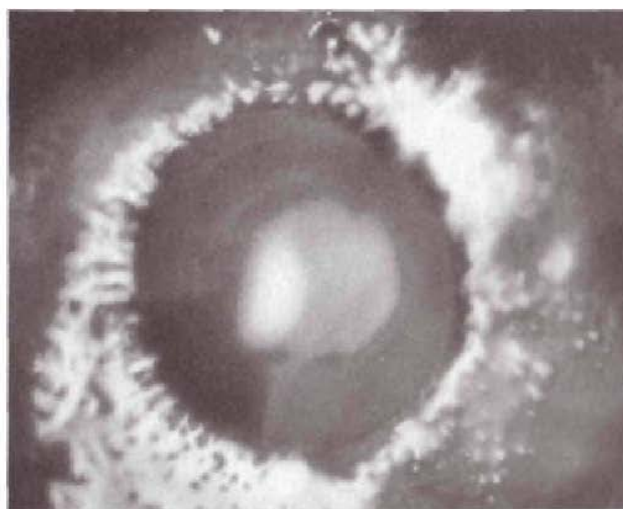

Дявол (на японски)

Думата „Ангел" е осъществила пръстен от малки кристали, свързани помежду си, докато думата „Дявол" е оформила кристал с тъмен блок в центъра, сякаш готов да се хвърли в атака.

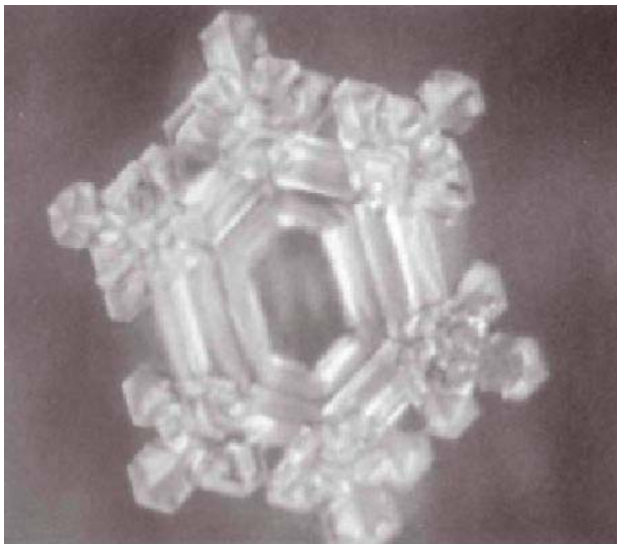

Хайде, направи го! (на японски)

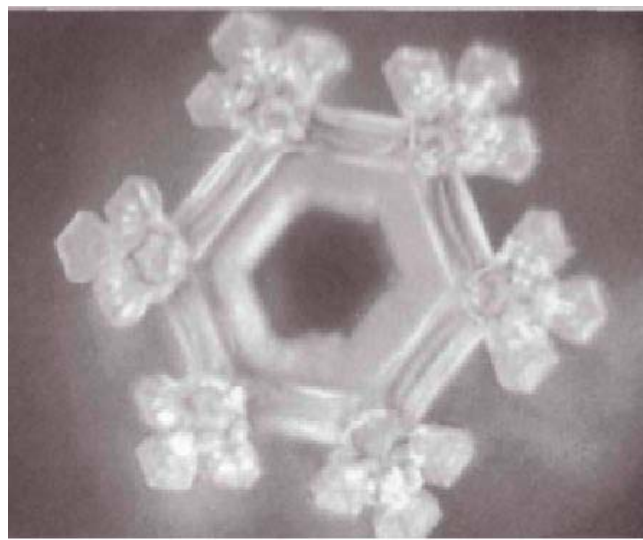

Направи го! (на японски)

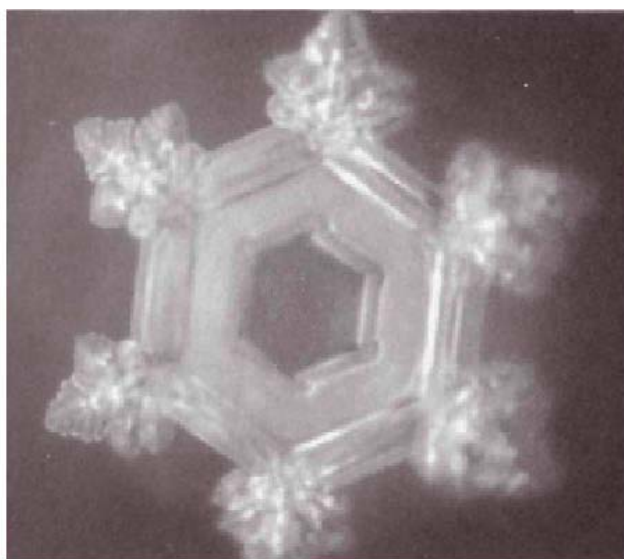
„Хайде направи го!“ създава красива форма, докато „Направи го!“ формира кристал, подобен на този от думата „Дявол“. Това може би показва, че насилието и командите са чужди на основните закони на природата.

Мъдрост (на японски)

Мъдрост (на английски)

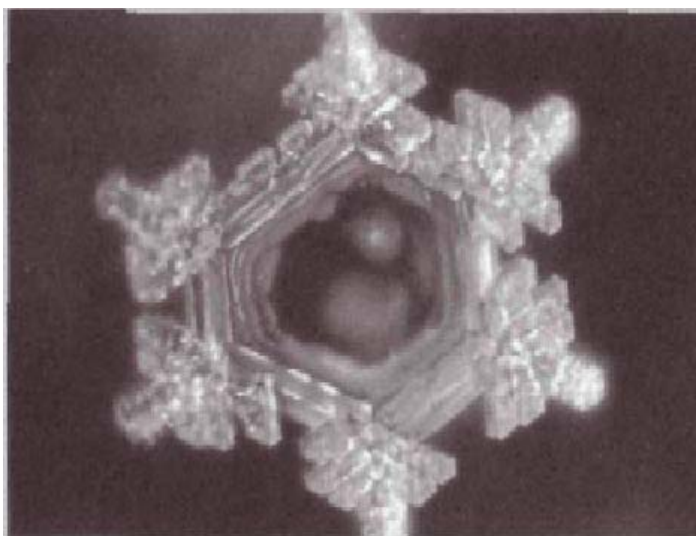

Мъдрост (на немски)

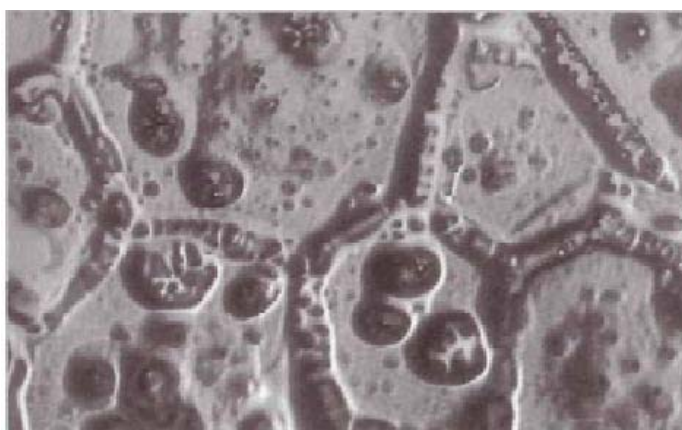
Думата „Мъдрост “ на различни езици създава прекрасно оформени кристали. Това може би показва, че мъдростта е основен закон на природата по целия свят.

ТЕСТ, ПРОВЕДЕН В НАЧАЛНОТО УЧИЛИЩЕ

Ето няколко снимки, направени след като деца от японско начално училище са говорили на водата.

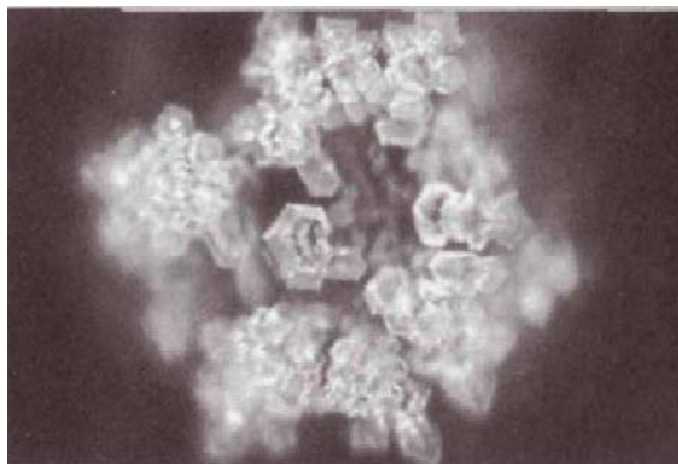

Ти си умна

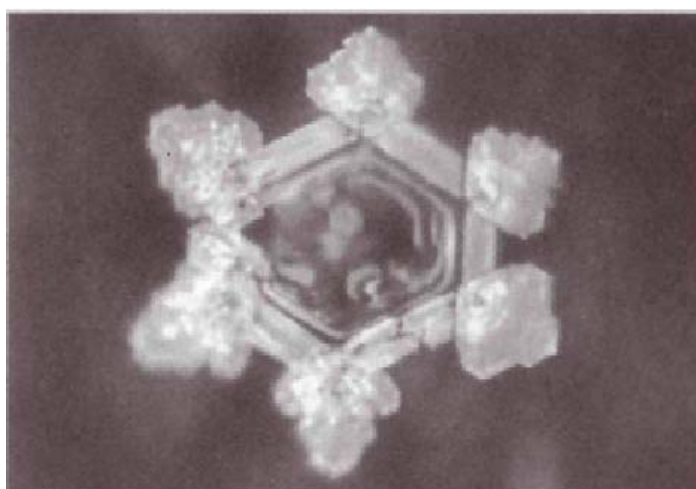

Ти, глупако!

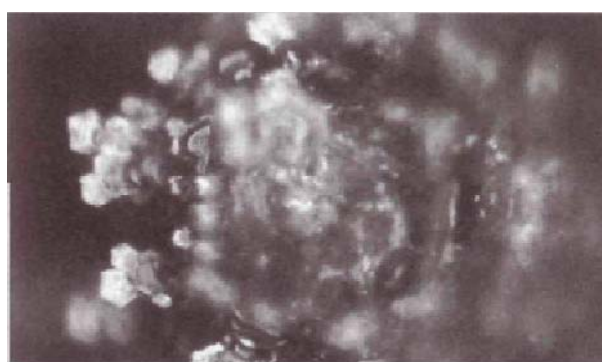
Децата казваха различни неща на различни бутилки с вода. Когато деца та казваха на водата „Ти си умна“, се формираха „умни“ кристали, а „Ти, глупако!“ имаше обратен ефект.

Когато децата казваха два-три пъти „Ти си красива“

Когато децата казваха по няколко пъти „Ти си красива“

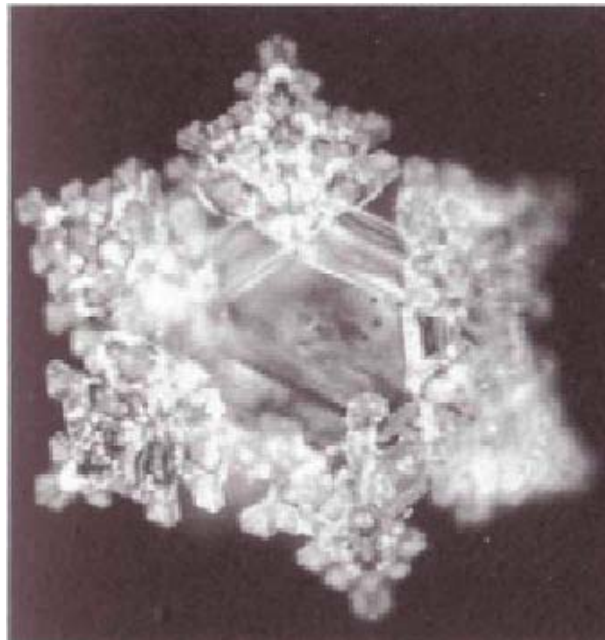

Когато водата бе игнорирана

Когато на водата се кажеше „Ти си красива“ няколко пъти, то кристалите бяха много по-добре оформени, отколкото когато на водата ѝ се кажеше това два-три пъти. Кристалът, създаден от игнорираната вода, бе съвсем неоформен.

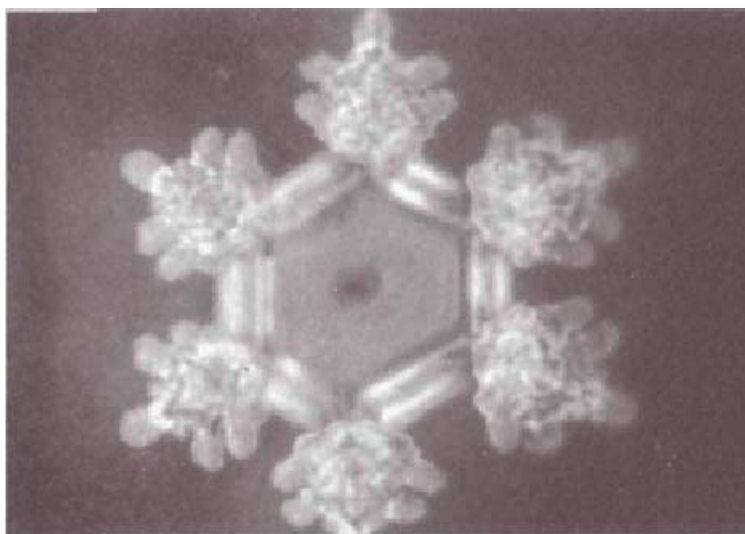
КАК ИЗГЛЕЖДА ЛИЦЕТО НА КОСМОСА?

Ето снимки на кристали, направени от вода, подложена на думата „Космос“, а също и на кристал, оформил се, като е използвана снимка на Земята.

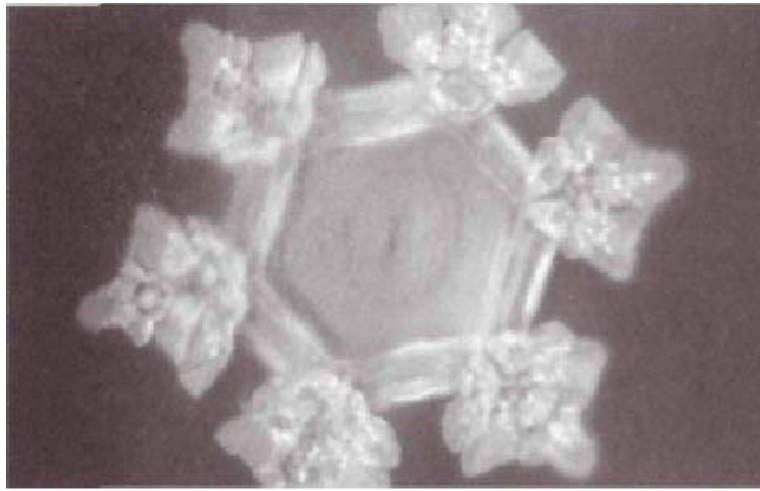

При показване снимка на Земята

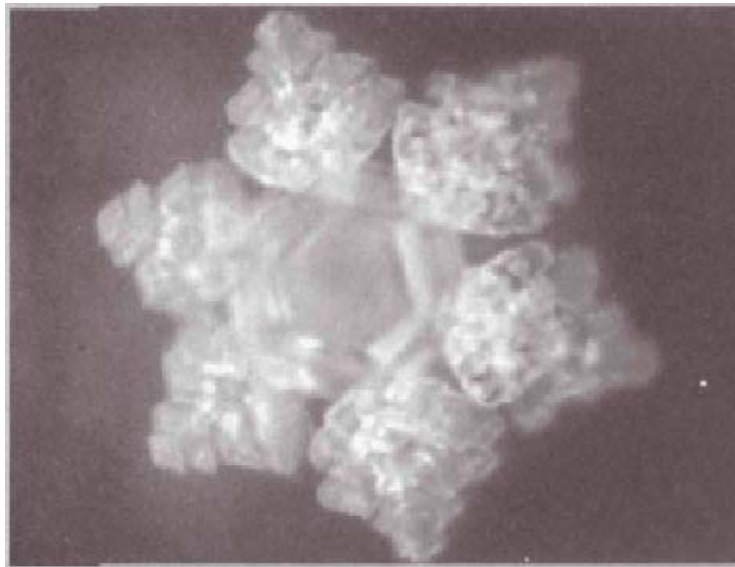
Кристалът е прекрасен, но не може да не забележим, че е леко деформиран. Ако не е тази деформация, той ще е така красив като всеки завършен кристал.

Космос (на японски)

Космос (на английски)

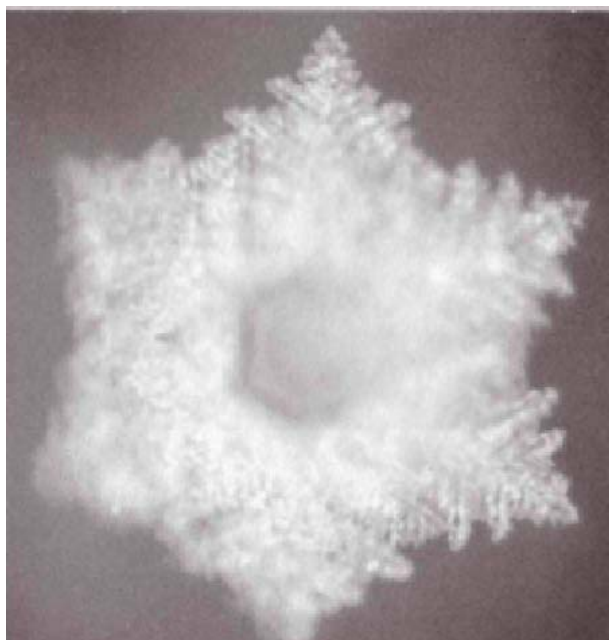

Космос(на немски)

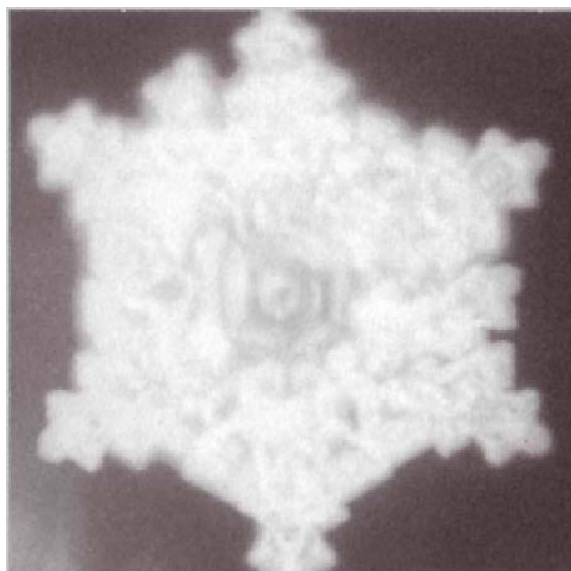
И трите кристала са сходни, с ясно моделиран кристали. Изглежда, че законите на Космоса са над езиковите различия.

КАКВО СТАВА, КОГАТО ВОДАТА Е ПОД ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА МУЗИКА

Следващите снимки на кристали са направени, когато стъклени бутилки с вода са поставени между две тонколони.

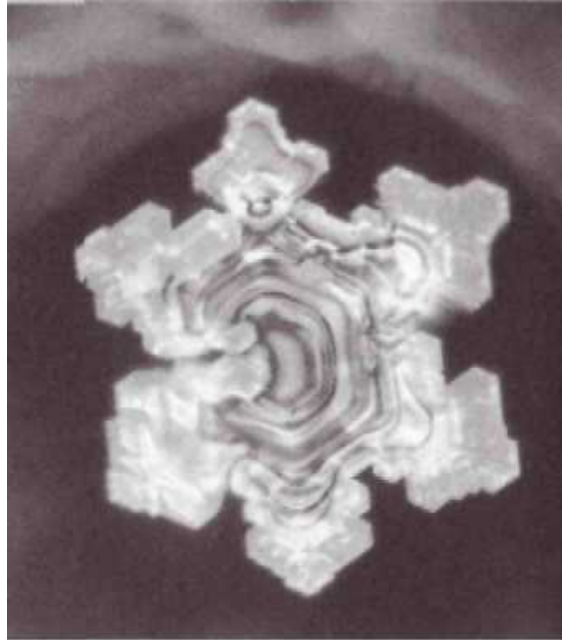

Бетовен: Симфония № 5

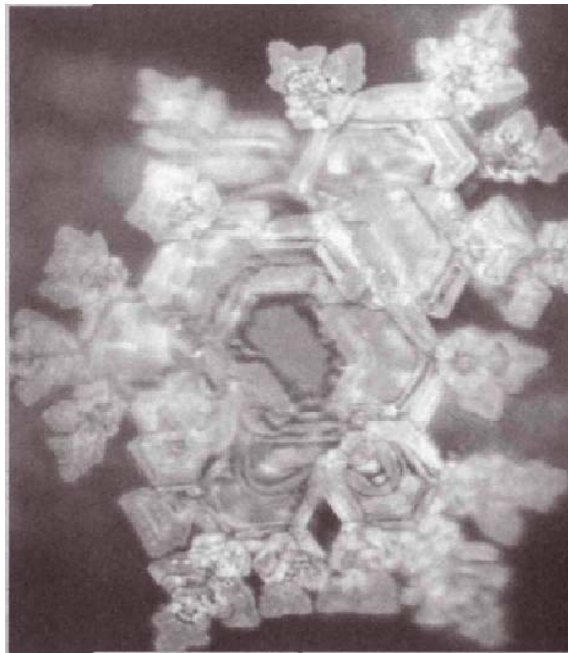
Бетовен: Симфония № 6 („Пасторална“)

Музика на Бетовен бе претворена във фантастични кристали с много детайли и прецизност, имащи лечебен ефект.

Моцарт- Симфония № 40

Кристалът отразява красотата на музиката и сякаш показва, че Моцарт живее живота си с чувството за предопределеност.

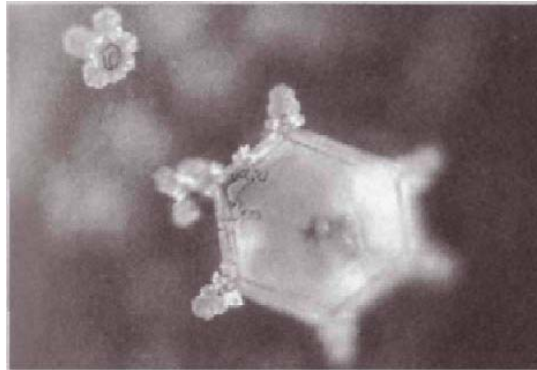
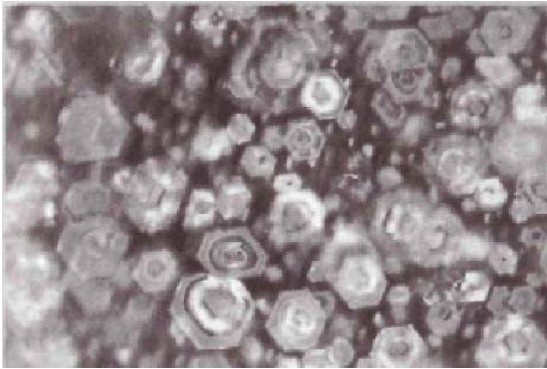

Бах: аранжирмент за пиано и цигул-
ка в сол мажор

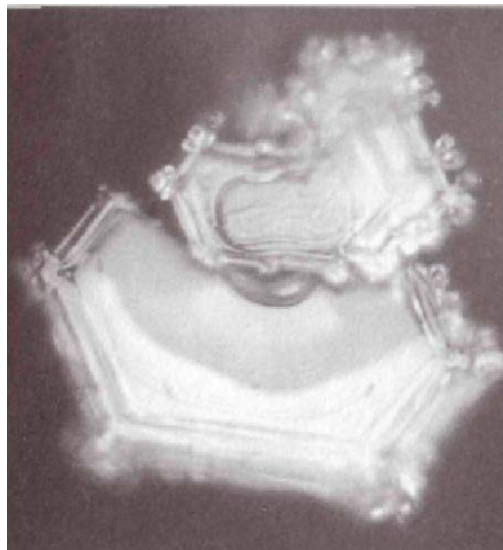
Тази лееща се мелодия от Бах (в прочутия аранжирмент за цигулка и пиано) е лобне прелставена от кристала.

Тази лееща се мелодия от Бах (в прочутия аранжирмент за цигулка и пиано) е добре прелставена от кристала.

Музиката на пиано изглежда твори подобни на капки кристали.

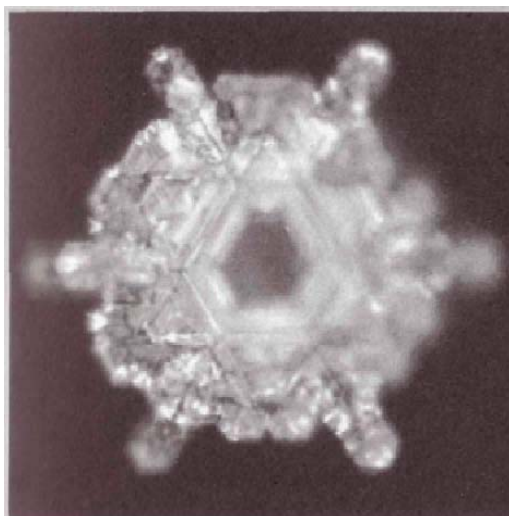

Шопен: Етюд в ре мажор, Прелюдия в ми мажор

Елвис Пресли: Heart break Hotel

Сякаш за да подражава на песента, кристалът е разделен на две части.

Beatles : Yesterday

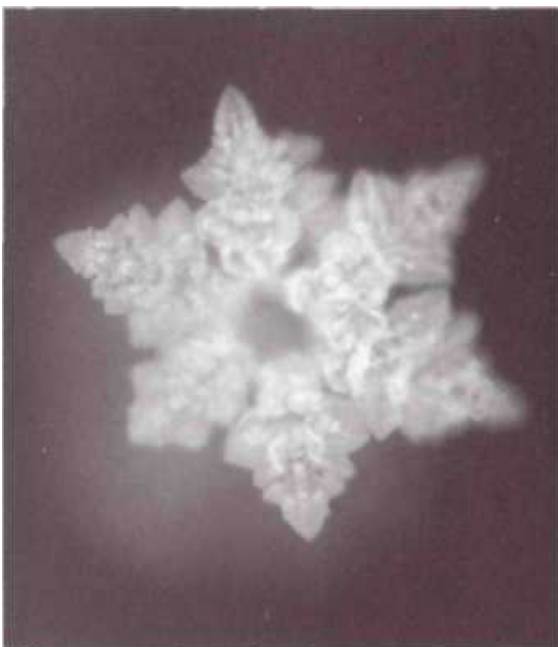
Ортодоксалната форма бе неочаквани. Може би поради това, че песента стана любима по целия свят.

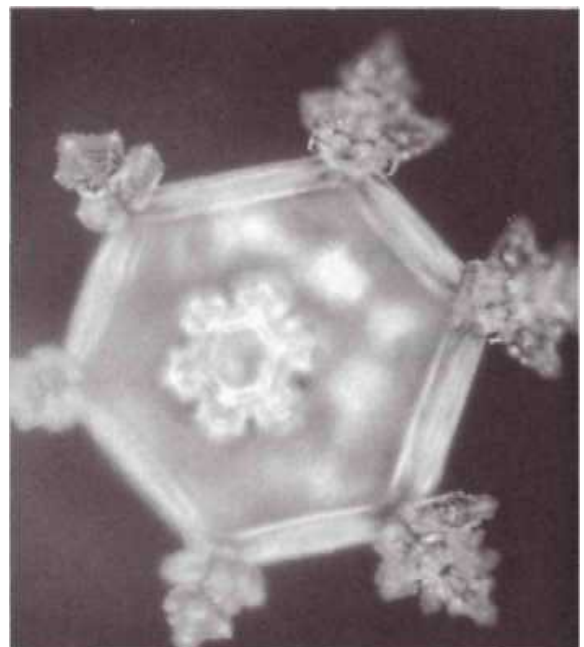
Хеви метъл музика

Това е вследствие от силната музика, пълна със гневни и вулгарни текстове. Резултатът е подобен на този, създаден от „Ти, глупако!“, и показва, че водата откликва повече на думи, отколкото на музика.

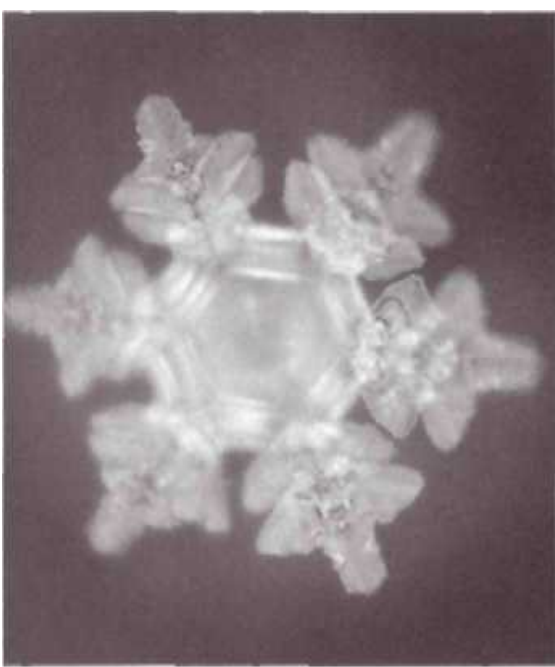
Вивалди: Четирите сезона

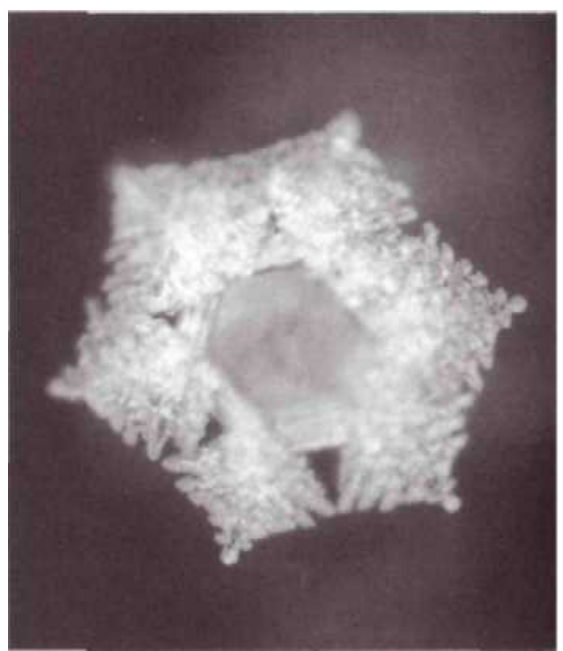
Пролет

Есен

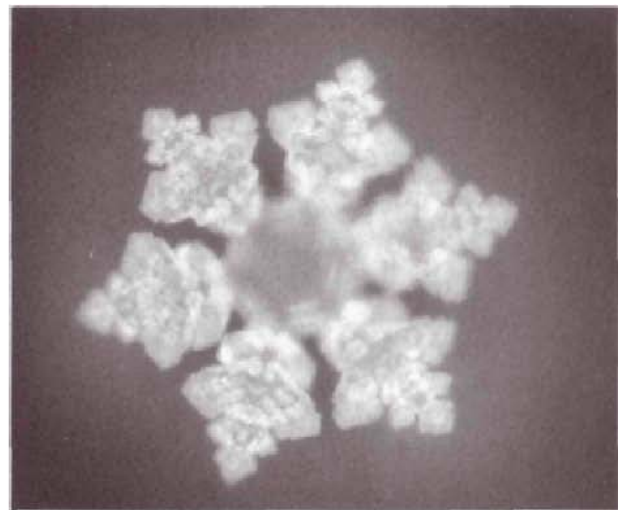
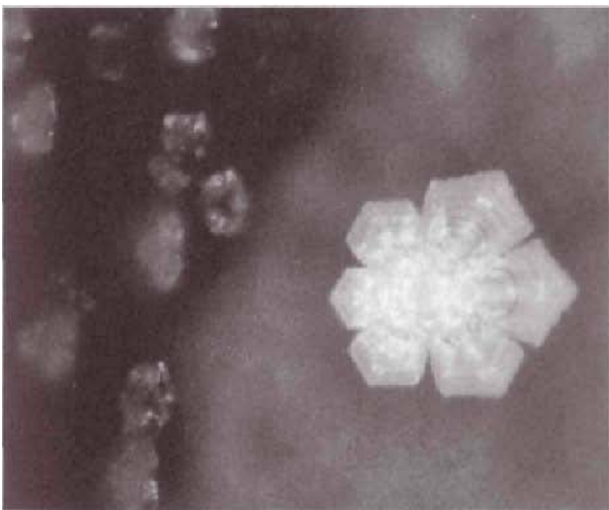

Лято

Зима

Четири сезона са добре представени от кристалите; цъфтежът на пролетта, цветистото лято, обещанието за нов живот на зрялата природа и спокойната сигурност на зимата.

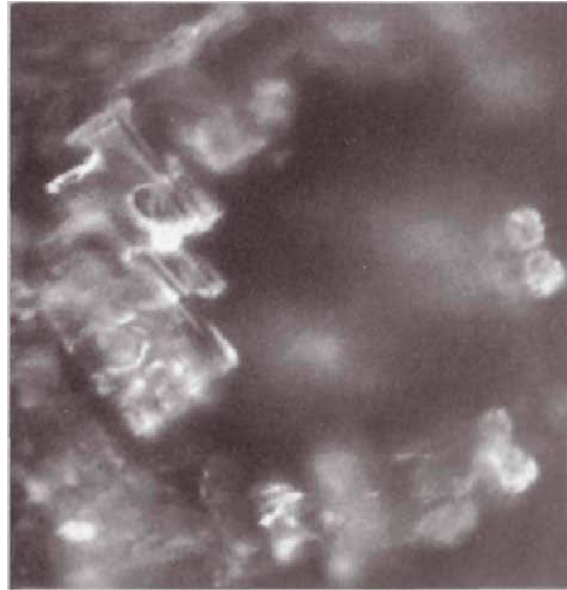
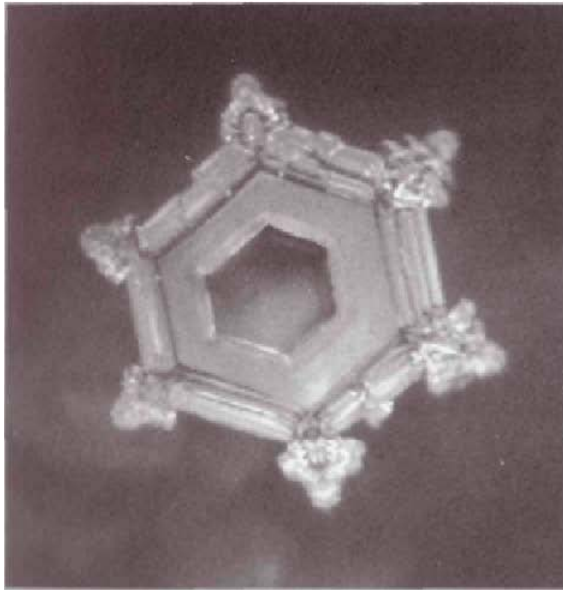

“Намерих си малко есен от едно Червено водно конче” (от една японска детска песен)

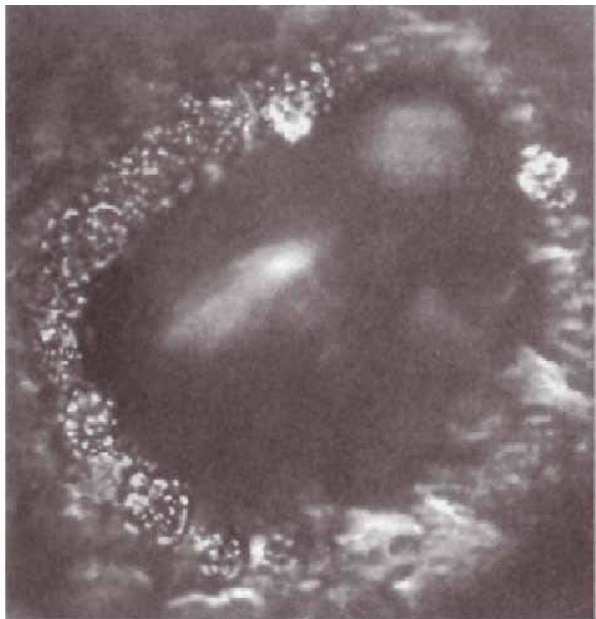
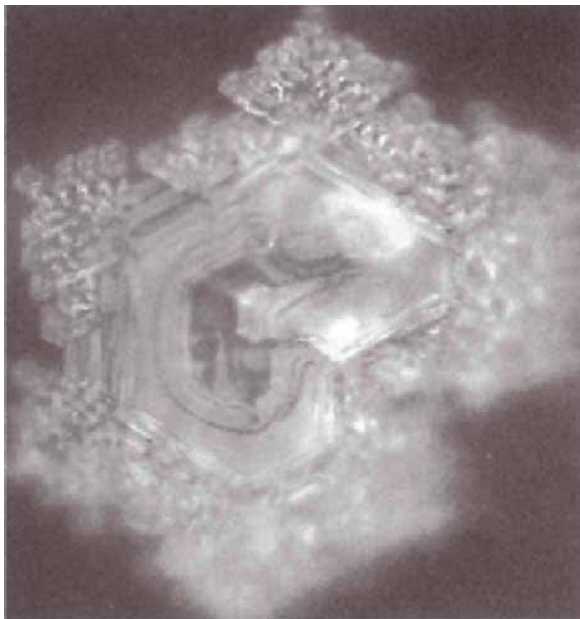
Думите „ Намерих си малко есен ” са претворени в малък кристал със зрънца, приличащи на паднали листа, а резултатът от „ Червено водно конче” би могъл да се интерпретира като шест водни кончета с разперените им листовидни крилца.

ВРЕДНОТО ВЛИЯНИЕ НА ЕЛЕКТРОМАГНИТНИТЕ ВЪЛНИ

Проби от дестилирана вода и от вода, изложена на думите „любов и благодарност“, са поставени близо до телевизори, компютри и мобилни телефони и са затопляни в микровълнови печки.

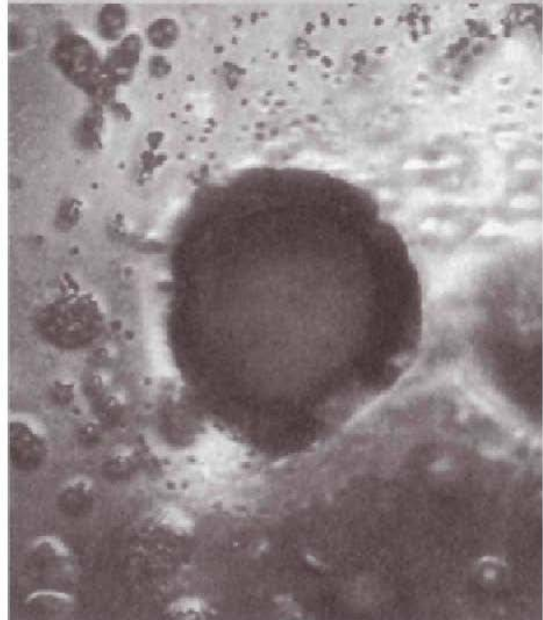
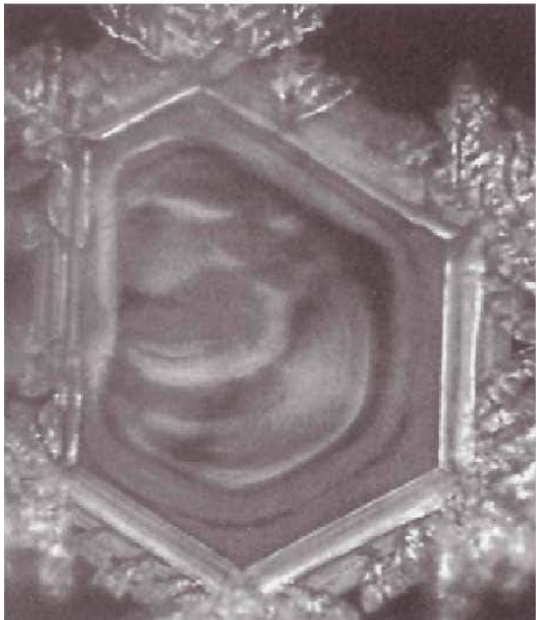

Телевизор

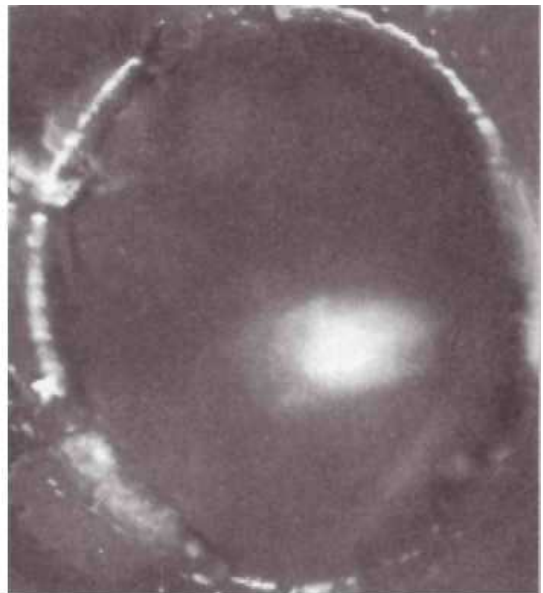
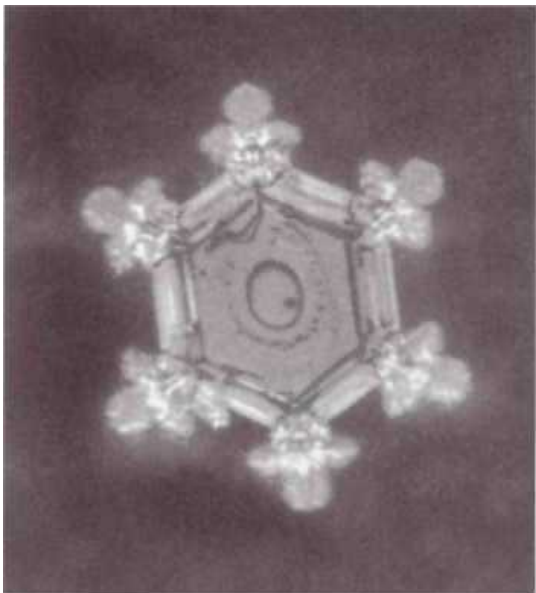

Компютър

Водните проби от лявата страна, на които е показано „любов и благодарност“, създават по-завършени кристали, отколкото пробите с дестилирана вода от дясната страна. Това идва да покаже, че е необходима умереност при гледане на телевизия и използване на компютрите.

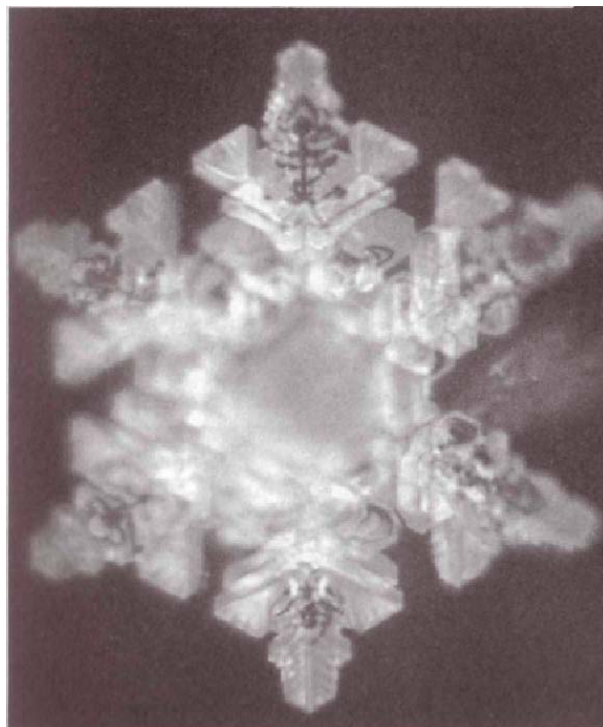

Мобилен телефон

Микровълнова печка

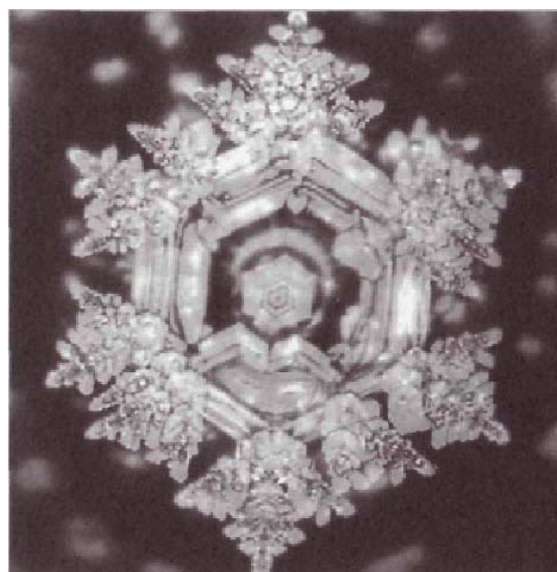
В резултат на затопляне на дестилираната вода в микровълнова печка се появява кристал, подобен на този при думата „Дявол", а и водата, изложена на мобилен телефон, не е по-добра за организма ви.

Вода под влияние на позитивно телевизионно шоу

Този красив кристал е направен от вода, която е подложена на програма за тайните на живота, показваща, че опасността от електромагнитните вълни се мени със съдържанието на информацията.

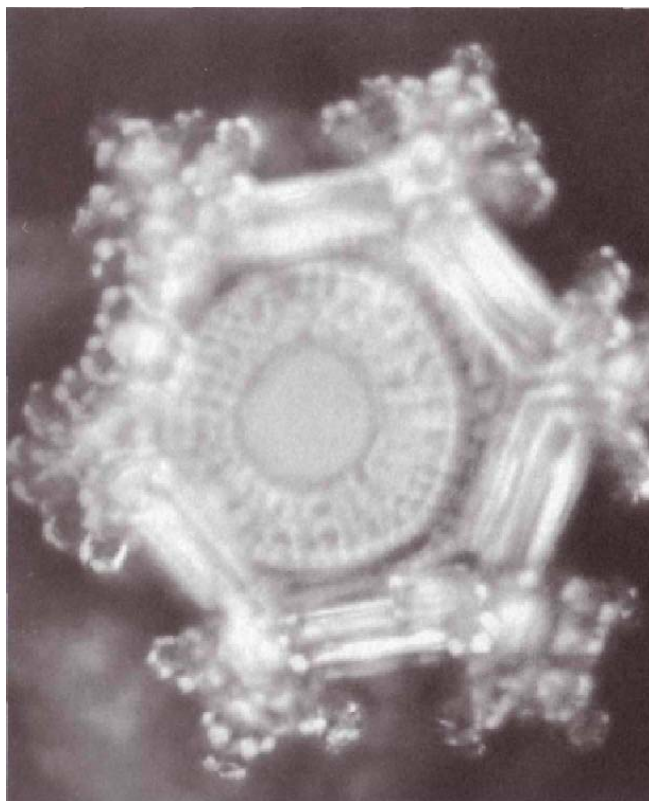
НЯКОИ НЕОБИКНОВЕНИ КРИСТАЛИ

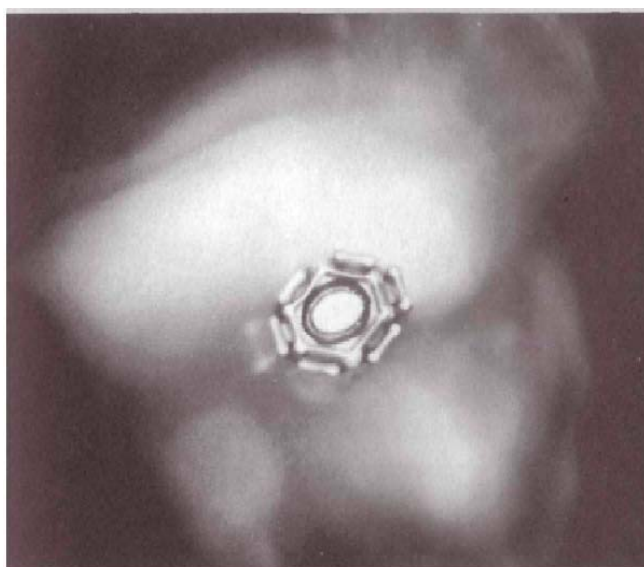
Езерна вода преди и след будистка молитва за здраве

Духовник, обърнат с лице към езерото, е произнесъл молитва за здраве. Първият кристал преди молитвата изглежда като изкривено лице, но кристалът, оформил се след молитвата, изглежда като лъч светлина от галактиката.

Вода, на която е показано името на богинята на Слънцето Аматеразу

Този кристал изглежда като прекрасно огледало или може би като контур на слънцето. Той излъчва величественост, или дори святост.

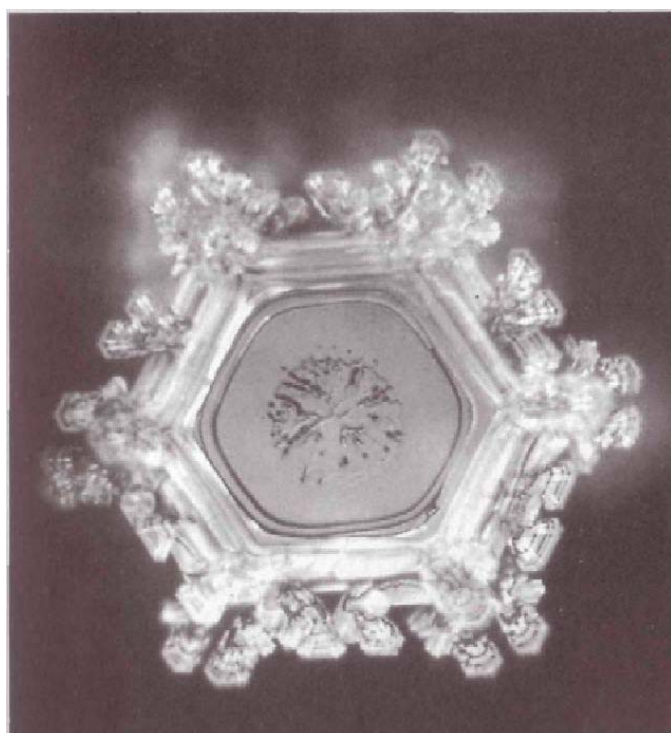

Вода, на която е показана снимка на житните кръгове

Кристалът, на който са показани житните кръгове, изглежда като НЛО.

Вода от умивалник от източния вход на светилището Хейтате в префектурата Кумамото
Водата от най-древното светилище в Япония се е претворила в кристал, който наподобява
вида на характерен знак в японския, означаващ “благодарност”.

Вода, на която е показана снимка на делфин

Говори се, че делфините са много интелигентни, и дори по-интелигентни от хората, и още — че притока ват лечебна сила. Благородният кристал сякаш излъчва целебна сила.

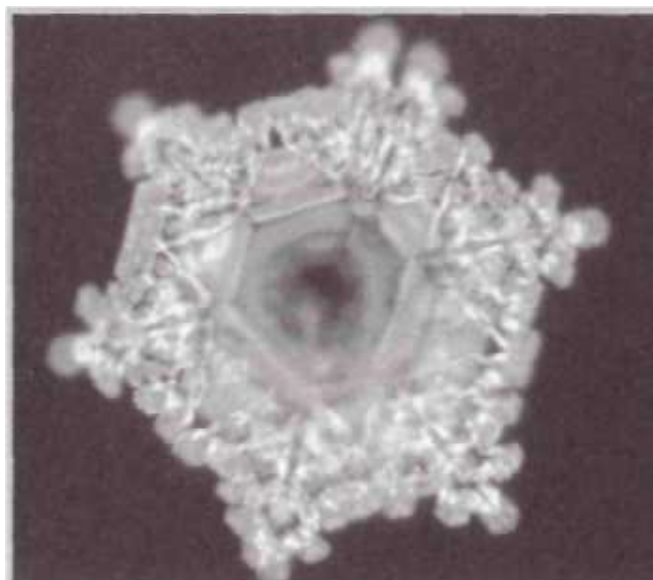
ВОДА, ИЗЛОЖЕНА НА СВЕТОВНА МУЗИКА

Музиката от различни култури на света също има различни ритми и мелодии. Водата улавя тези характерни черти и ни ги разкрива чрез кристалите.

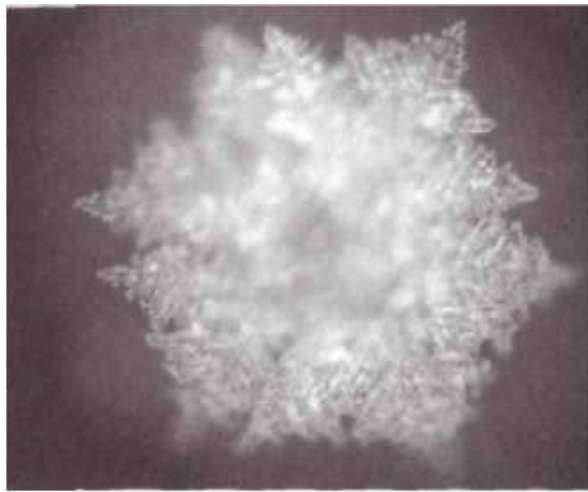

Ариранг-корейска народна песен

Ариранг е тъжна песен за разделящи се влюбени и кристалът сякаш показва разбито сърце. Кетджак дава кристал с много детайли, който ни кара да разберем защо музиката може да лекува душата.

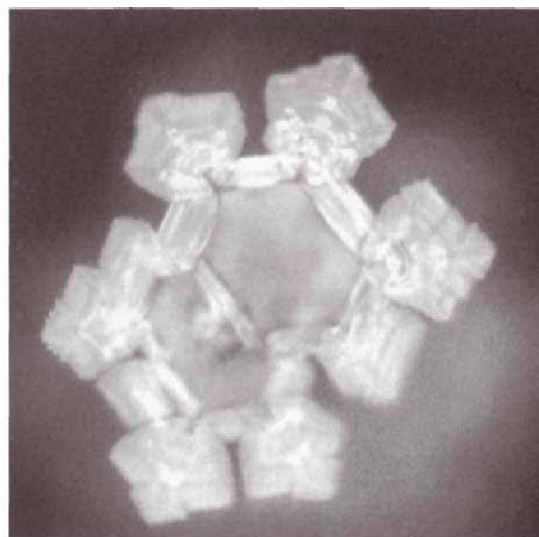
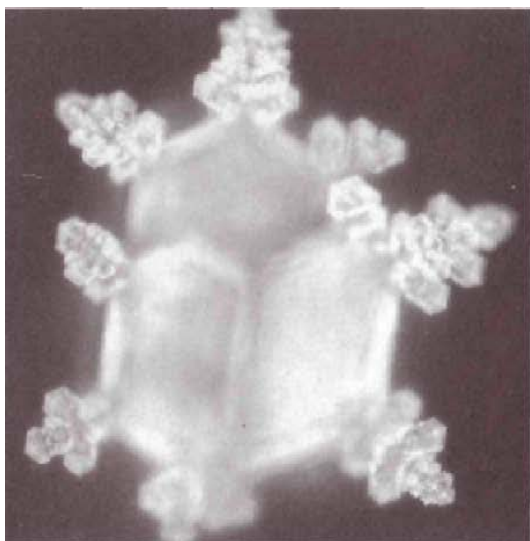

Кетджак (музика на Бали)

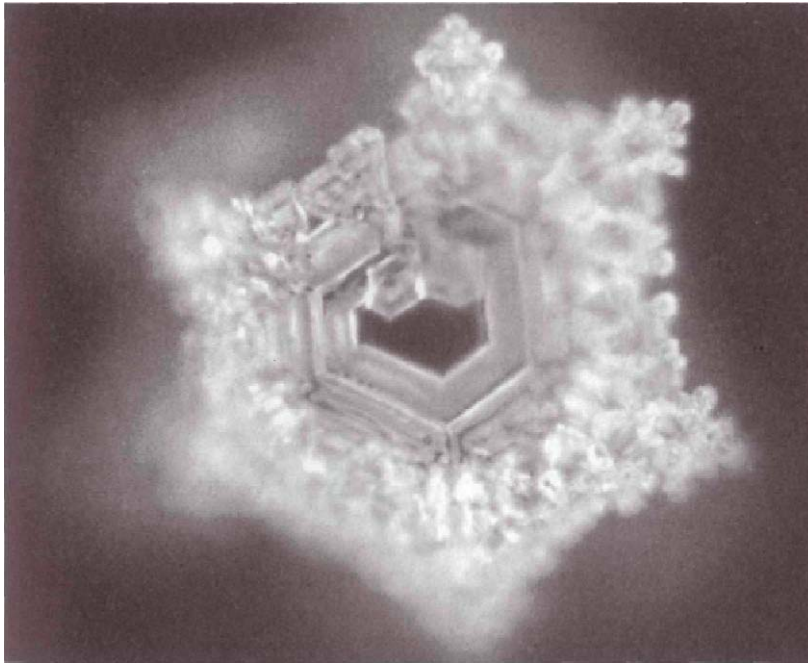
Бразилска музика

И двата кристала имат формата на звезди. Сякаш ни казват, че движението на тялото и пеене на висок глас помагат да се засили имунната ви система-

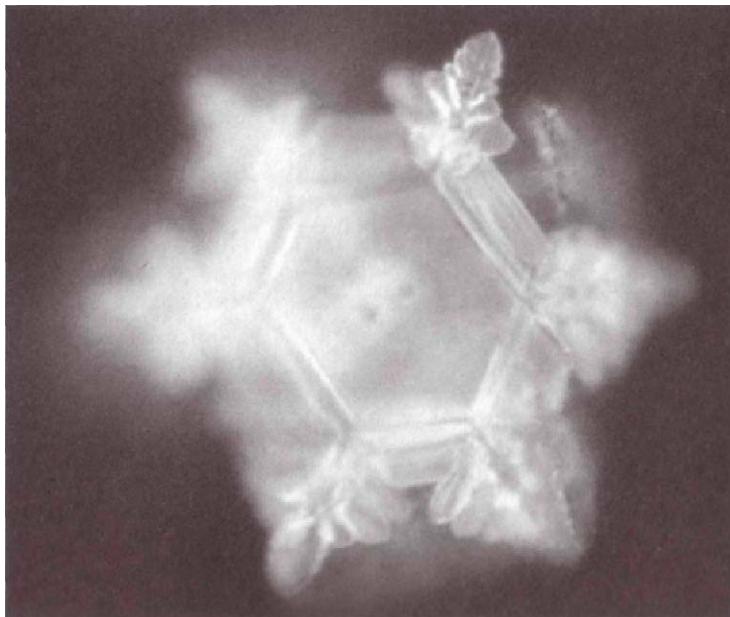

Аржентинско танго

Двата кристала оформят уникална двойка, която сякаш танцува. Удоволствие е просто да ги гледаш!

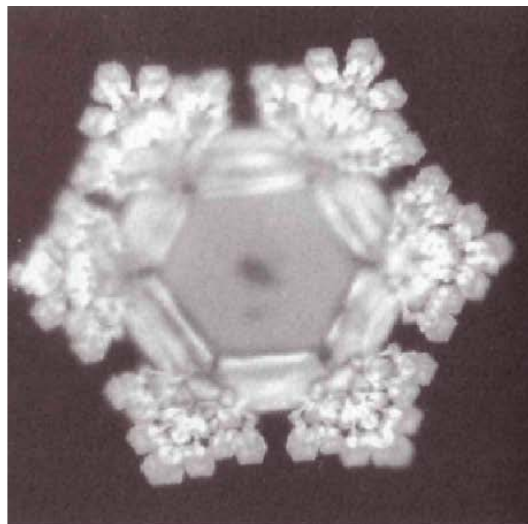
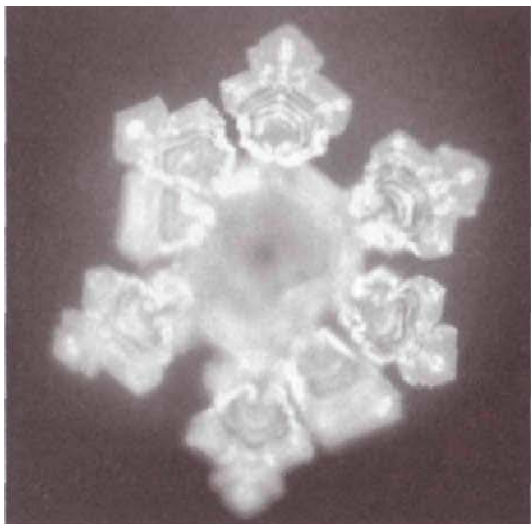

Йодлинг от Австрия

Тиролска приспивна песен от Австрия

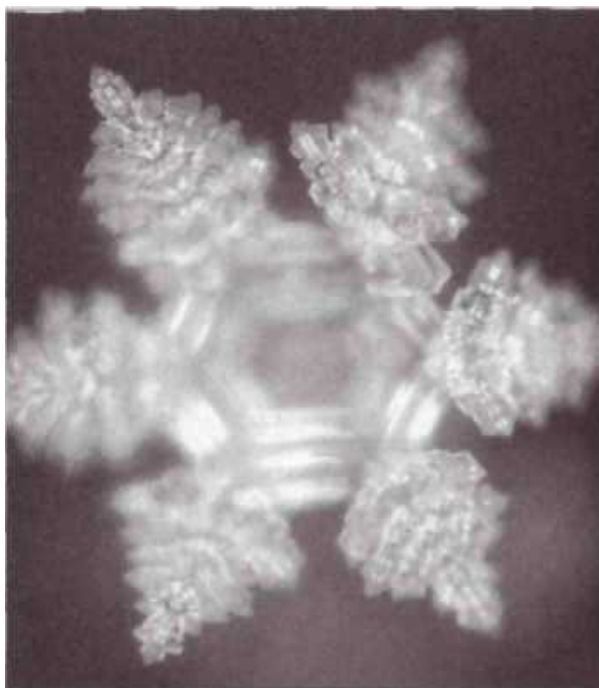
Тези кристали също са уникални. Горният кристал напомня йодлинг, докато в центъра на долния кристал можем да видим нещо, което прилича на дете.

**Полка от Чехословакия; Полка "Бирена бьчвичка" от Австрия
Чехословакия и Австрия, макар отдалечени една от друга, формират сходно
изглеждащи кристал**

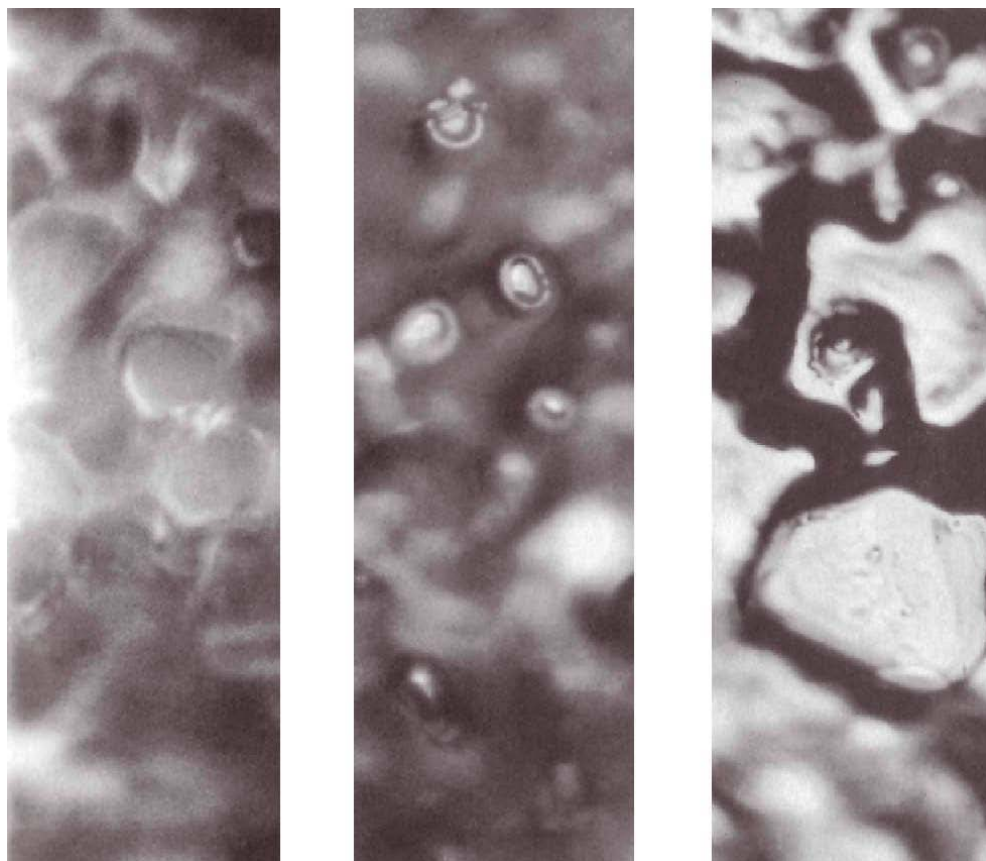
ЦЪРКОВНА МУЗИКА

**Формата като че ли представя желанието на хората да резонират с Бога.
Музика от целия свят, имаща способността да лекува.**

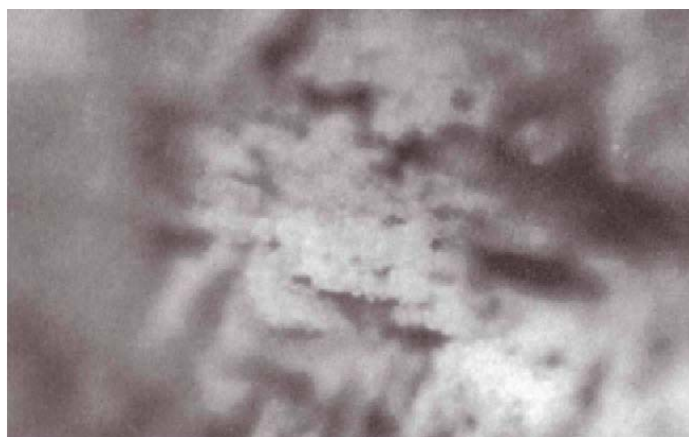
ЧЕШМЯНАТА ВОДА НА СВЕТА

Поради методите на саниране на водата трудно е да се формират кристали при използване на чешмяна вода почти от целия свят. Може би е време да си съдействаме и да се научим как по-добре да се грижим за водата си.

Париж, Лондон, Токио

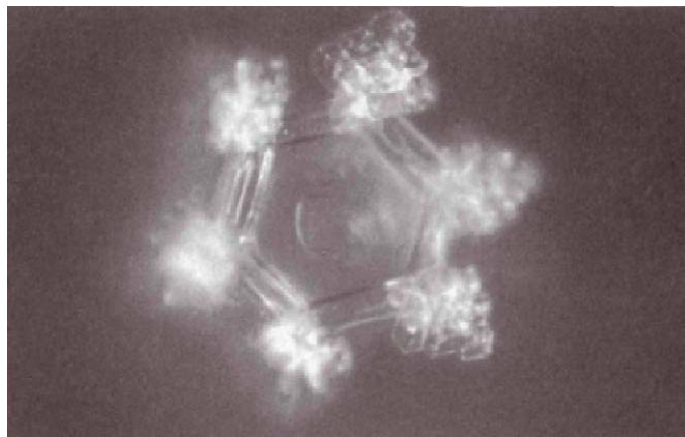
Не могат да се създадат водни кристали вследствие на употреба на вещества, които увреждат естествената животворна сила на природата

Рим

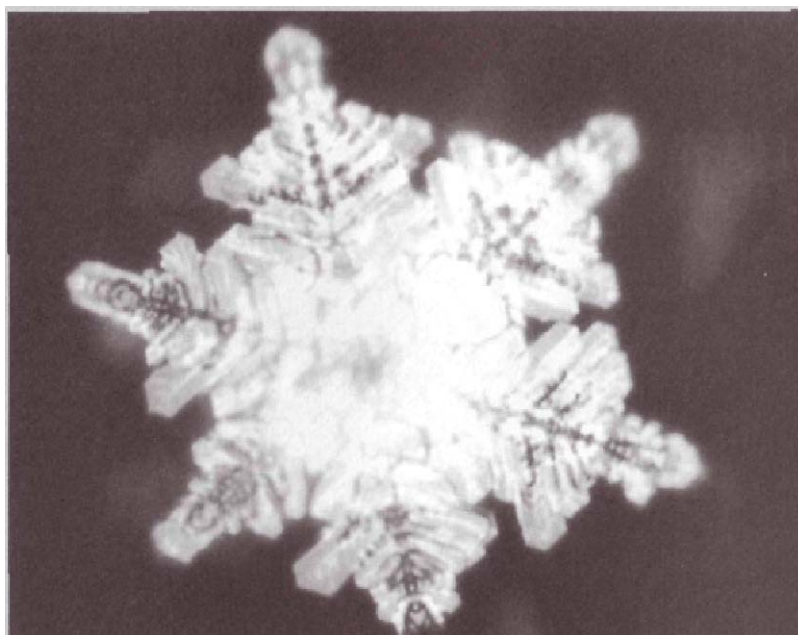

Венеция

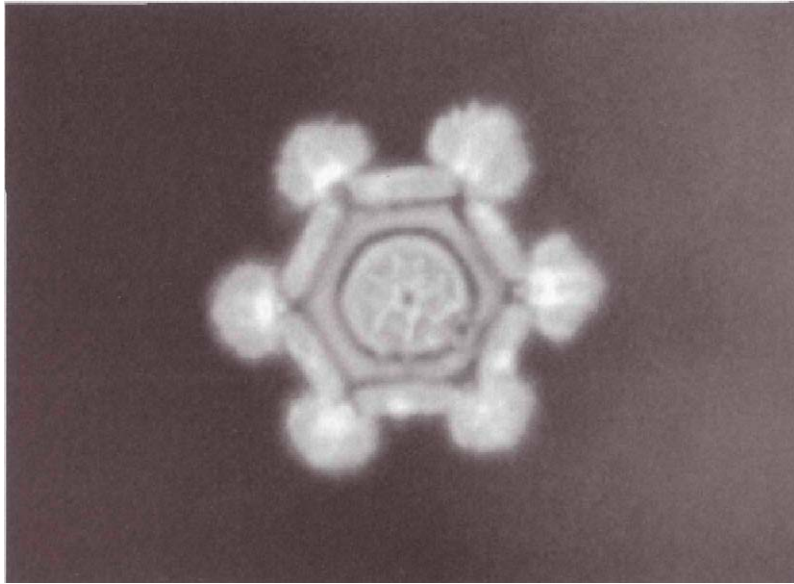

Берн

Дори и във Венеция, градът на водата, не могат да се формират кристали от чешмяната вода. Кристали едва се оформят от водата на Берн в Швейцария.

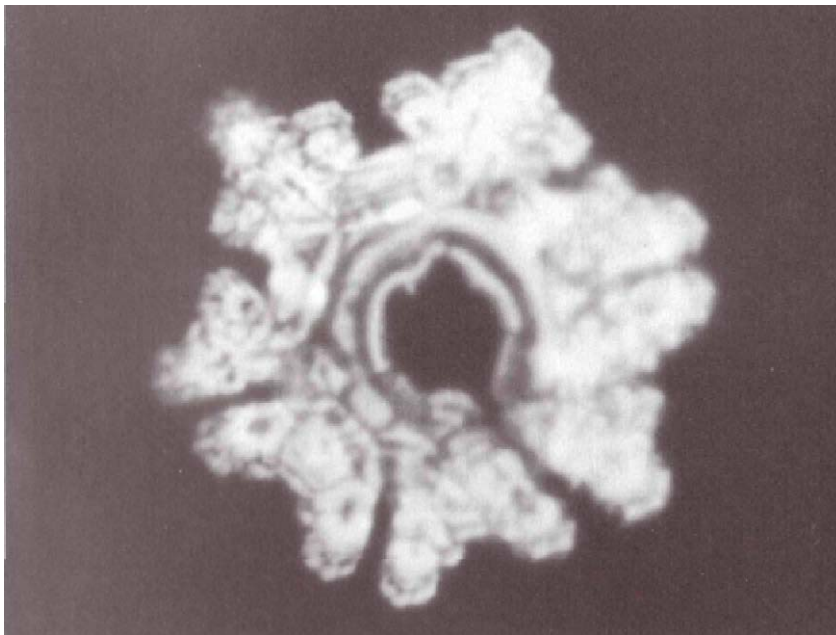

Вашингтон

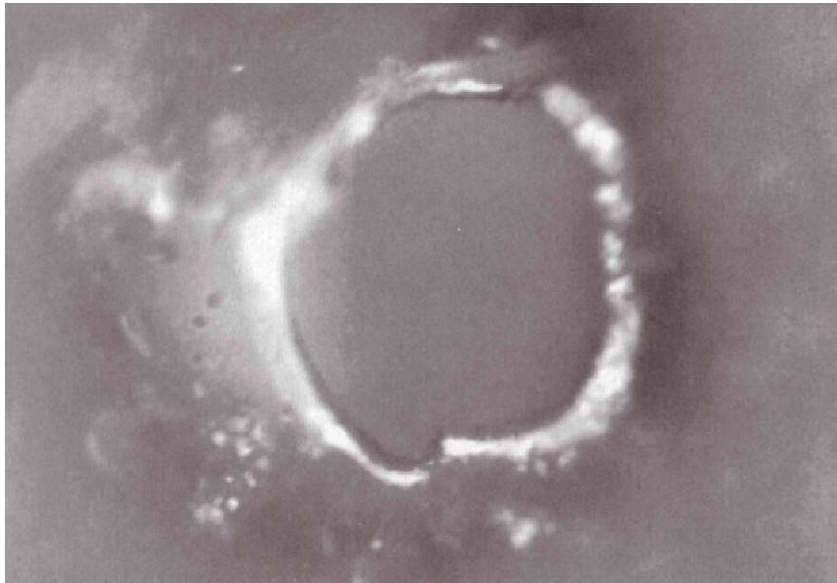

НюЙорк

Изненадващо е, но водата от някои големи градове на Съединените щати създава прекрасни кристали. Вероятно се дължи на усилията да се пази максимално чиста, например като се използват кедрови резервоари в Манхатан.

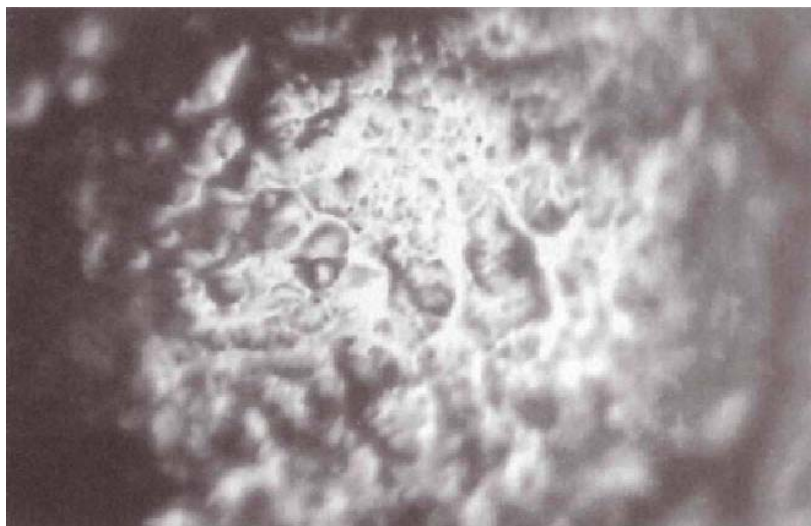

Ванкувър

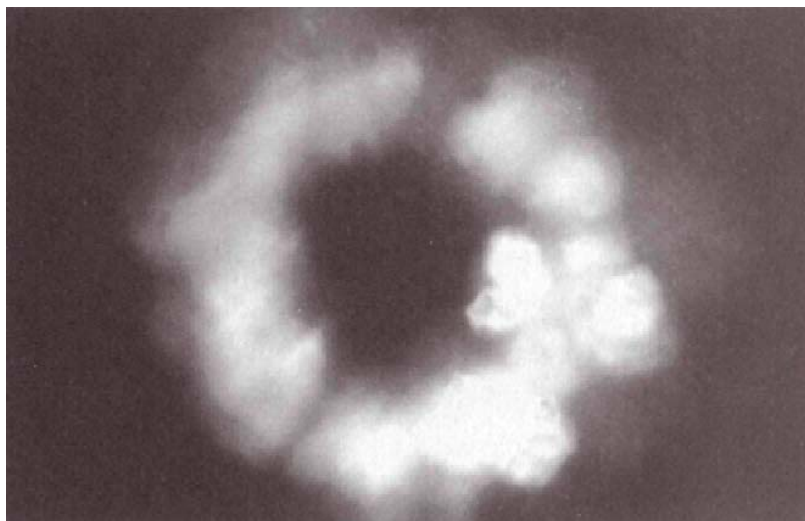

Сидни

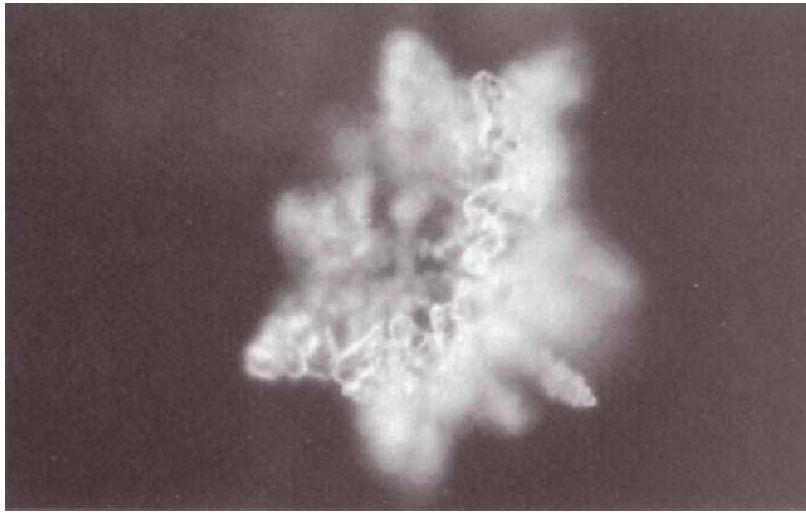
Водата на Ванкувър създава относително завършени кристали, може би поради изобилното снабдяване с вода от Скалистите планини. Водата от Сидни създаде изненадващо деформиран кристал.

Бангкок

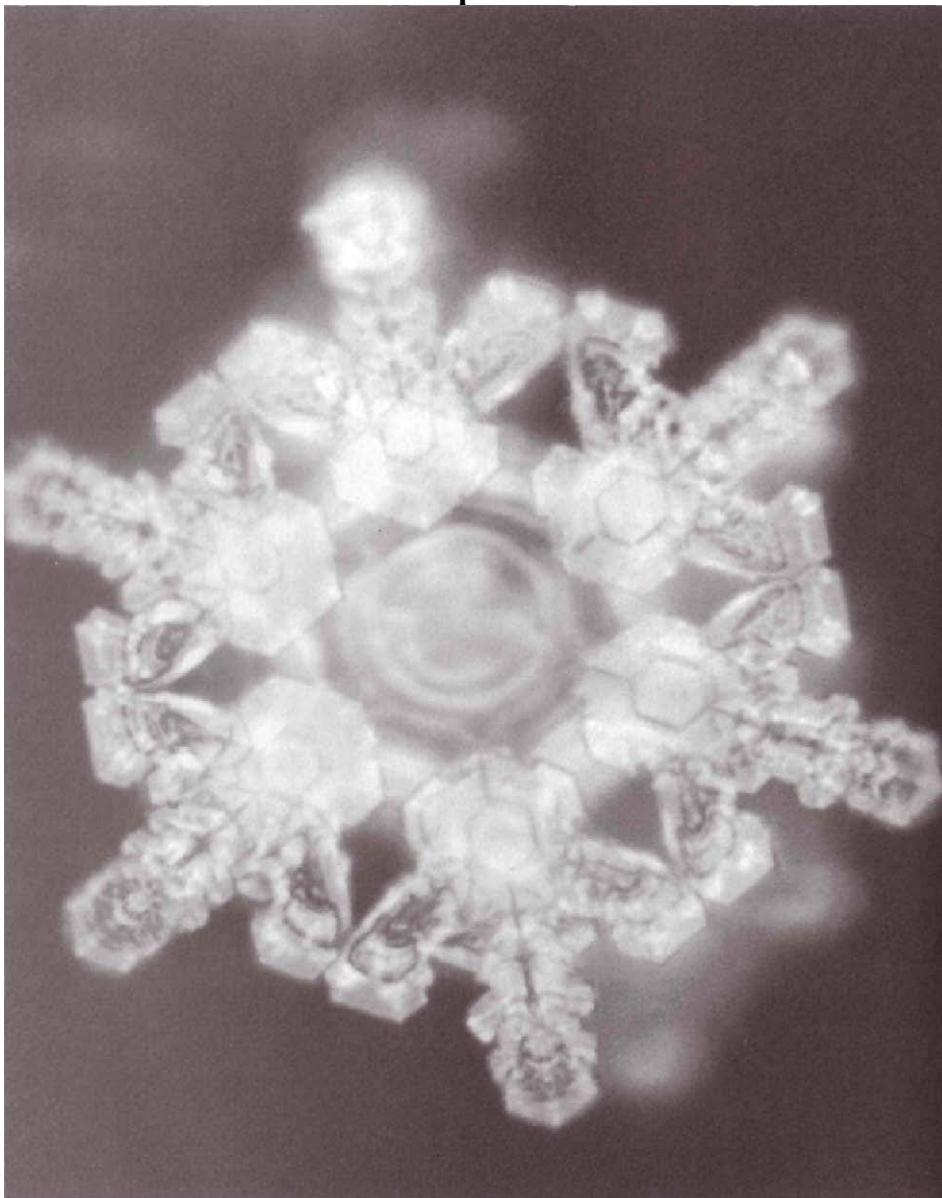

ХонгКонг

Макао

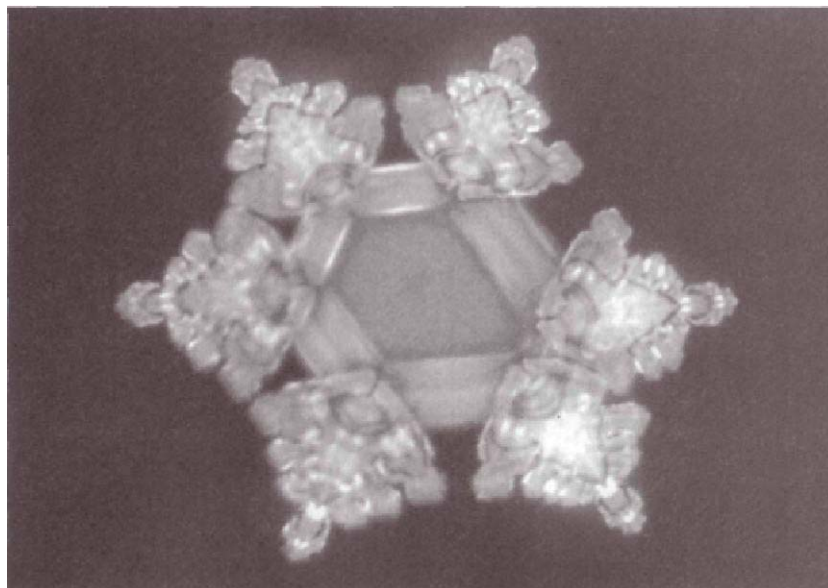
Изглежда водата в Азия е почти толкова лоша, колкото тази на много градове в Перона и Америка.

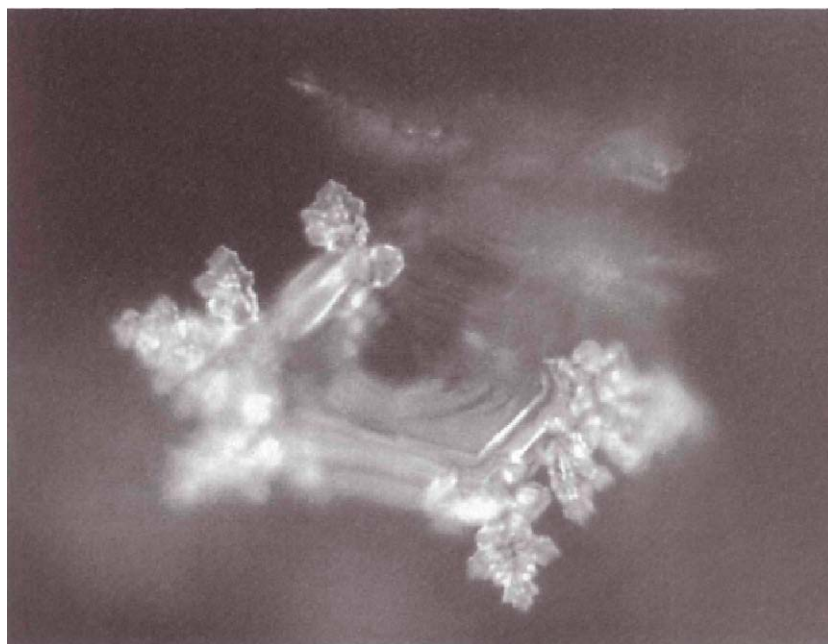
Изворна вода от Кита-кома-гун, префектура Йаманаши

Кристалът сякаш блести като слънцето. Стопяващ се сняг се стича от върховете на

**Ятсугатаке и се просмукува в земята, за да излезе на повърхността като изворна вода.
Това е израз на истинската красота на природата.**

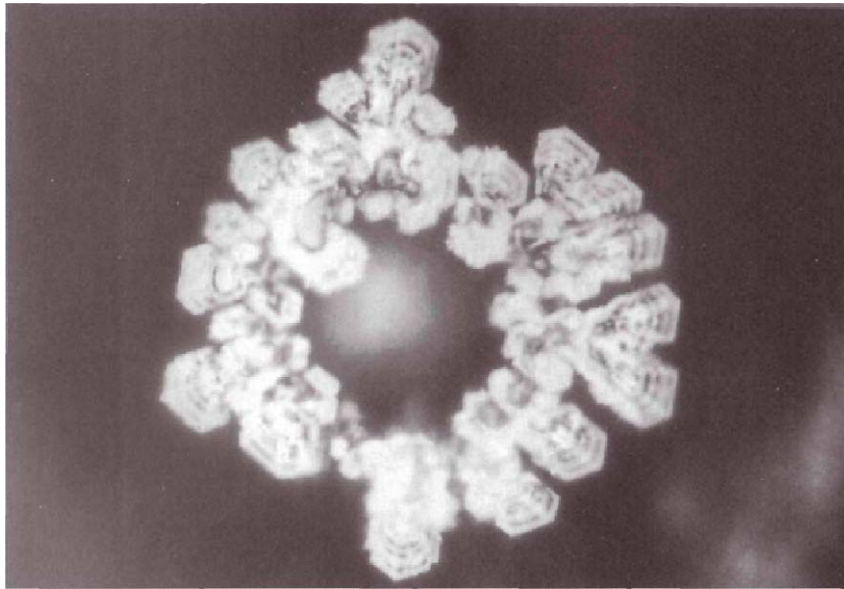

Изворна вода от езерото Чуценджи

Изворна вода от езерото Чуценджи, saniрана с хлор

Горният кристал бе направен с използване на изворна вода в един хотел на брега на езерото Чуценджи. Хлорирането на водата по нареждане от местните органи води до явна промяна, както е показано в долния кристал.

Изворна вода от Лурд

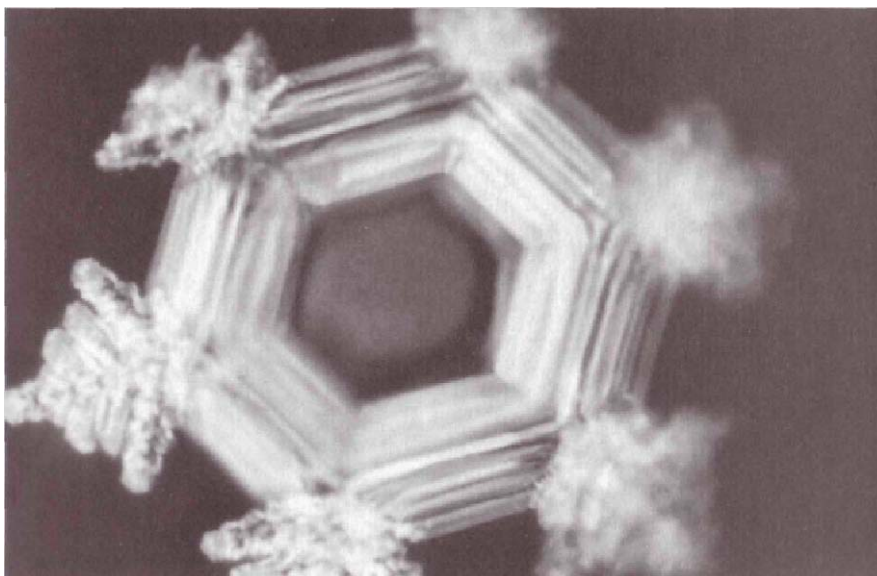

Фонтанът Треви

Водата от извора на Лурд във Франция изглежда подобна на кристала, на който е показана думата „Ангел“. Кристалът от фонтана Треви в Италия е уникален и изглежда подобен на златните монети, които хората хвърлят във фонтана.

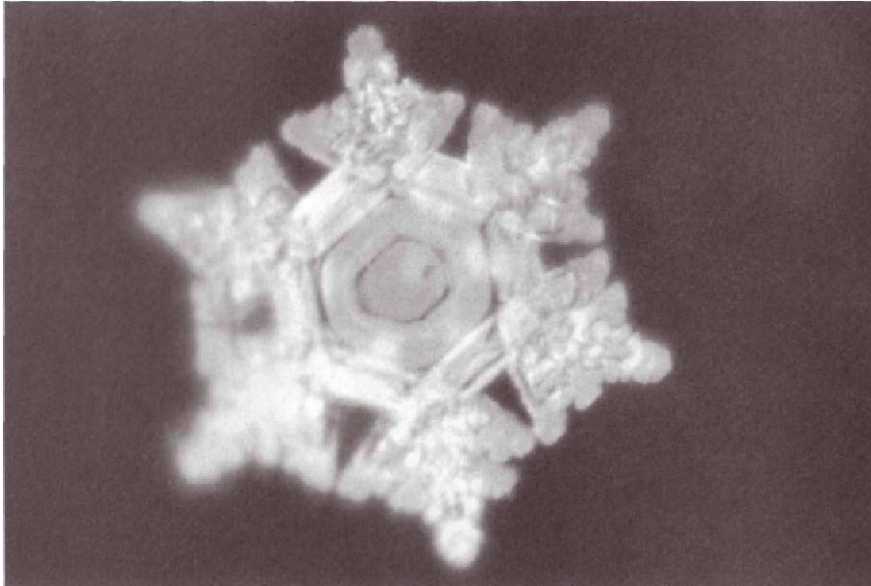

Тасманска изворна вода

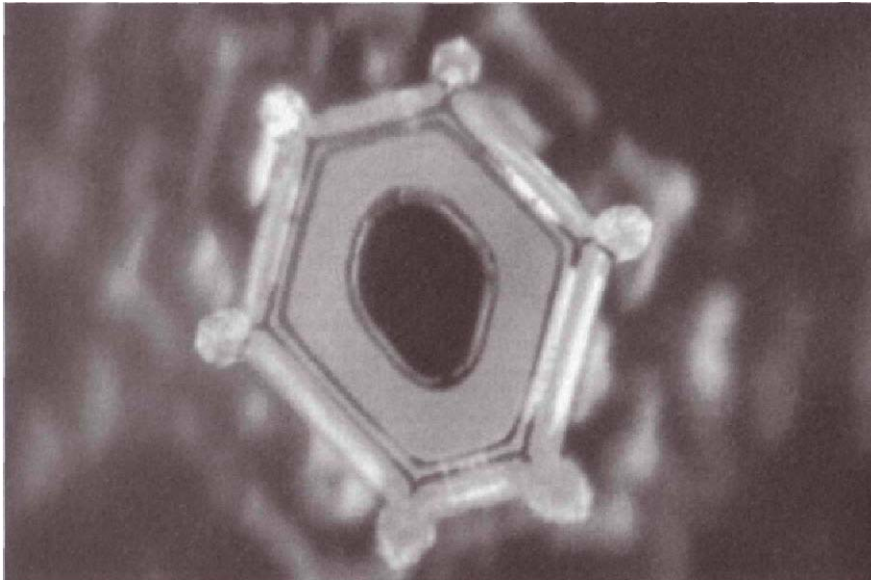

Новозеландска подпочвена вода

Изворна вода от богата на диаманти област в Тасмания оформя кристали, изглеждащи като малки диаманти. Подпочвената вода от Нова Зеландия също създава красиви кристали.

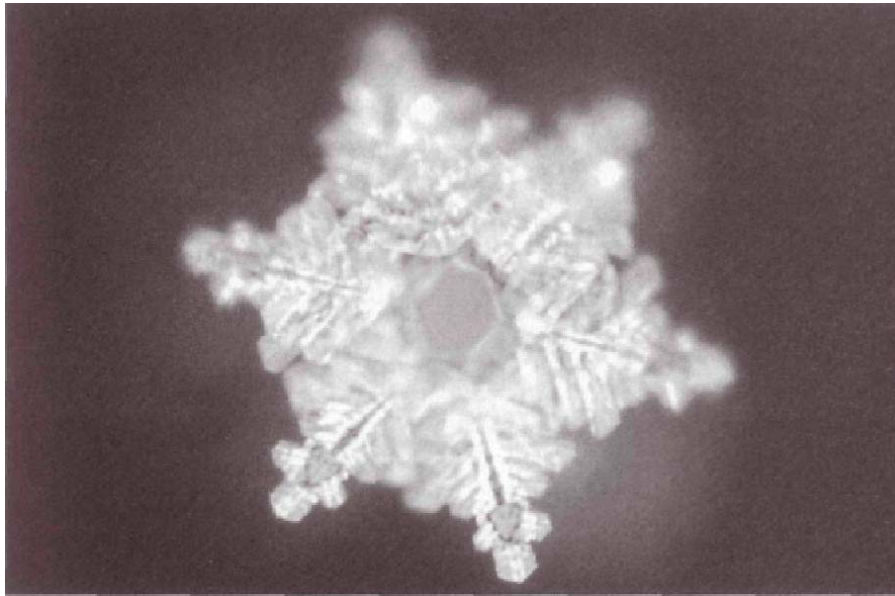

Южен полюс

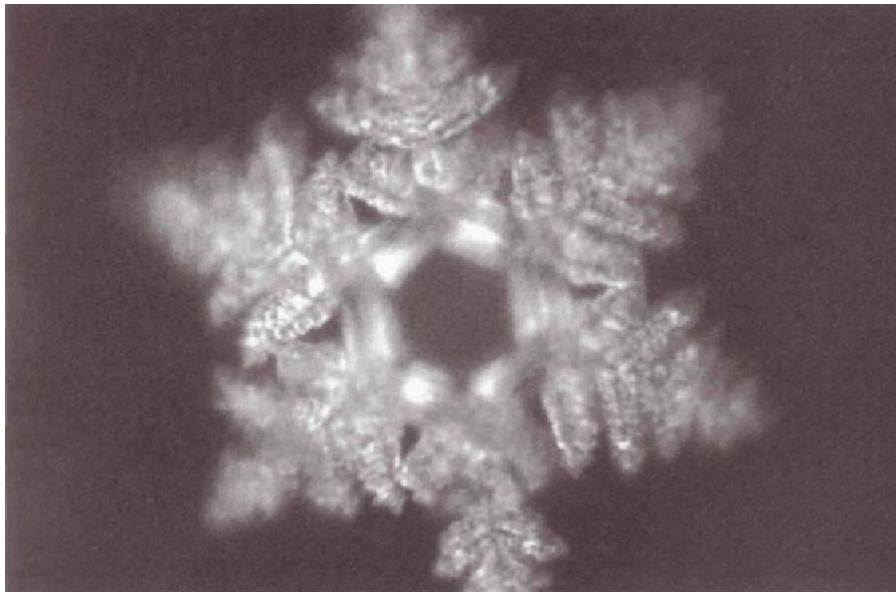

Глетчер Колумбия, Канада

На Южния полюс снегът от хиляди години се е втвърдил, изявил се в горния, солидно изглеждащ кристал. Водата и за двата кристала бе стопена от повърхностния слой на снега, така че включваше малко количество от съвременното замърсяване.

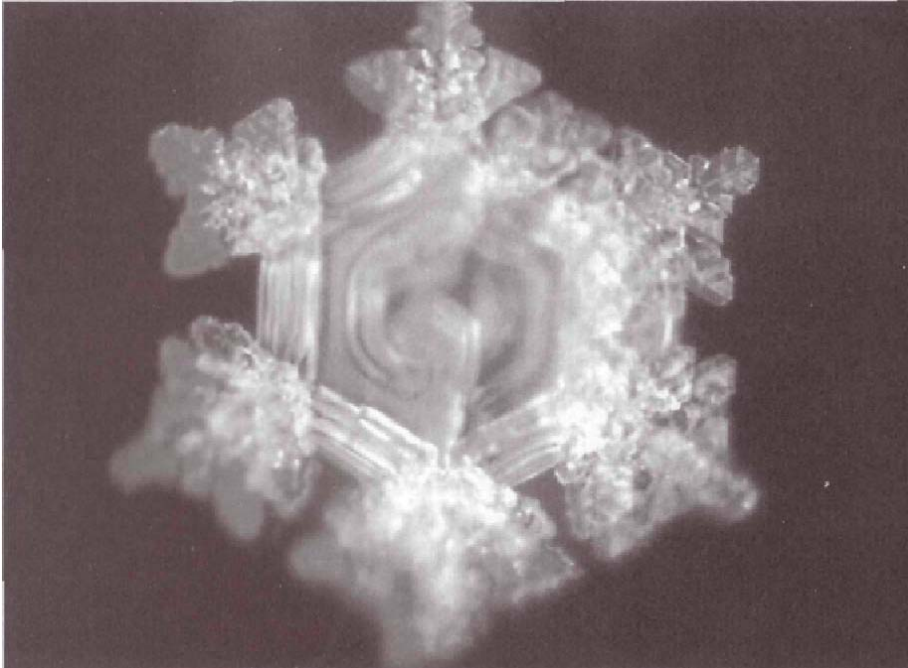

Езерото Тъндърфут, Уисконсин

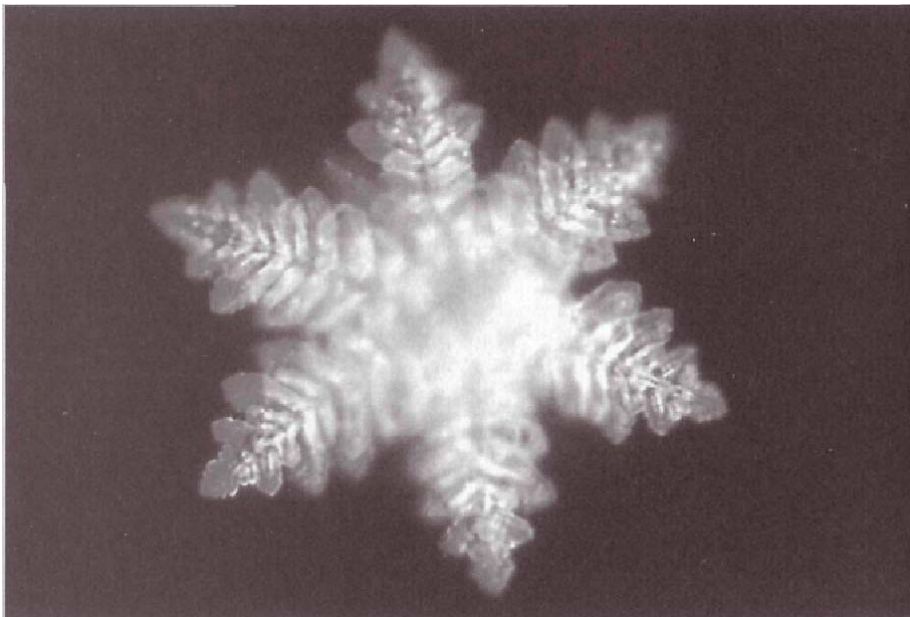

Езеро близо до планината Миохианг, Северна Корея

Събрах вода от езерото Тъндърфут от дъното и едни клисури. Вода от Северна Корея получих за първи път – роди се красив и фантастичен кристал.

Езеро Бриенц

Лаго Мажоре

Тези кристали са от вода, която сам събрах в Швейцария. Не е изненадващ техният вид, защото кристалите са дошли от Швейцария, водната столица на Европа.

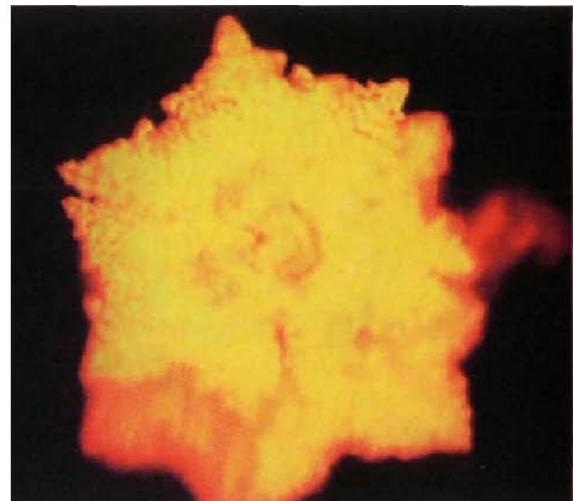
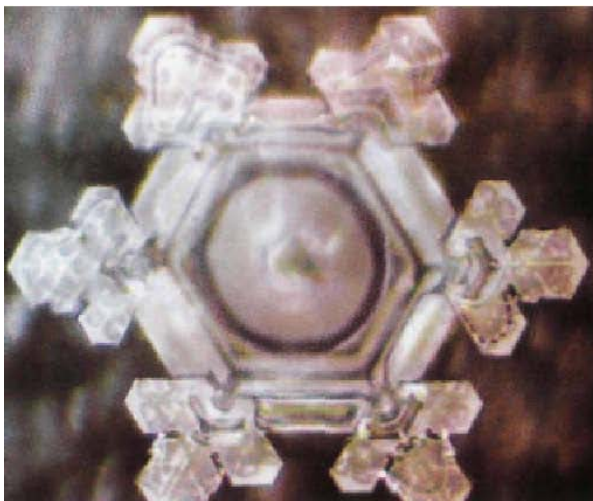
Цветно Приложение

Колкото повече разбирате водата, толкова по-трудно ще ви бъде да отричате съществуването на Бога.

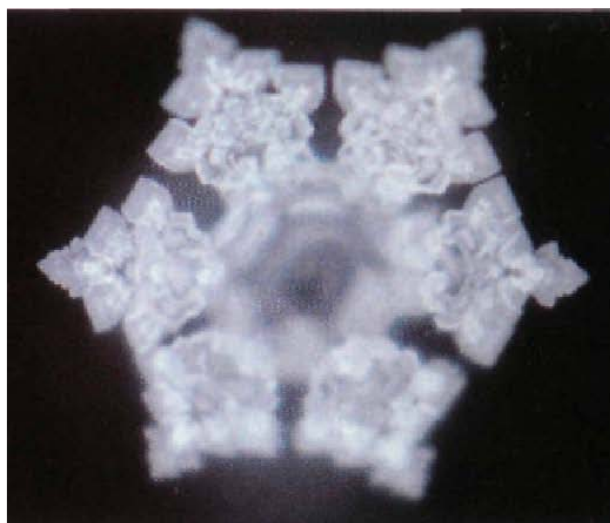
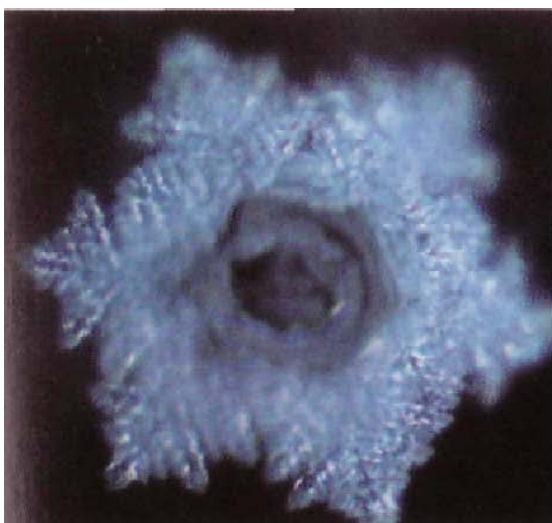
Любов и благодарност

Този кристал е така съвършен, колкото е възможно да бъде. Това показва, че любовта и благодарността са в основата на феномена живот в цялата природа.

Благодаря (на японски) ; Благодаря (на английски)

Показваме думи, означаващи „благодаря“ на различни езици, и в резултат винаги се създават кристали, които са прекрасни и завършени.

Благодаря (на немски) Благодаря (на френски)

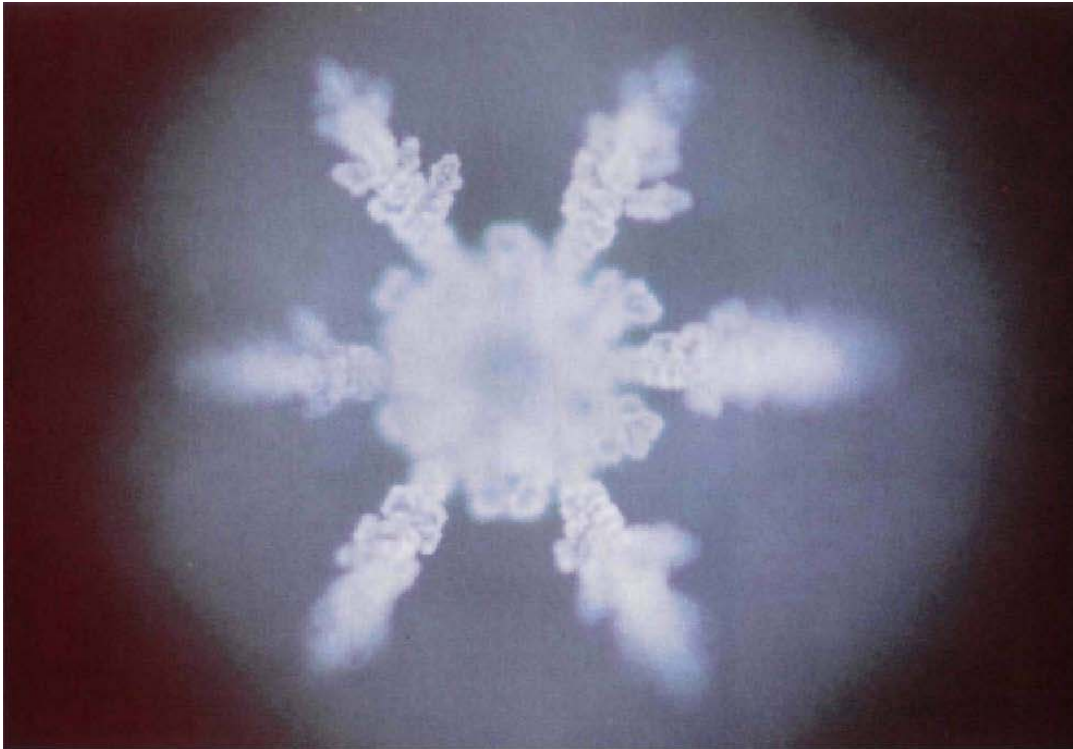
Глупако! (на японски) Глупако! (на английски)

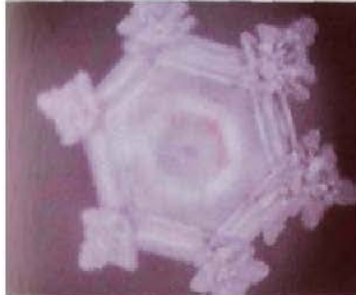
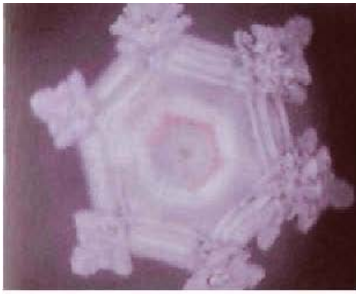
Поболяваш ме. Ще те убия! (на японски)

Когато на водата се показват думи, разкриващи нанасяне вреда на хората, изобщо не се формират кристали. Думите ; „Поболяваш ме “, сякаш са сътворили образа на човек с пушка.

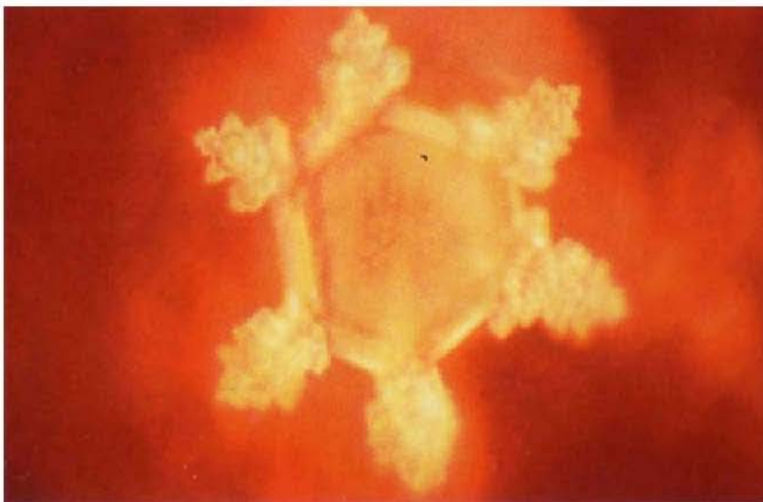
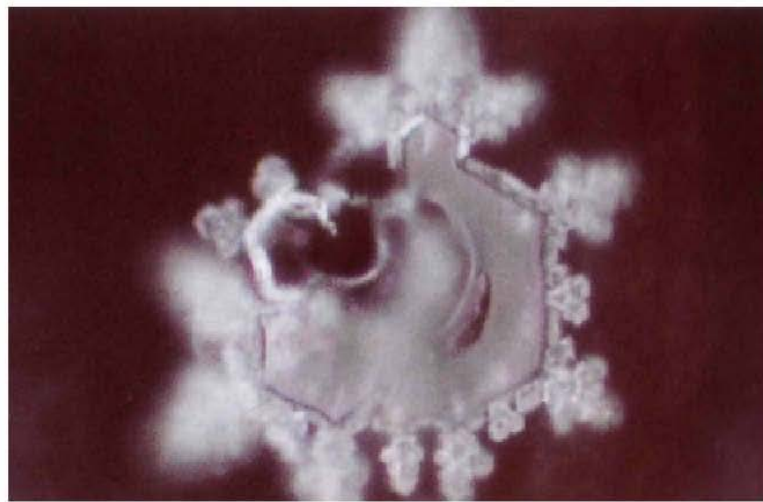
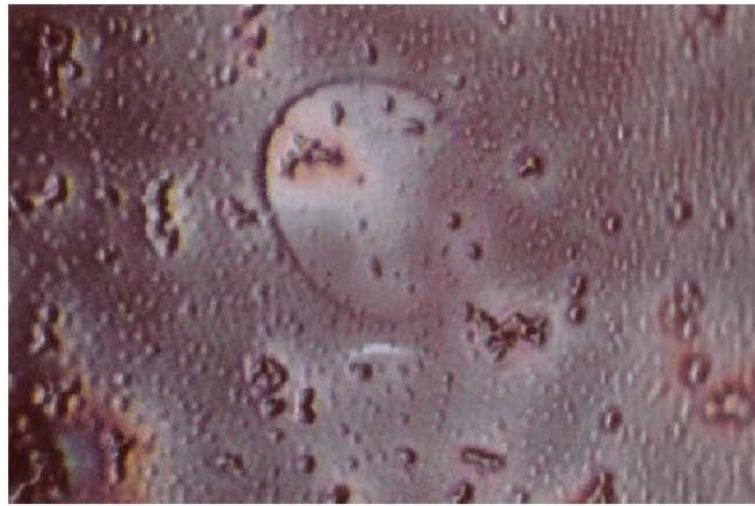
Чайковски: Лебедово езеро

Горният кристал загатва за лебед, докато обаянията в цветовете на дъгата по-долу кристал сякаш представя лъч на надежда, може би повлиян от сказанието за Лебедовото езеро

Цъфтящи мандаринови дървета на хълма

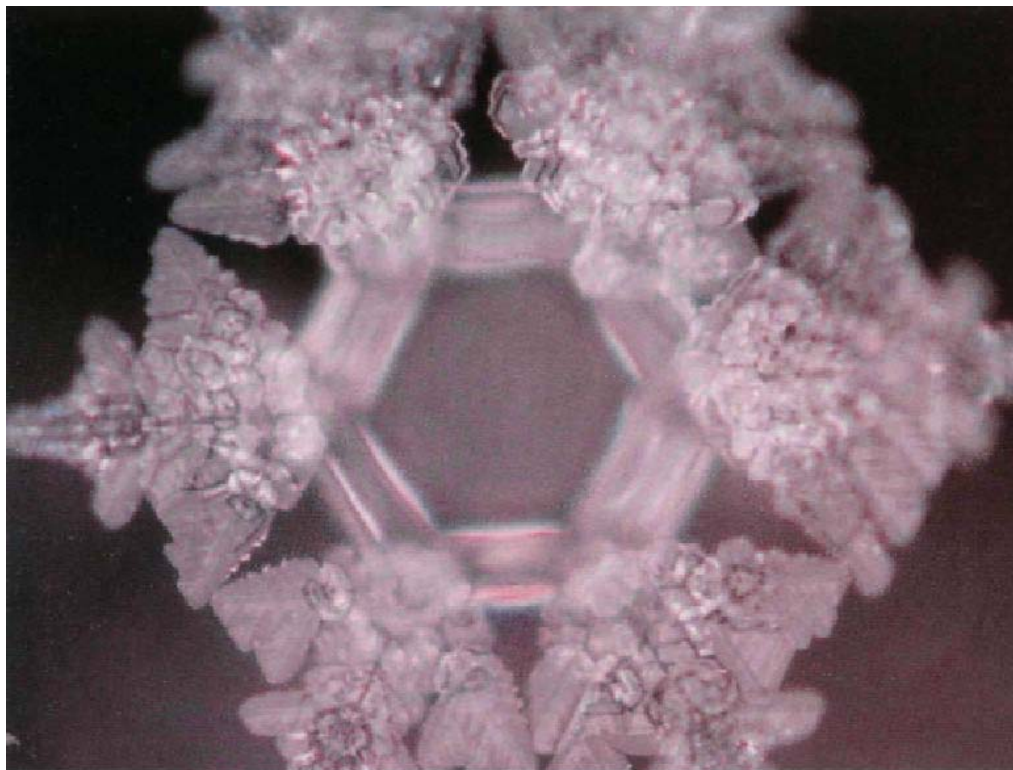

Цветът на тези кристали се променя на всеки 10 секунди, показвайки, че водата също диша.

Подпочвена вода точно преди и след земетресение в префектура Шимане, и по-късно от същото място

ВОДА, НА КОЯТО СА ПОКАЗАНИ ПРИРОДНИ ПЕЙЗАЖИ

Поставяме стъкленица с вода върху снимка на красив пейзаж, а след това снимаме кристалите, които се формират. Виждаме тук как водата отговаря на снимките.

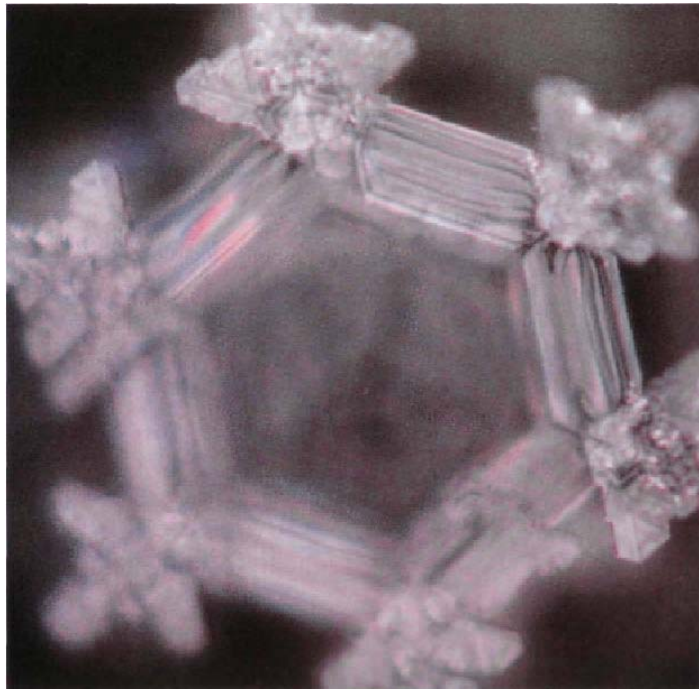

Слънце

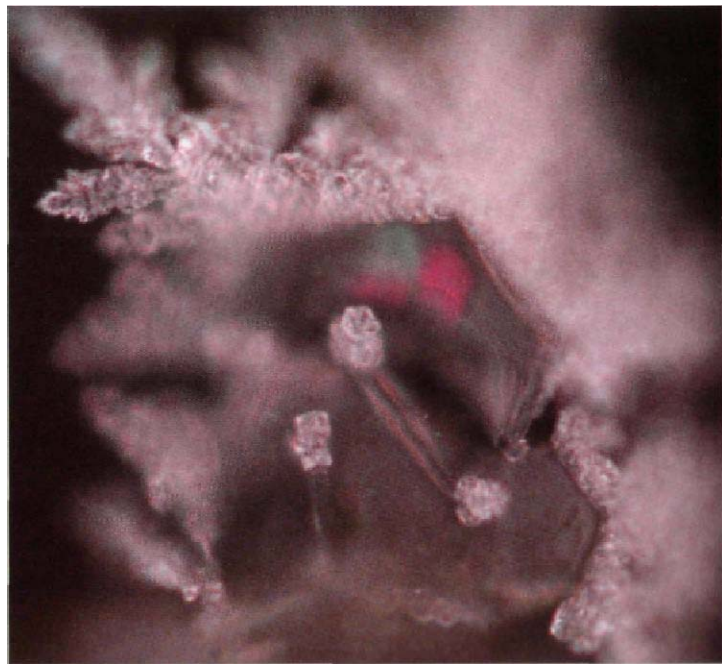
Кристалът, оформен при излагане на снимката на слънцето, е голям и красив, но не прилича на слънцето

Планината Фуджи

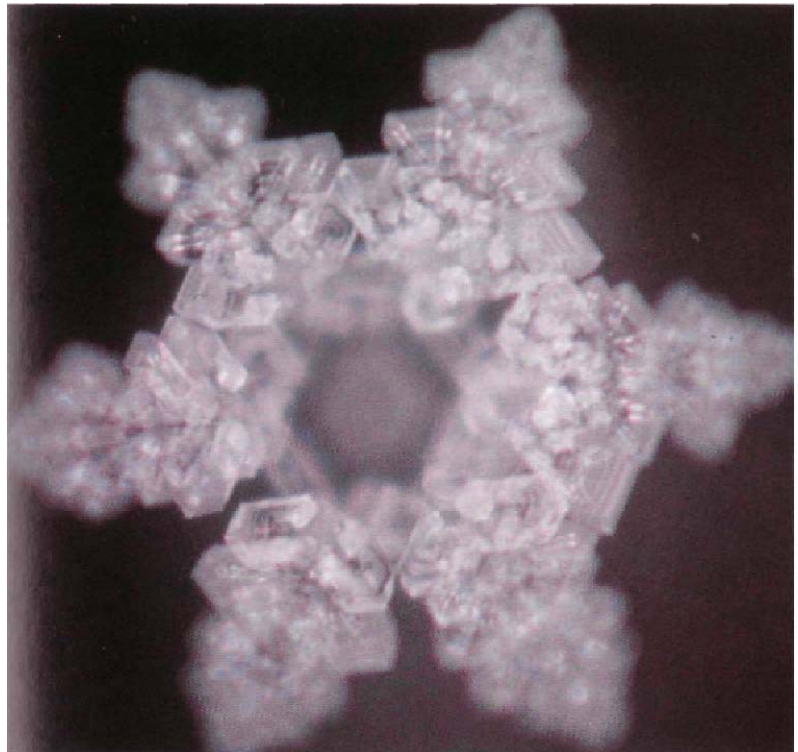

Символичната планина на Япония. Може би случайно кристалът изглежда, сякаш обгърнат от първите сутрешни лъчи.

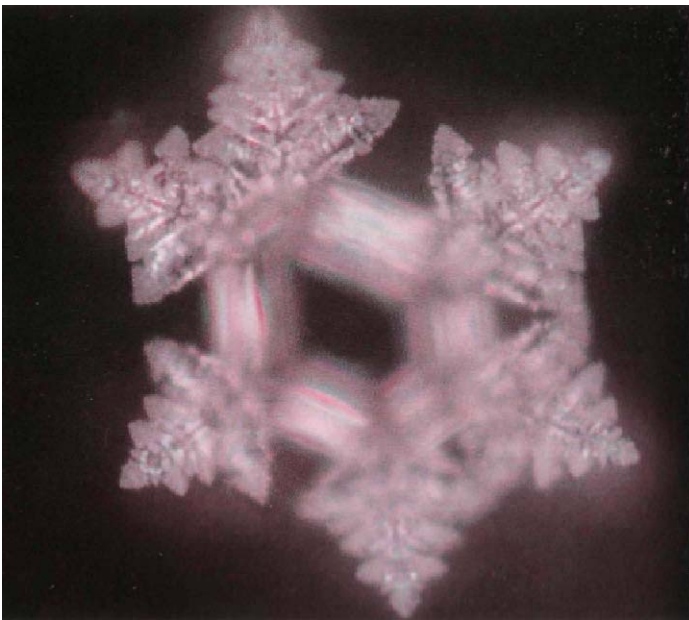
Басейн в Йелоустоун

Това е красив, кристално син басейн в националния парк Йелоустоун. Кристалът блести с очарователния цвят на прекрасно бижу.

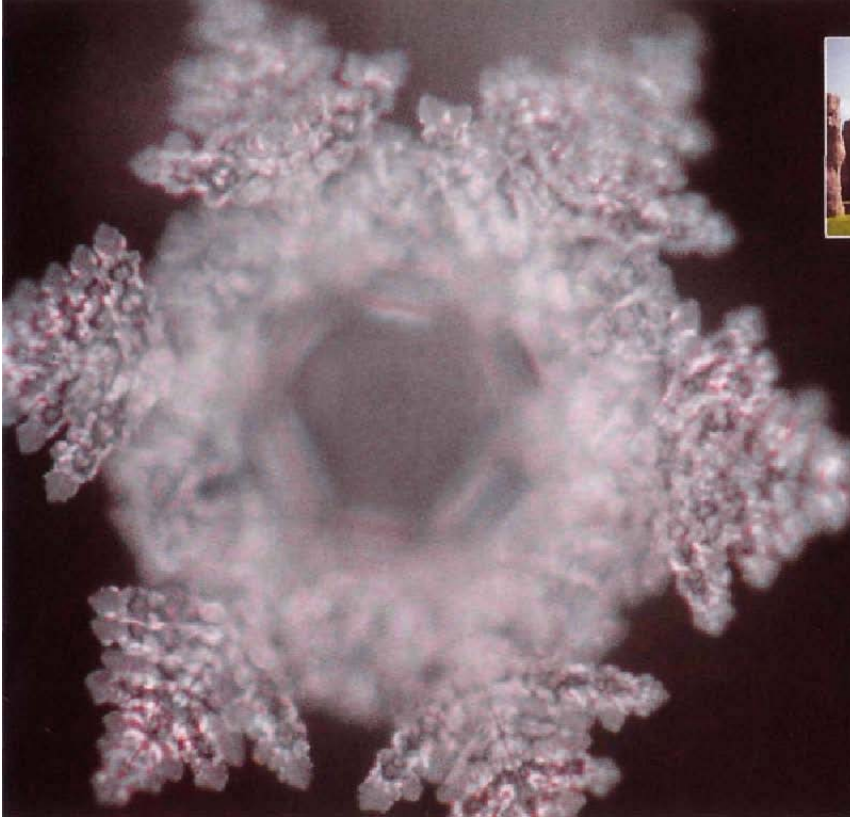
Скалисти планини

Върховете на Скалистите планини, гръбнакът на Северна Америка, са обхванати от глетчери. Кристалът също изглежда като обгърнат от сняг.

Водопадът Виктория - Зимбабве

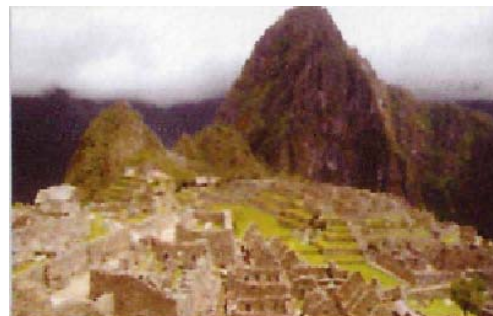
Стоунхендж

Стоунхендж

Стоунхендж, огромната каменна структура в Англия, е построена на място със силна енергия и кристалът изглежда също пълен с енергия

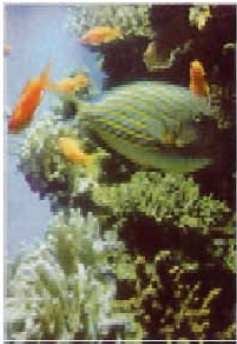
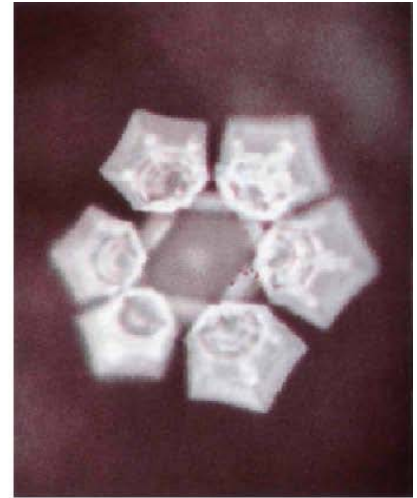
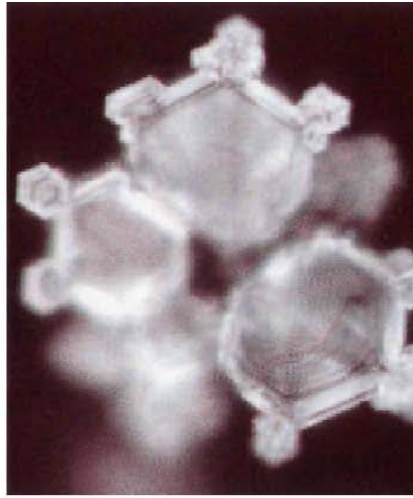
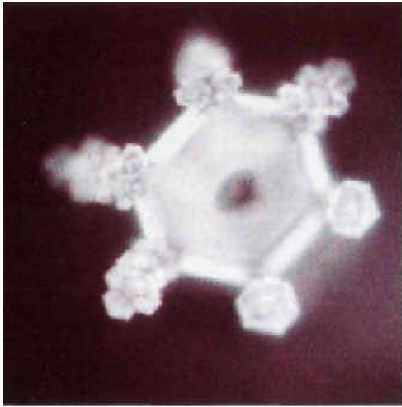
Стоунхендж, огромната каменна структура в Англия, е построена на място със силна енергия и кристалът изглежда също пълен с енергия

Мачу Пикчу, Перу

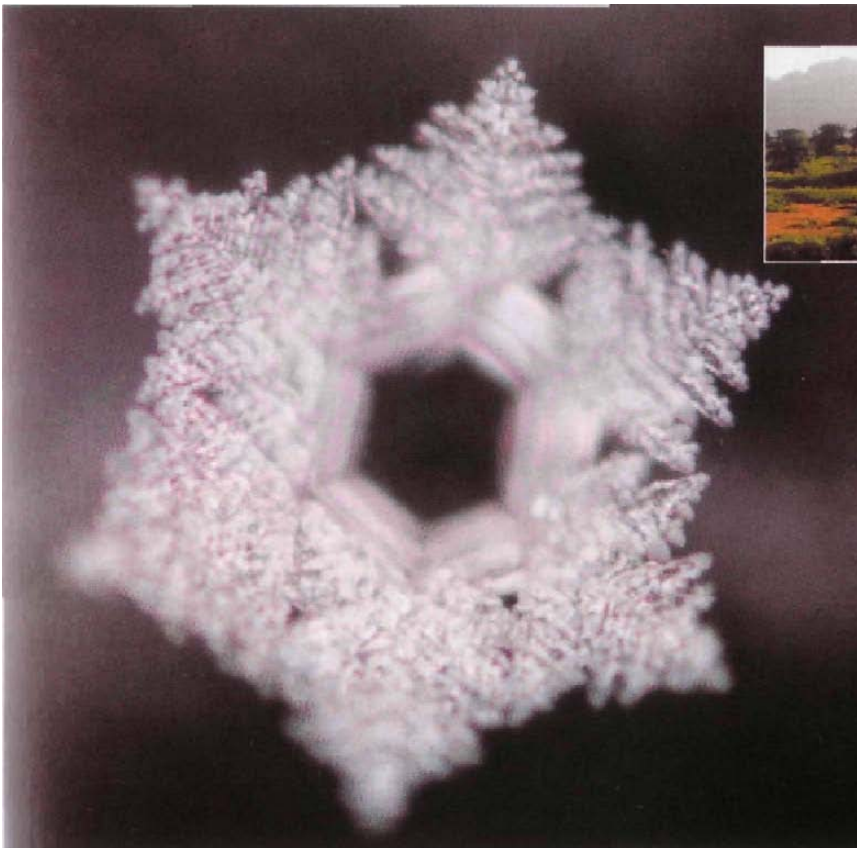
Малък, но красив като диамант, кристалът ни напомня за славната империя на инките.

Корален риф и Африканска савана

Корален риф

И трите кристала са уникални, но образувани от по-малки дребни кристали. По форма и цвят някак наподобяват прекрасните и пълни с живот корали на океана.

Африканска савана

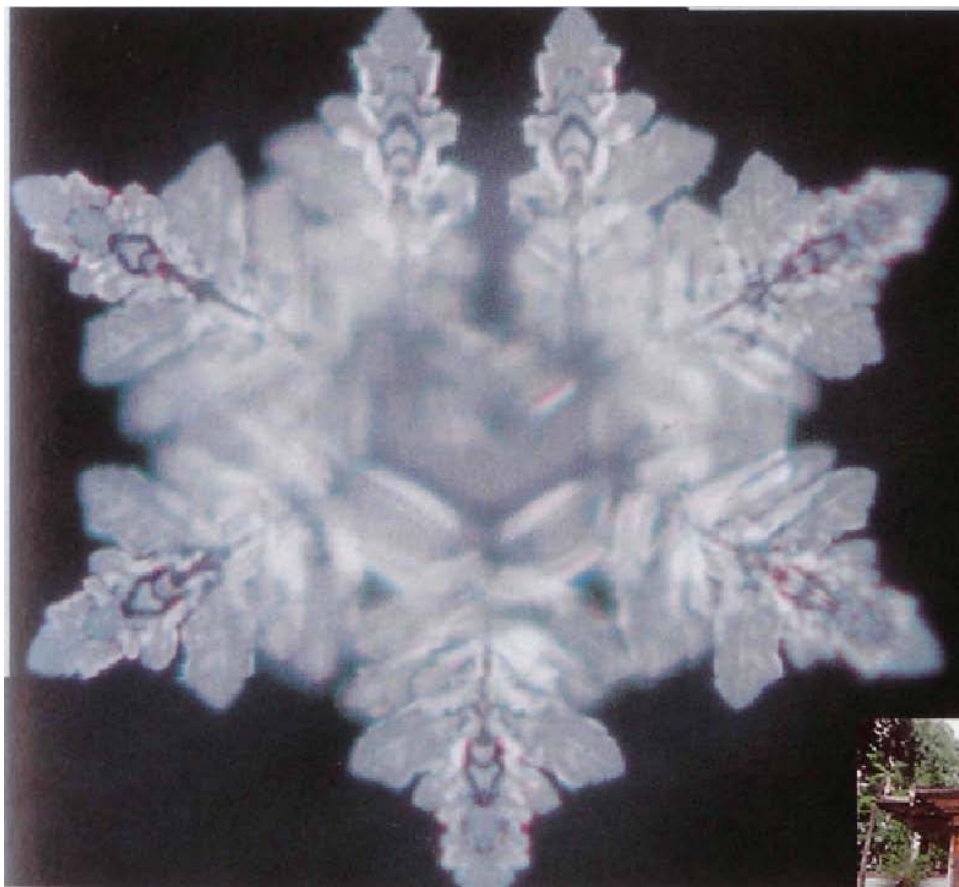
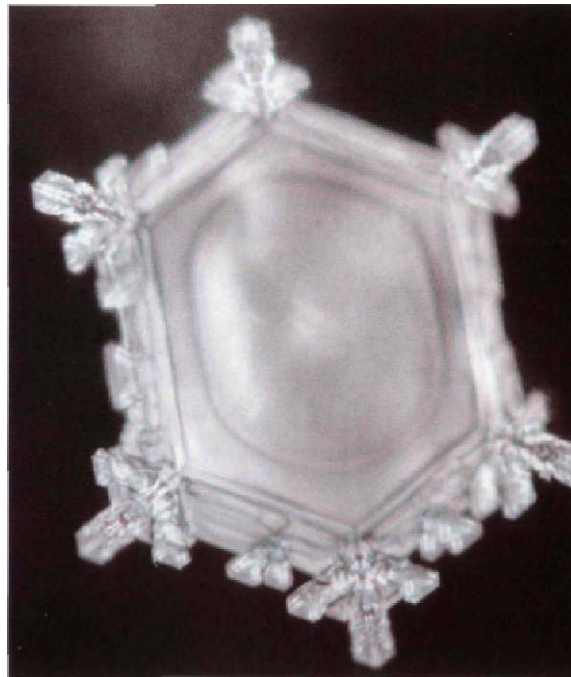
Кристалите сякаш представят ограничената и хранителна зеленина на саваната

Кристалите сякаш представят ограничената и хранителна зеленина на саваната

Тропическа гора,
Югоизточна Азия

Този тропическа гора, препълнена с живот, закриля екологична система отпреди милиони години. Кристалът изглежда е оформен при едно стабилно равновесие.

Светилището
Хейгате

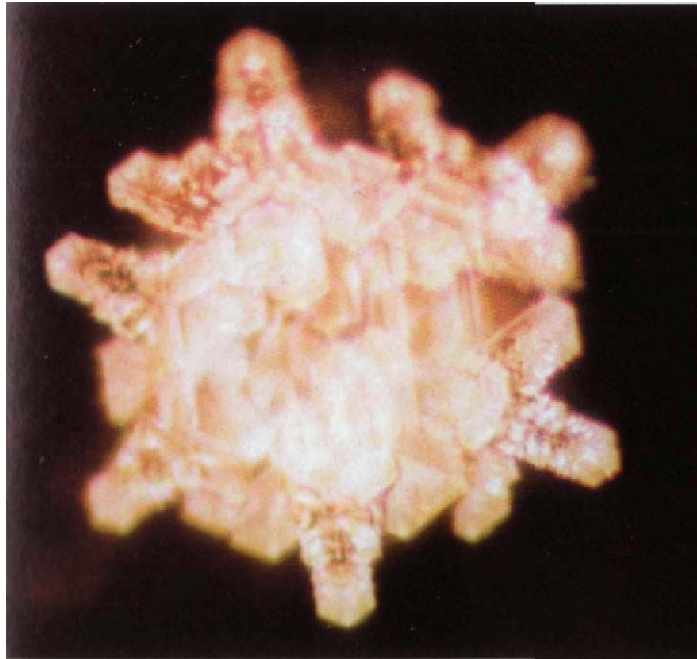
Най-старото в Япония, светилището Хейгате, бе почти неизвестно допреди няколко години, когато тази област бе идентифицирана като място на митологичните каменни врати. Кристалът изглежда като две отворени врати.

Светилището Хейгате

Музиката и водата

Снимката на кристала е направена, когато стъклени бутилки с вода са поставени между две тонколонки. Тибетска будистка песен.

Синхронизираният до най-малките подробности кристал показва сила, някак подобна на тибетските храмове.